

ఆంధ్ర సాహిత్య వారి

పత్రిక

22-7-66

AR

35 30/01/01

శాంతి

NVRR

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్ వారి గ్రెప్ మిక్స్చర్

తయారీ :
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-4

FDS AGM 472 TE

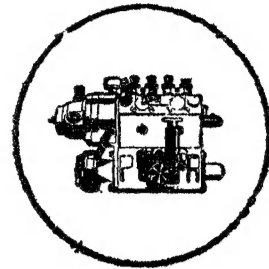
పాదుపుకు
సమర్థతకు
అసలు "మెకో" విభాగాలనే
గట్టిగా కోరండి!

MICO

LICENCE **BOSCH**

(అమెరికన్ లెటర్ ప్రతినిధులు)

MICO-15-16

మోటార్ ఇంజనీర్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్, బెంగళూరు

టర్గ్ డివైర్ హార్వ్, గోపాల్ రెడ్డి రోడ్, విజయవాడ-2. ■ ఎమ్.జి.ఆర్.మోటార్స్, అదామరైర్ డింక్, ఇశిర్ మార్, బెంగళూరు-2. ■ వేమనర్ ఆదా శ్రీ
హార్వేర్ స్టోర్స్, హార్వేర్ రోడ్, విజయవాడ. ■ నయోవీర్ అదామరైర్ స్టోర్స్, రోడ్, గుంటూరు-1. ■ నయోవీర్ ఏజెన్సీ
"ఇంజనీర్స్" 141, హార్వేర్ రోడ్, విజయవాడ. ■ శ్రీ రామదాస్ మోటార్ ట్రాన్స్పోర్ట్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, పి. 8, 42, మరాఠీ రోడ్ కాకినాడ-1.
శ్రీ రామదాస్ మోటార్ ట్రాన్స్పోర్ట్ (ప్రైవేట్) లిమిటెడ్, వాంతుం చిడి, బందర్ రోడ్, విజయవాడ-2. ■ శ్రీ రామదాస్ మోటార్ ట్రాన్స్పోర్ట్ (ప్రైవేట్)
లిమిటెడ్, బొంబాయి రోడ్, కార్తర్ ఆర్. ఎస్. వికాస్ లాన్-4.

చిన్న వయస్సులో నేర్చుకొనుటకు వృన్నది ఒకదారి!

కృష్ణా

మీరాయిలు

కింగర్ గారన్ పిల్లలకై ప్రత్యేకముగా తయారు చేయబడినవి.

కృష్ణా మీరాయిలు, ప్లాడమును ఆస్పర్శము కలుగజేయు విధమున వెలువడుచున్నది. పనిపిల్లలు, బాల బాలికలు, ఇల్లగ్గీలు మురిభతరముగను, రుచికరముగను నేర్పు కొందురనుట స్వాభావికము.

కె.సి.పి. లిమిటెడ్
ఉయ్యూరు & మద్రాసు

Criterion-KCP-915-75

ఉత్తరాలు

“ఎంత చిన్నస్టేషను అయినప్పటికీ స్టేషనుమాస్టర్లకి క్వార్టర్లు ఇస్తారు. ఇది పచ్చి నిజం!” శ్రీమతి అన్న పూర్ణా రంగయ్య గారి పైవాక్యం, పచ్చి అబద్ధం అనిడానికి బోలెడు స్టేషన్లు నిదర్శనంగా ఉన్నాయి.

యర్రంకెట్టి శాయి (సికిందరాబాదు)

డి. కామేశ్వరిగారి “షడగిడ” కథ చదివేను చక్కటి కథావస్తువు చక్కగా చిత్రించేరు రచయితగారు వారికి నాలభినందనములు.

బేగమ్ అలీయా అన్నారి (టిట్టాగర్)

“యూద్” కథ చదివాము. కథ మాకు ఎంతో నచ్చినది. రచయిత డి. హనుమంతరావుగారికి మా అభినందనములు. ఇటువంటికథలు ఇంకా ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక ద్వారా అందజేస్తారని ఆశిస్తూ, ఎదురుచూస్తున్నాము.

కథలో ముఖ్యంగా 29 వ పేజీ రెండవ కాలములో వ్రాసిన “మేం ఇంకా దొంగ వ్యాపారముల జేసి లక్కలు గడించాలి. మేం ఇంకా లంచాలు పుచ్చుకొని వేడలు కలూ లి. మేం ఇంకా సీలి నిజయితీలు గట్టునపెట్టి నన్నానాలు సత్కారాలుపొందాలి మేం యింకా యింకా మిగతావాళ్ళకు గొతులు త్రవ్వి మా పదవులు నిలబెట్టుకోవాలి...” అని వ్రాసిన పేర్ల గ్రాఫు నాకు చాల నచ్చినది.

ఎం. రమణరావు, పి. ఎన్. నాయుడు (కలకత్తా)

సీరియల్

17-6-66 తేదీపత్రికలో కె. శ్యాం రావుగారి ఉత్తరము చూశాను. వేణు గోపాల రావుని డాక్టరుగా అంజనేయులు ఎలాతెలుసుకో గలిగాడు అని వారడిగారు.

అపుత్తరము వేణుజనలెటర్ హెడ్ మీద వ్రాసివుండవచ్చుకదా.

బి. సుధాకర్ (హైదరాబాదు)

లేళ్ళపల్లివారి ‘నిరుద్యోగవర్గం’ లగ మంటూ ఆపింది. చేసేదిలేక మొదలు పెట్టాను చదవడం. చివరనున్న ‘ఇంకా వుంది’ అనేది ఇప్పుడే ఉంటే బాగుండు సనిపించింది. రచన చదువుతున్నంతసేపు నవ్వడం ఒక సమస్య అయింది. చాల సహజంగా ఉన్న ఇటువంటి రచనలే పత్రికకు ఎప్పుడూ కొత్తదనాన్ని ఇస్తాయి.

సి. కామేశ్వరరావు (గుంటూరు)

‘నిరీక్షణ’ చాలా బాగున్నది. రచించిన రచయితకి మా ధన్యవాదములు. కాని ఒక విషయమునుటుకు అంతబాగాలేదు. వేణు, రాధ చాలా తెలివైనవారు అలాంటి వారు క్షణకోద్రేకానికి లోనుకావటము బాగా లేదు. వేణుపాత్ర చాలా బాగున్నది. ఒక విశేషమును వివాహమాడడానికి నమ్మించటం అతని సహృదయమునకు నిదర్శనము. ఇది కాక రాధమీద ఎన్ని అవహాదాలు విన్నా అతను మనసు మార్చుకోలేదు. నిజమయిన స్నేహమంటే రాధా పాఠ్యమిది..

కే. కమలజ (పూరుగావ్)

వ్యాసాలు

జి. పద్మలతగారు శ్రీ వి. ఎ. కె. రంగా రావుగారు మనచిత్రాలను విమర్శించుతూ శ్రీమతి భానుమతి ‘నగుమోము గనలేని’ అను త్యాగరాజకృతిని ‘వివాహబంధం’, చిత్రంలో అశాస్త్రీయముగా పాడినదని వ్రాశారు. ఇదిఎంతమాత్రమునాసత్యముగాదు. ‘నగుమోముగనలేని’ పంటికృతులను సినిమా

రికార్డు మూలముగా వినిపించుటయే కష్టతరము. సర్వజనరంజకముగా పాడుటయన్న అదిసామాన్యమగువిషయం గాదు. శ్రీమతి భానుమతి రామకృష్ణ సర్వజనులను రంజింపజేయు రీతిలో పాడుటకు యత్నించిన దేగాని అశాస్త్రీయముగా పాడినదనుట అర్థరహితముగానున్నది. ఆ కృతినిఅంతకంటే రికార్డు మూలముగా శాస్త్రీయముగాపాడుట యసంభవము. అవకాశమున్నను యువయో గించుకొనచివో విమర్శార్థముగానీ, అవకాశములేనప్పుడు ఇక విమర్శకు తావేలేదు గదా! శ్రీవి. ఎ. కె. రంగారావుగారి సమర్థన సమంజసముగానే యున్నది. కాని రంగారావుగారిని రంధ్రావేషకులంటూ; తామేరంధ్రావేషణకు పూనుకొన్నారు పద్మలతగారు.

బత్తినేని జగదీష్ (కాకినాడ)

రెడ్డప్రనాయుడుగారివ్యాసం, వారు బహుమతి నందుకున్న చిత్రం చూసాము. వారి వ్యాసానికి, చితానికి ఎక్కడా సంబంధం కనపడదు. “సింహం, సర్పంతోనున్నదేవి” అంటే ఏమి అర్థమే కాలేదు మాలో చాలమందికి. చిత్రకారులు ఆ చిత్రంయొక్క అర్థాన్ని వివరిస్తే కృతజ్ఞులం.

టి. గోపాలరావు (కోయంబత్తూరు)

డా॥ నళినీమోహన్ గారు వ్రాసిన విజ్ఞానాత్మకమైన వ్యాసాన్ని చదివి ఆనందించాను. అత్యాధునికమైన ఈ విషయాన్ని గురించి, సులభమైన భాషలో అంత విపులంగా చర్చించిన రచయితను అభినందించ కుండావుండలేకపోతున్నాను.

కంప్యూటర్ భాషను గురించి చర్చిస్తూ, నళినీమోహన్ గారు, బైనరీ సంకేత భాష యొక్క ఆవశ్యకతను చక్కగా వర్ణించారు. మనం వాడుకునే సంఖ్యలు బైనరీ భాషలో ఎలా వుంటాయో చూపించారు. కానీ, 3433 అన్న సంఖ్యను 110 10 110 1001 అని ఎలా వ్రాయగలిగారన్న సందేహం మా స్నేహితుల్లో చాలామందికి కలిగింది. ఇలాంటి సందేహమే చాలామంది జ్ఞాపాత పాఠకులకు కూడా కలిగివుంటుందనడంలో సందేహంలేదు.

వినోదాత్మకమైన కార్టూనులు చేసిన సొంబుకు ధన్యవాదాలు.

ఎన్. ఎన్. జయరామమూర్తి, ఇంజనీరింగు విద్యార్థి (కాకినాడ)

• జవాబు వచ్చేవారం ★

కృష్ణయ్యర్ ఉపకార విద్యాలయం

మద్రాసు - 14

శ్రీ వెంకటేశ్వర, ఆంధ్ర యూనివర్సిటీ మెట్రీక్, పి.యు.సి., బి.ఎ. పరీక్షలకు ఆంధ్రులు పైవేటుగా పోజరు కావచ్చును. పోస్టు ద్వారా ఉత్తమ శిక్షణ ఇవ్వబడును. ఫీజులో కొంతభాగం ఎండోమెంటునుండి ఇవ్వటంవలన మీరు చెల్లించవలసిన ఫీజు చాల తక్కువగా నుండును. పుస్తకములు ఉచితముగా సరఫరా చేయబడును. వివరములకు 50 పే నలు మనియార్కరుద్వారా పంపండి. ఉత్తరములు ఇంగ్లీషులో వ్రాయవలెను.

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధాగక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు
కుక్రవారం 22-7-'66

వరాధిపానం నం॥ అధిక శ్రావణ మాసం శుక్లపంచమి
సంపుటము : 58 పంచిక : 47

స్థాపితము :
1908

ముఖ్య సంపాదకుడు :
శివలెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

క్రొత్తరేట్ల నమనరించి 14-1-1966
మొదలు ఆంధ్రపత్రిక వారపత్రిక చందా
వివరాలు.

భారతదేశం

	హిస్టర్యా రూ. పై.
సంవత్సర చందా	19.25
6 మాసముల చందా	9.62
3 మాసముల చందా	4.80

ఇతరదేశాలకు

ఓడమీద (Sea Mail)

సంవత్సర చందా	32.00
అర్ధసంవత్సర చందా	16.00

=====

వై వారి మే

ప్రారంభం!

'ఆర్ధాంగి'

సీరియల్ నవల

రచన

ఉన్నవ విజయలక్ష్మి

=====

మనలోమాట

మధ్యపేజీలలో ద్రావిడ మున్నేట కబళం, దాని చరిత్ర పరిశీలించే నాలుగు వ్యాసాలలో మొదటిది. వ్యాసాలలో రచయిత శ్రీ మోహన్ రావు వెలి బుచ్చిన అభిప్రాయాలతో మేము ఏకీభవించ నవసరంలేదు! ఈ వ్యాసాలు 'మెయిన్ స్ట్రీమ్' పత్రిక అనుమతితో ప్రకటిస్తున్నాము..

*

*

*

'ముద్దమందార' నవల ఈవారం అయిపోయింది. పైవారం ప్రారంభం అయ్యే సీరియల్ కి సంబంధించిన ప్రకటన ఇదే పేజీలో చూడవచ్చు...

*

*

*

స్థలాభావంతేత ఈ సంచికలో 'మాల్వినీరుద్దీన్ కథలు' వేసే అవకాశం లేకపోయింది !

*

*

*

కథలు, వ్యాసాలు మొదలయినవి పంపేవారికి మా కార్యాలయంలో పాటించే నిబంధనలని వివరించే ప్రకటనలు ఎన్నో వేస్తూనే ఉన్నాము కాని కొందరు వాటిని గమనించకుండా ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుపటానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నారు! ప్రచురణకి స్వీకరింపని కథలతోబాటు రచయిత స్వంత చిరు నామాకల కవరు (తగినన్ని తపాలా బిళ్లలు అతికించినది), ఉంటేనే తిప్పి పంపటం జరుగుతుంది. వేరుగా అటువంటి కవరు పంపినా తిప్పిపంపటం వీలు కాదు, ఎటువంటి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలూ వీలుపడవు. రచయితలకి ప్రచురణకి స్వీకరించని వక్ష్తో ఆ సంగతి తెలుపుతూ ఒక కార్డు పంపుతాము. నవలలు పంపేవారు వ్రాతప్రతితో స్వంత చిరునామాతోబాటు తగినన్ని తపాలా బిళ్లలు కల కవరు పంపనవసరంలేదు. ఉత్తరాల శీర్షికకి పంపే రచనలు ఏ సందర్భం లోనూ తిప్పిపంపబడవు..

విషయానుక్రమణిక

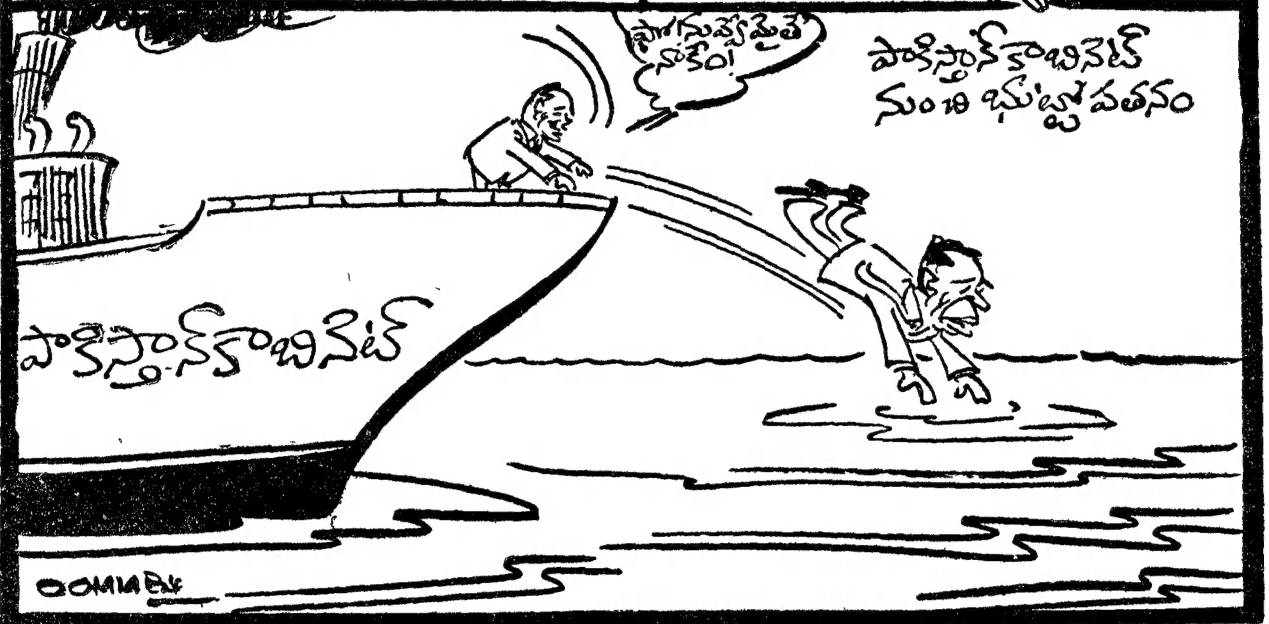
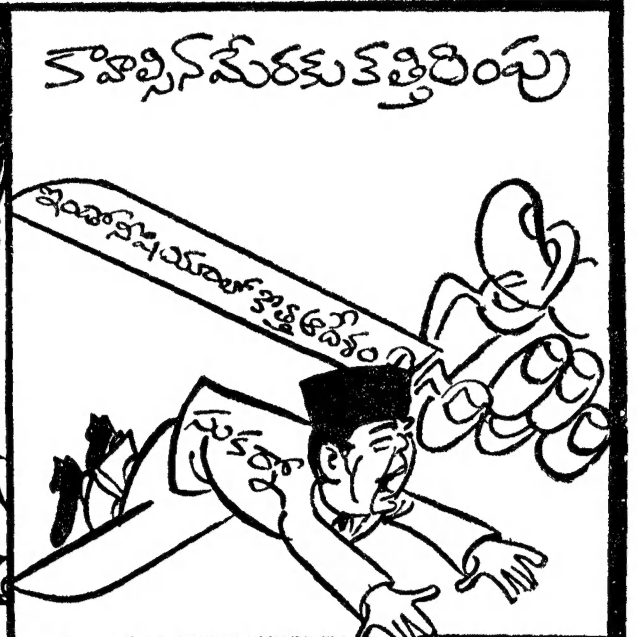
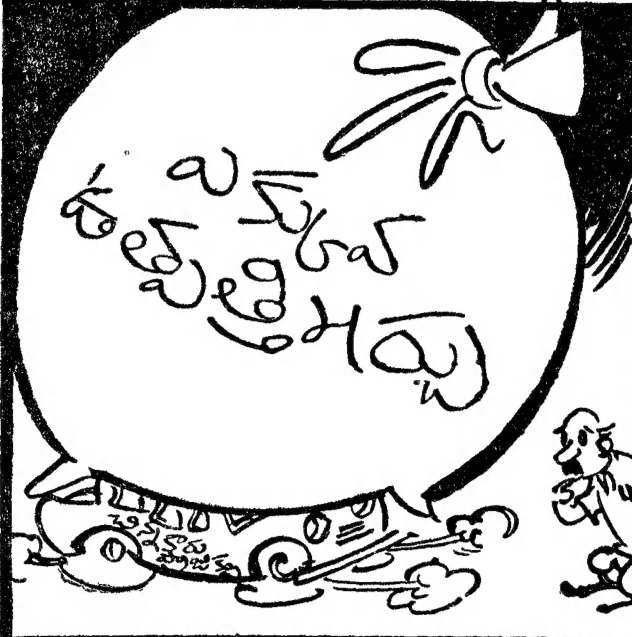
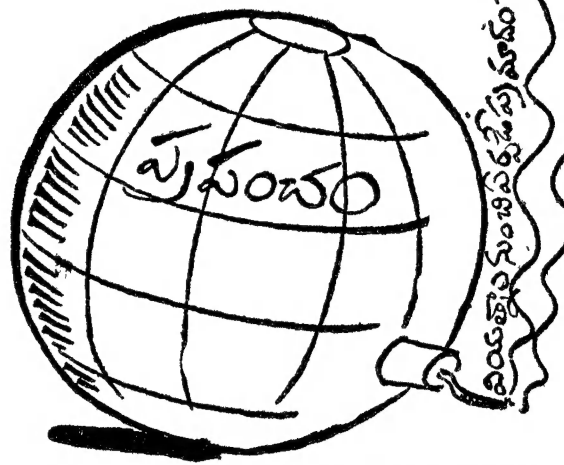
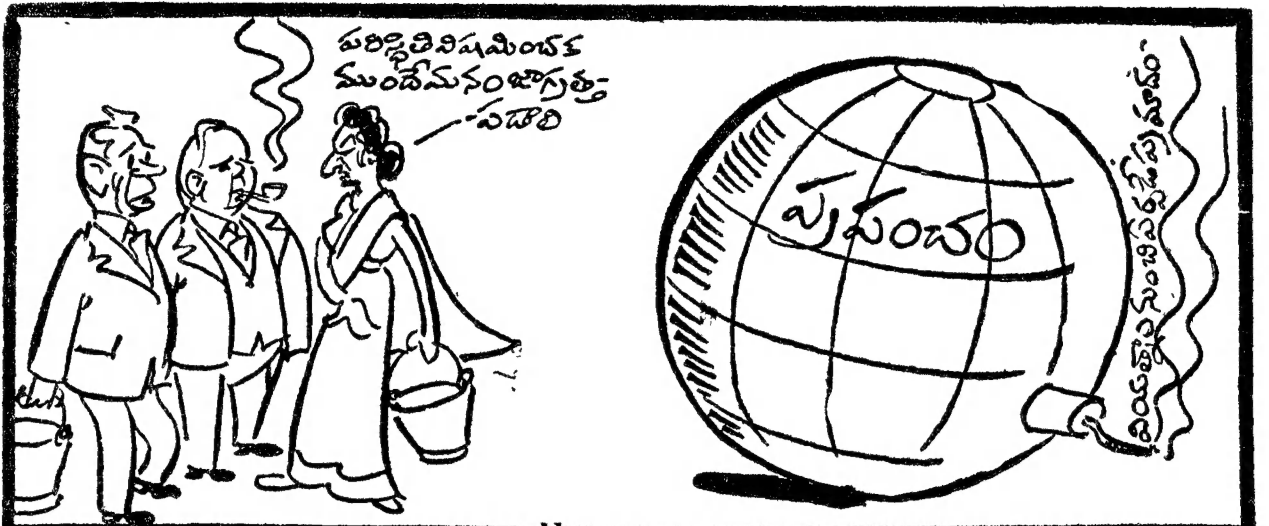
ముఖచిత్రం : నటి కాంచన (ఫోటో : ప్రభాకర్)

కథలు :

వెగసివ నీడలు	— 10
శిష్యమృత్యు	— 19
సీరియల్ కథలు:	
ముద్దమందార	— 13
ఆమెపాలి	— 32
విరుద్ధోగవర్తం (మూడవ కథ)	— 40

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సినీమా.

ఉత్తరాలు — 4, ఊమన్ కార్నాన్ — 6,
మ్యాగిక్ లైట్ — 7, వారసం — 18,
అవసరం సిద్ధాంత స్వరూపం — 28, వైజ్ఞానిక
గాఢాశి — 37, విశ్రాంతి — 48,
విశ్రాంతి — 50, నటి కాంచన — 55.

విద్యాపరిశీలన సంఘం రిపోర్టు: రాష్ట్రాల కర్తవ్యం

విద్యా పరిశీలనసంఘంవారి రిపోర్టు ఇటీవలే ప్రతికలకి వెలువరించారు. ఇది చాలా పెద్ద 'ప్రతం.' భారతదేశంలో విద్యా భ్యాసానికి సంబంధించిన ప్రతి విషయాన్నీ పరిశీలిస్తుంది. దానిలోని సూచనలనిగనుక అమలుపరిస్తే-ఈదేశంలో విద్యాభ్యాస పద్ధతుల స్వరూపమే మారిపోతుంది. అయితే దీనిని అమలు పరచటం ఎలాగ? దీనికి కావలసిన ధనం ఎక్కడినుంచి వస్తుంది?

విద్యాభ్యాసం 1921 నుంచీ, రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సంబంధించిన విషయం. ప్రతిరాష్ట్రం తన హక్కుల విషయంలో ఎంతో అప్రమత్తత ప్రదర్శిస్తూఉంటుంది. 'సేల్ఫ్టాక్స్', రవాణా పన్నులు మొదలయిన వాటివిషయంలో కేంద్రం జోక్యం రాష్ట్రాలు సహించవు. అఖిల భారత ఉద్యోగాల పుష్టి విషయంలోనూ ఇంతే. కేంద్ర విద్యా శాఖమంత్రి 'సంఘం' పిఫార్సులని ఎలా అమలు పరచాలో సూచించారు. కాని ఆయన సూచనలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అమోదిస్తాయా?

సంఘం రిపోర్టు స్కూలు టీచర్లవూడ ఎన్నో ఆంక్షలు విధిస్తుందిట. కొత్త జీతాల అమలు పరిచిన తర్వాత ప్రయివేటు టూష్యన్లు చెప్పుకోవచ్చునో లేదో తెలియదు. న్యూఢిల్లీలో టీచర్ల ప్రయివేట్లు మాత్రం కరెన్సీలో కాననాన్ని మాత్రమే గుర్తిస్తాయా అన్నట్లు ఉంటాయి.

"భారత ప్రభుత్వం టీచర్లకి కనీస వేతనాలు నిర్ణయించి వాటిని ఇచ్చేందుకు తగిన ధన సహాయం రాష్ట్రాలకి చెయ్యాలి. ప్రతి ఆయిదు సంవత్సరాలకీ జీతాలని పరిశీలించి కొత్త వేతనాలు నిర్ణయించాలి. కరువుపు భత్తుల తక్కిన ప్రభుత్వోద్యోగుల కరువుభత్యాలని పోలిఉండాలి" అని చెప్తోంది ఈ రిపోర్టు. "టీచర్ల వేతనాలు వెంటనే అధికం అయ్యేందుకు కావలసిన చర్యలు తీసుకొనాలి."

ఎన్నికలు దగ్గరకి వచ్చేకాలంలో ఎన్నో సాధ్యంఅవుతూ ఉంటాయి. కాని ముఖ్య న్యాయాధిపతిగా పనిచేసిన కేంద్ర విద్యాశాఖా మంత్రికూడా ప్రాంతీయ సంస్థల కింద పనిచేస్తున్న టీచర్లకి కేంద్రం ఆర్థిక సహాయం చెయ్యటం అనేదాన్ని రాజ్యాంగం అంగీకరిస్తుంది అని అర్థం చెప్పటం తేలిక పని

కాదేమో! రాజ్యాంగంలో ఏ సెక్షన్ కింద ఇదంతా చెయ్యాలనుకుంటున్నారో ఎవరూ చెప్పటంలేదు.

అనలు రాష్ట్రాలకి కేంద్ర ప్రభుత్వం అతిగా సహాయం చెయ్యటంవల్లనే వచ్చింది విక్కు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సోమరితనం మరిగాయి. అంతేకాక మన 'ఫెడరల్' చట్టమే దెబ్బ తింటుందనే అనుమానం మనకి కలుగుతుంది. ఏ రాష్ట్రానికయినా ఇబ్బంది కలిగించాలంటే కేంద్రం ఆ రాష్ట్రానికి ఇష్టపలసిన ధన సహాయం తగ్గిస్తే చాలు.

అందుకనే పైసంఘంవారి రిపోర్టు శ్రేయస్కరం కాదని చెప్పవలసివస్తోంది. రాష్ట్రాలు తమ హక్కులని గుర్తించి రిపోర్టులోపున్న సిఫార్సులని ఎదిరించాలి. ఇక రాజ్యాంగానికి సంబంధించినంతవరకూ ఒకప్పుడు ప్రఖ్యాత న్యాయవాదిగా పేరు పొందిన శ్రీ చాగ్లా కూడా దీనిని ఖండించాలి.

ఇటీవలే బ్రిటిష్ వైద్యప్రతిక 'లాంసెట్'లో ఒక ఉత్తరం పడింది. దానిని ఉదహరిస్తాను. సమస్యలు ఎలా వున్నాయో, ఎవరు వాటి పుష్టికర్తలో, వాటిని ఎలా

పరిష్కరిద్దామని చూస్తారో ఈ ఉత్తరం రచయిత వర్ణించారు.

"ఇక్కడ బ్రిటన్ లో రాయల్ కమిషన్ లో పనిచేసే వారందరమూ మా బాధ్యతలని చాలా జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తాము. నిద్రలో నయితం వాటిని మరిచిపోము. నిన్నరాత్రి నాకు ఒక కల వచ్చింది.

'సోక్రేటిస్ (సప్రసిద్ధ గ్రీక్ తత్వవేత్త) కనిపించి ఇలా అన్నాడు—

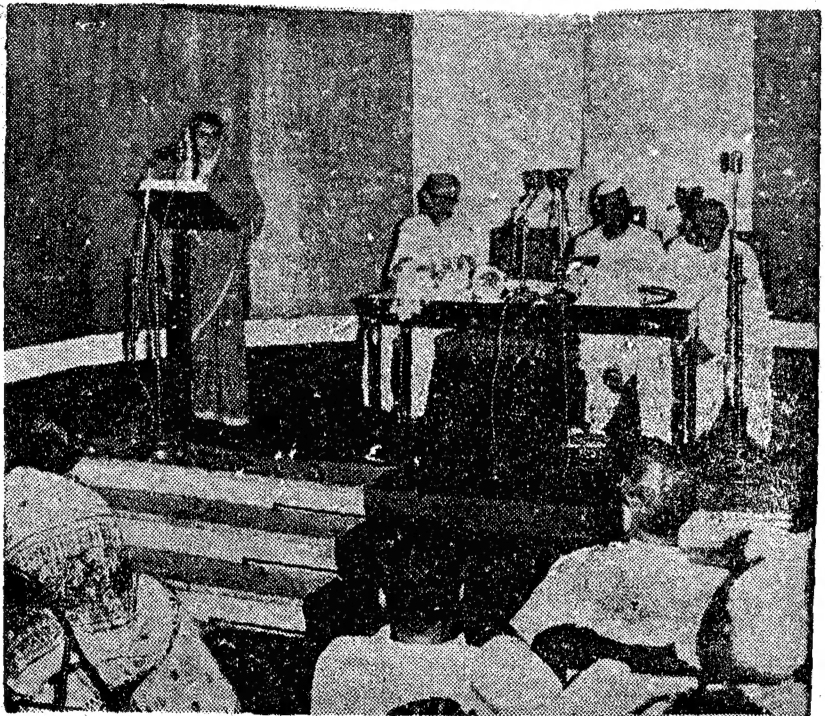
'కొందరు విజ్ఞులు కలిసి డాక్టర్లు విద్యాభ్యాసాన్ని అనుశీలించారని విన్నాను.'

'నిజమే సోక్రేటెస్! అంతేకాదు. నేనూ పై విజ్ఞులనంఘంలో సభ్యుడినే' అన్నాను నేను.

'మీరు చేస్తున్న పనిమిటి?'

'సమాచారం సేకరిస్తున్నాము.'

'అందరిదగ్గరా. ముఖ్యంగా వైద్య విద్యాభ్యాసం గురించి తెలిసిన వారివద్ద—స్కూలు టీచర్లు, ఆచార్యులు, వైజ్ఞానికులు, అధ్యాపకులు; అంటే, వైద్య కళాశాలలో చేరే వారిని ఎన్నుకునే పనితో సంబంధం ఉన్న వారందరినీ ప్రశ్నిస్తున్నాము. వాళ్ళే కదా

ఇటీవల ప్రధాని శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ హైదరాబాద్ వచ్చినప్పుడు శాసనసభ్యుల సమావేశంలో ప్రసంగిస్తున్న దృశ్యం.

మాకు తోడ్పడ గలిగినది—'

'వాళ్ళేమంటున్నారు?'

'సోకెటెన్! నిజం చెప్పాలంటే, ఒక్కొక్కరూ ఒక్కొక్కవిధంగా మాట్లాడుతున్నారు. కాని అందరూ చెప్పే దేమిటంటే, విద్యార్థులకి ఇంత ఎక్కువ చెప్పాలనీ, వైద్యవృత్తిలో పాఠశాల శిక్షణ ఇంకా అధికం చెయ్యాలనీ, వైజ్ఞానిక విషయాలు ఇంకా ఎక్కువ చెప్పాలనీ, కోర్సు నిడివి తగ్గించాలనీ

మాత్రం.'

'ఈ సలహాలు ఇచ్చేవారందరూ వైద్య వృత్తిలో నిపుణులేనా?'

'కాదునుకోండి. అందరూ వైద్యవృత్తి ద్వేషినిక కార్యకలాపాలతో సంబంధం ఉన్నవారు కాదనే చెప్పాలి. ఇంకోమాట—ఎంత చదువు కున్నవాళ్ళయితే, ఎంత తెలివైనవాళ్ళయితే

న్యూఢిల్లీలేఖ

వృత్తిలో అంత మందమతులుగా కనిపిస్తారని నేననుకుంటాను.'

'అయితే ఈ పరిశీలనలు, ఈ కమిషన్లు దేనికి?'

'అందరూ వైద్య విద్యాభ్యాస పరిస్థితి బాగా లేదంటున్నారా మరి? విద్యార్థుల ఎన్నిక, వారికి విద్యచేప్పే పద్ధతులు, వినియోగకౌన్సిలలో శిక్షణ అన్నీ వెనుకబడి ఉన్నాయంటున్నారు.'

'వాటన్నిటికీ కారకులు ఎవరు?'

'ఇంతకాలం వైద్యవృత్తికోసం విద్యార్థులని తయారు చేసినవారూ, శిక్షణ ఇచ్చినవారూ, తర్ఫీదు చేసినవారూ వారే.'

'మీరు తలపెట్టిన కార్యం సులభం కాదని గ్రహించాను' అంటూ సోకెటెన్ అదృశ్యమయ్యాడు."

* * *

రూపాయి విలువ తగ్గింపుద్వారా ఎగుమతి చేసినవారిని బహుకరించటం అనే పథకాలని తొలగించాలని అనుకున్నారు. విలువ తగ్గింపువల్ల ఎగుమతిదార, 'అదాయాలు' 57.5 శాతం పెరుగుతుందన్నారు ప్రభుత్వ ప్రముఖులు కొందరు. ప్రభుత్వ వర్గాలలో కొందరు 'బహుమతి' పథకాలని వున్నందు రించటం మంచిదికాదంటున్నారు. అసలు ఎగుమతి, దిగుమతులకి ముడిపెట్టుటం తప్పు అని కొందరు నిపుణులు అనుకుంటున్నారు. చక్కెర, యంత్ర పరికరాల ఎగుమతికి సబ్సిడీలు ఇవ్వటం ఇంతకన్నా మంచి పని అని వారి అభిప్రాయం.

అవసరంఅయి స్వంతంగా వాడుకునేవారికి తప్ప దిగుమతి లైసెన్సులు ఇవ్వటం మంచిది కాదని ప్రభుత్వవర్గాలవారు అనుకుంటున్నారు. దిగుమతి లైసెన్సులని ఒకరికొకరు మార్చటం మంచిదికాదు. ముడి సరుకు లేక బాధ పడుతున్న పరిశ్రమల ప్రాముఖ్యతని పరిశీలించి లైసెన్సులు ఇస్తారు. 'వనర్' (శక్తి) కూడా ముడి సరుకుకిందే లెక్క.

ఇక 'రూపాయి వ్యాపారాలు' చేసే దేశాల సంగతి: వస్తుతం రష్యాపరిస్థితి—రూపాయి విలువ తగ్గింపుద్వారా—బాగుంది.

భారతదేశంచేసే ఎగుమతుల వెలలు పెరగరాదని రష్యా వాదం.

అయితే, భారతదేశానికి రష్యాచేసే ఎగుమతుల (అంటే మన దిగుమతుల) వెలలు మాత్రం 57.5 శాతం పెంచాలని రష్యా అంటోంది.

శ్రీ మనూభాయి షా (భారత కేంద్ర వాణిజ్యమంత్రి) అందుచేతనే అవసరంగా రష్యా వెళ్లవలసి వచ్చింది. ●

ప్రతి గృహానికి 'ఎవరెడి' టార్చి అవసరం

చీకటిని పోరాడేందుకై

ఎవరెడి

టార్చిలు • బ్యాటరీలు

బల్బులు • మ్యాంటిల్సు

ఎవరెడి లైపునం. 4541

(అరుగుమండి అనువృద్ధి)

త. 4.18 మాత్రమే.

950 నం. బ్యాటరీలు ఒక్కొక్కటి

63 సైజుల మాత్రమే.

కస్టమర్ల అధికం.

విడుదల పొలియబడిన కలహగం

...ఎవరెడి' బాక్స్ లు.

ఎవరెడి లైపునం. 3592

త. 3.25 మాత్రమే.

935 నం. బ్యాటరీలు ఒక్కొక్కటి

56 సైజుల మాత్రమే.

కస్టమర్ల అధికం.

'ఎవరెడి' 935 నం. బ్యాటరీలు

రెండిటికో పనిచేసేది...

చీకటి అనువైన సైజు.

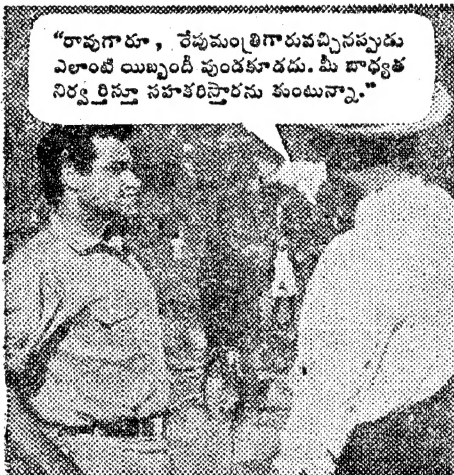
యునైటెడ్ కార్బైడ్ ఇండియా లిమిటెడ్

షా ప్రతాప్ మల్ అమోలక్ చంద్ కంపెనీ

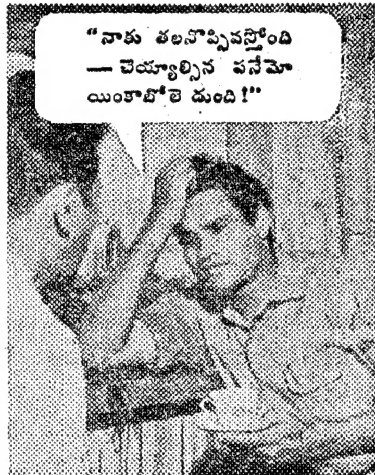
మెయిన్ రోడ్, విజయవాడ-1.

క్లిష్ట పరిస్థితి తొలగింది

"రావుగారూ, రేపు మంత్రిగారు వచ్చినప్పుడు ఎలాంటి యిబ్బంది వుండకూడదు. మీ బాధ్యత నిర్వహిస్తూ సహకరిస్తారనుకుంటున్నాను."

"నాకు తలనొప్పి వస్తోంది — చెయ్యార్యైన పనేమో యింకా బోలెడుంది!"

"అలసటతో బాధ మీ పైన ప్రభావం చూపిస్తోంది. 'ఆస్ప్రో' వేసుకోండి. వెంటనే మీరు హాయిగా వుంటారు."

"మీరు చేసినవని ఎంతో అభినందనీయమండి రావుగారూ. మంత్రిగారి తనిఖీ ఎంతో విజయవంతంగా జరిగింది!"

బాధ అనేది మాకు ఒక సమస్య... చూడండి మేము మీకు ఏవిధంగా సహాయపడతామో!

పరిశోధన: 'ఆస్ప్రో' యొక్క పరిశోధన సంస్థలోని ఒక పరిశోధనాదళానికి నేను ఉపదేశితుడను. బాధను అవుతేయడానికి మంచి మంచి పద్ధతులను కనిపెట్టటం మా పని. ఈ విషయం మునుగుండి ఏకాగ్రతతో ప్రపంచమంతటా పరిశోధకులు జరుపుతున్న అగ్రగణ్యమైన పరిశోధనా సంస్థలో మేము ఒకరము. నొప్పిని వివరించుటకు నేడు క్రొత్త చార్లము 'ఆస్ప్రో'ని పార్శ్వాలా అని మేము తెలుసుకొన్నాము. అందుచేతనే ప్రపంచమంతటా దాక్షిణ్యచేతను, అనుపక్రమలోను ఇది వాడబడుతోంది.

బాధ అంటే ఏమిటి? మెటాబాలిక్ తీపు త్తులు, దేహము వాటిని తీసుకొని పోగలిగే కంటే హెచ్చు వేగములో, స్పృయువుతో

కూడుకొనితేరి పోవడం వల్ల మరుగుపడిన వాపు కలుగుతుంది. దానితో వరములకు ఒత్తిడి కలిగి బాధ కలుగుతుంది.

'ఆస్ప్రో' ఎలా పనిచేస్తుంది: 'ఆస్ప్రో' దేహములో వెంటనే యిమిడి, వాపును, నరముల మీద వత్తిడిని తగ్గించి నొప్పిని వెడలగొడుతుంది.

'ఆస్ప్రో'ను ఈ వ్యాధులకు వాడండి: నొప్పి • తలనొప్పి • టంటి నొప్పి • వంటి నొప్పి • కీళ్ల నొప్పి • జ్వరముతో కూడిన జలుబు • ఫ్లో కీళ్ల నొప్పులతో గూడిన జ్వరము.

మోతాదు: పెద్దవారికి: రెండు బిళ్లు. అవసరమైతే తిని. మేముకొనండి పిల్లలకు: ఒక బిళ్ల లేక మీ దాక్కురు సలహా వ్రతారము వాడండి.

'ఆస్ప్రో'
నొప్పిని
వెడలగొడుతుంది!

A.G.25.66 TEL

వెళ్ళిన నీడలు

ఎమ్.ఆర్.ప్రసాద్

ద్రోహను ముగించి హోటల్లోంచి బయటికి వచ్చాను. హోటలు ముఖద్వారాని కిరువక్కలా పూలతీగలు అందంగా పెరిగి చర్చిలా అమరి వున్నాయి. పూగుత్తులు వేలాడుతూ కమ్మని వాసన వేస్తోంది. రెండు గొంటులు తుంచి వాసన చూశాను.

హాయిగా వుంది మల్లెల వాసన.

ఆ మాటే అన్నాను పైకి.

నక్కపాడి నోట్లో వేసుకొని సిగరెట్ ముట్టిస్తున్న శ్రీను నవ్వాడు. “మల్లెలు కాపు బందర్. అవి జాబాలు” అన్నాడు.

నవ్వుచ్చింది నాకు. నిజమే. ఈ సొర బాటు తరచూ చేస్తుంటారు. మల్లెలకి జాబాలకే కాదు. సంపెంగలకీ నవ్వుజాబాలకీ కూడ భేదం తెలియ నాకు. అదే నేను జీవితంలో కూడ చేసిన పొరబాటు.

ఇద్దరం రోడ్డుమీదికి వచ్చాము. ఆకాశంలో వంద్రుడు స్వప్నంగా ప్రకాశిస్తున్నాడు. శ్రీను బూటు బకటక శబ్దం స్పష్టంగా వినబడుతోంది.

“రేపటి నుంచి ఈ హోటలు భోజనం అమ్మ నీకు అనుబంధమకొంటామ?” అన్నాడు శ్రీను.

తబాపాప.

“ఉదయం వస్తుందేమిట? రాధ వదిలి?”

రాధ వదిలి!

వా బాగా అమారాధ!

నేను సన్మజాజిగా పొరబడ్డ సందర్భం!

“కాదు. భాళ తొచ్చిరింటికి” అన్నాను.

“మరి స్టేషనుకి వెళ్ళావా?”

“ఎందుకు వెళ్ళనా? ఈ పాటికి కారు కిరీసంగ్ అంటి ఇంటికి వచ్చి వుంటుంది. దాని తీసుకవెళ్ళాలి. స్టేషనుకి. ఇంకా టైం వుందిగా.”

(శ్రీను మాట్లాడుకుంటా నడవసాగాడు.

దీని చిలిక రాక వచ్చాను.

“హైవేయ్” అన్నాడు శ్రీను.

“అలానే. మరి నీ కెప్పటి చాక యీ అక్క?” అన్నాను నవ్వుతూ. శ్రీను కూడ బాగు. “శాంతి కూడ రేపొ విల్లుందో”

ఎన్నుంది. ఎక్కువరోజుల. ఒకరోజుకూ వదలి వుండటం మీలాగా!” అన్నాడు.

నా హృదయం బాధగా మాల్సింది.

అవును. రాధ వెళ్లి నాలుగు నెలలవు తోందిగా మరి!

(శ్రీనుని నెదలి ముందుకు సాగిపోయాను.

ఎందుకో ఆకాశంలోని చంద్రుడు అంత హాయి వివ్వటంలేదు. చేతిలోని జాజాలని రోడ్డు మీద వినరేశాను. అనలబ డాటి బంగళా ముఖ్యారం కేసి నడవసాగాను..

ఇలాంటా బోసిపోయి వుంది. రాధ లేకపోతో ఇల్లంతా బోసిపోయి వుంటుంది. ఆమె వున్నా ఆమె ప్రవర్తన వల్ల నా హృదయం నెలవెలా బోతుంది.

బంగళాలోకి వెళ్ళకండా హోటల్లో సవాగ్గు చేస్తూ సిగరెట్ ముట్టించాను. ప్లీరని నిస్స ముద్ద సిగరెట్ నింగుతూ నిశ్శబ్దంగా ముందుకు సాగిపోతోంది. బాధగా సాగలని మగుసోంది సిగరెట్!

అగ్గితంటి రాధ మానం!—ఇది ఉత్తరాలకి ఒక మారయనా సమాధానం యివ్వని ఆమె మోసం నా హృదయాన్ని కాలేస్తోంది. సమాధానం ఎందుకు యిస్తుంది? ఇవ్వదు. ఉత్తరాలు (వాస్తే తన గొప్పతనమంతా తరగిపోయో?)

(డ్రైవరు వచ్చాడు. కారుసిద్దం చేయమని చెప్పాను. తను రానా అనిఅడిగాడు.. అక్కర్లేదు, బజారుకి వెళ్లి కాసిన్నివళ్ళు, పాలు ప్లటమన్నాను. సరేనని వెళ్ళిపోయాడు. బంగళాలోకి నడిచాను.

రంగయ్య ఎదురొచ్చాడు.

“అమ్మగారి గది శుభం చేశావా?”

“చేశానండి!”

“త్తైబరి?”

“అంతా శుభం చేశానండి!”

నాళ్ళిబయటికి నడిచాను. నాలుగు సిగరెట్లు అయ్యాయి ఆరంగంటలో. ఆలోచిస్తూ కారులో కూర్చోని కారును కదలొను.

స్టేషన్ చేరేటప్పటికే రైలు వచ్చి వుంది.

పక్కనరెండు నూట్ కేసులు, పళ్ళ

బుట్ట, వ రేవోసామానులతో వినుగ్గా! మంచోని వుంది రాధ.

అందమైన నా అమారాధ!

“రాధా వచ్చావా?”

రాధ కళ్ళు నావైపు తిరిగాయి.

కళ్ళతోనే మాట్లాడించాను. విలా

పున్నావు అన్నాను. ఎన్నిరోజులు అన్నాను.

“వచ్చేశావా రాధా?” అన్నానుకళ్ళతోనే!

“ఆరంగంటనుంచి కాచుక్కూచోనాల్స వచ్చింది ప్లీట్ ఫారంమీద” అంది రాధ చిరాగ్.

“సారీ రాధా. ఇండియాలో రైళ్ళు పకాలానికి వస్తాయని తెలియ” అన్నాను!

“బాగుంది విట్టు! నడవండిఅబ్బబ్బ ఆ డ్రైవర్ వెధవ రాలేదా?.....” మాట్లాడుతూనే స్టేషన్ బయటికి నడిచింది రాధ.

పోర్టర్ సామానులన్నీ కారులోకి చేరవేశాడు.

“ముందు సీట్, కూర్చో రాధా” అన్నాను

“ఎక్కడ కూర్చుంటే వినుటి?”

స్వగతంలా మాట్లాడుతూ వచ్చి కారు ముందు సీట్, కూర్చుంది రాధ

కారుసార్లు చేశాను.

“ఎలావుంది రాధా నీ ట్రైప్?”

“సరదాగావుంది. ఆగాలి, ఆవాతావరణం ఆ. రిల్ కానాలనుకొన్నా దొరకపు పట్టు వానలో. ఇంకా నాలుగు రోజులందా మనిపించింది మాతలితో పాటే. మీరేమో బెంగెట్టుకొన్న పసిపాపలా రోజుకో ఉత్తరం వ్రాస్తుంటా!” అంది.

“నిజంగా బెంగపెట్టు కొన్నానురాధా” ఆమెకళ్ళలోకి చూస్తూ అన్నాను. నా హృదయంలోని భావమది. అంతకంటే బాగా చెప్పలేక పోయాను.

“ఆ సోదురూ! నాలుగు నెలలో ఇక్కడేదో మునిగిపోయినట్టు” అంది రాధ తేలిగ్గా.

కాసేపు ఇద రిమధ్దనవునం ఆలువజు కొంది. కారుకిటికీలోంచి విన్నున్నగలితెరచు

రాధముంగురులని అలవోకగా కదలిస్తున్నాయి. వాటినిసర్దుకోటానికి విఫల ప్రయత్నం చేస్తోందిరాధ. వినుగ్గావున్నా ఆమెమోహం ఎంతో ఆకర్షణీయంగా వుంది.

రాధభుజంపై చెయ్యివేశాను.

“అబ్బా..... చిరాగ్ వుంది” అంటూ అతిసున్నితంగా నాచేతిని తొలగించింది.

దృష్టి రోడ్డుమీదికి సారించాను.

“ఉత్తరాలు వ్రాయలేదు. విందుచేత రాధా?”

“అసలు తీరికలేదు. అయినా ఏం వ్రాయమంటారు చెప్పండి?” అంది. అదోలా చూశాను.

“ఏమోబాబూ! నాకును ఉత్తరాలు వ్రాయటమే అలవాటు లేదు.....” అవును.

అలవాటులేనిదే ఉత్తరాలు ఎలా వ్రాయగలదు? మెడలోస్త్రయిల్గా పైత స్కాప్ తగిలించుకొని రోగులని పరిశీలిస్తూ తనమెడికల్ డిగ్రీని పద్వినియోగం చేసుకో గలదు. మహిళామండలిలో గంటల తరబడి ఉపన్యాసాలివ్వగలదు.

భర్తకు ఉత్తరాలు వ్రాయలేదు! ఉహూ! రాధ మారదు! మాలతితో నాలుగు నెలలున్నంత మాత్రాన ఎందుకు మారుతుంది? మారుతుందనినేనెందుకునుకో వారి?

కారుని ఆవరణలోనికి మళ్ళించాను. బంగళా లోపలికి నడిచాము. రాధస్నానం చేసి వచ్చింది. డాబామీద పక్కలు వేయ మని చెప్పాను రంగయ్యకి.

“డాబామీద ఎందుకు?” అందిరాధ. “బాగుంటుంది గాధా— వెస్ట్రెల” అన్నాను. “ఓ! కవిహృదయం” అంటూ నవ్వింది.

డాబాపై పక్కమీద కూర్చోని ఆపిల్లు తింటోంది రాధ. ఆకాశంలోని చంద్రుడిని చూస్తూ కబుర్లు చెబుతున్నాననేను. శ్రీను, శాంతి సంగతి చెప్పాను.

రాధ నవ్వింది “పూర్ శాంతి! ఎప్పుడూ ఒకటే లోకం. అలాంటి వారి జీవితంలో తిల్ వుండదు. కావాలనుకొన్నా దోగ కదు.” అంది.

ఈ “తిల్” అనే పదాన్ని రాధ నాలు మార్లు ఉపయోగించింది. ఆ తిల్ ఏమిటో నాకు ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాలదు. ఒకసారి అడిగినా కూడా, నవ్వేసి పూర్ణ కొంది. మరోమాటు అడిగితే మీకు అర్థంకాదు పొమ్మంది. బహుశా ఆంగ్ల నవలల ప్రాబల్యం కావచ్చు.

“ఇక తినలేను బాబు” అంటూ ఆపిల్ టిఫిన్ ప్రక్కకి తోసేసి రజాయి కప్పు కొంది రాధ.

నేను మా ఆఫీసు సంగతులు చెప్పాను. తనులేకపోతే నేనుఎలా బాధ పడ నోచెప్పాను. ఊహించుతోంది రాధ అప్పట్నుంచి.

నేను మాట్లాడుతున్నాను. రాధ ‘ఊ’ లు అగిపోయాయి— నిద్రపోయి చాలా సేవయి నట్లుంది! * * * “అరే బోలెడు పెర్రీమేనన్న కొన్నట్లున్నారే” అందిరాధ ఉదయాన్నే బల్లమీదున్న స్టాన్లీగార్డెనర్ నవలలచూస్తూ.

ఒకనిముషం నిలుచుండి పోయాను. నాలో నిగ్రహించుకొనేశక్తి లేకపోయింది. “నీకువచ్చినంతబాగా నాకు ఆంగ్లంరాదులే రాధా” అన్నానువ్యంగంగా. రాధమొహంలో మార్పులేదు. “ఆంగ్లం విషయంకాదు నేనంటున్నది. ఆ పుస్తకంలో బోలెడుమెడికల్ టర్ములుంటాయని.....”

“నువ్వేం పుస్తకాలు తెచ్చావురాధా?” మాట్లాడుతూ వెళ్లి ఆమె తెచ్చిన పుస్తకాలనంది తెరిచాను.

“మీకు అర్థంకావు రెండి” అందిరాధ. ఎవరో చెంపకాయచెళ్ళిన చరచినట్లుయింది!

గుండెల్లో బాకు దూర్చినట్లుయింది! చేతిలోని పుస్తకాల నలానే పట్టుకొని

చేతిలోని పుస్తకం వంకచూశాను. “దిసెకెండ్ సెక్స్” — సాకెట్ సైజు పుస్తకం. సామాన్యతకి అర్థంకావటాని! వ్రాసినదే.

ఆమాటే అన్నాను. “నాఉద్దేశ్యం అదికాదు. మీకు అలాంటి పుస్తకాలంటే ఆసక్తి తక్కువని! మీ కోసం.....” రాధనడుస్తూ వెళ్లి సూట్

జేన్ లోంచి రెండు అంగ్ల నవలలు ; ఒక తెలుగు నవల, ఓడైరీ, క్రొత్త కలం తీసినాకు అందించింది.

ఆనవల నా అభిమాన రచయితలవే.

డైరీ నిజంగా బాగుంది.

కలం ముద్దొస్తోంది.

—అయినా నానునది శాంతవడలేదు.

రాధ ఏమీ పట్టనట్లు బట్టలు సర్దుతోంది.

“ధ్యాన్స్” అని బయటికి వడవాను.

మధ్యాహ్నం రాధ మ్యాట్టికి వెళ్ళడానికి

సిద్ధమవుతోంది. మహిళామండలి ప్రెసి అని.

వేగసిన నీడలు

డెంటికి ఫోనుచేసింది. అంటేనాకు

ఆహ్వానం లేదన్నమాట.

హార్మి నవల “ఫాన్ ఫ్రం ది మ్యాడింగ్ క్రాడ్” మంమాటు చదువుతూ కూర్చున్నాను.

‘బెర్తా పీజా’ వ్యక్తిత్వం ఎన్నిమాట్లు చదివినా అర్థంకాదు నాకు రాధ ప్రవర్తనలా.

చకచకా టాయిలట్ ముగించింది రాధ.

జోళ్ళు తొడుక్కుంటూ అంది “పస్తారా?”

విదూరపు బంధువునో పిలుస్తున్నట్లుందా పిలుపు.

నిర్లిప్తంగా నవ్వాను “మీ పెసిడెంట్ వుందిగా.....”

“నాకు తెలుసు!—నాస్పృహితురాళ్ళు ఎవరున్నా మీరు రారని” వేగంగా అటునుంచి వెళ్ళిపోయింది.

కాసేపటిలో ఆవరణలో కారుస్పార్టయిన శబ్దం వినవచ్చింది. నిర్లిప్తంగాచూస్తూ కూర్చున్నాను. టేబిలుమీద రాధ యుచ్చిన డైరీ కలం వున్నాయి. డైరీ తెరచి వ్రాశాను.

“రాధ నాకు అర్థంకాదు”— అని.

అయిదింటికా అలానే కూర్చుండి పోయాను. విసుగెత్తింది. మనసు బాగాలేదు. రాధ, వాళ్ళందరితో టిఫిన్లు, కాఫీలు ముగించుకొని వచ్చేటప్పటికి ఏడుదాటు తుంది. బట్టలు మార్చుకొని బీచికి బయలుదేరాను..

బీచిలో శాంతి కూర్చునివుంది. శాంతి దేవతలా! శ్రీమ దూరంగా చిన్నబ్బాయిని తీసుకువెళ్ళి అయిన్ ఫోట్ కొనిపెడుతున్నాడు. దగ్గరకు నడిచాను.

చిన్నగా నవ్వింది శాంతి నన్ను చూసి.

“ఎప్పుడువచ్చావు?” అన్నాను

“మధ్యాహ్నం” అంది శాంతి

మధ్యాహ్నం వచ్చి విశ్రాంతికూడా తీసుకోకుండా భర్తతోపాటే బీచికి వచ్చిందన్నమాట అప్పుడే. ఆమాటే అన్నాను శాంతితో.

“ఇంతకంటే విశ్రాంతి ఏమిటి?” అంది.

నవ్వి ప్రక్కన కూర్చున్నాను.

శ్రీమ దూరంగా చిన్నబ్బాయిని నీళ్ళ దగ్గరకు తీసుకవెడుతూ అలలు దగ్గరగా వచ్చినపుడు వెనక్కి పరుగిడి వస్తున్నాడు.

ఆదృశ్యం చూస్తున్న శాంతి కళ్ళు ఆనందంతో మెరసిపోతున్నాయి.

“ఒక్కడివే వచ్చావే?— రాధ వచ్చిందటగా?”

“తెలిసే అడుగు తున్నావా శాంతి?” శాంతి నావైపు చూసింది. ఆమెకళ్ళలో సానుభూతి నిండుకొనివుంది “ఎన్ను బాధ పెట్టాలని కాదు రామం— ఇంకా రాధ మారలేదా?”

పేలవంగా నవ్వాను.

“ఒక్కడికి వెళ్ళింది?”

(45 వ పేజీ చూడండి)

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ పరిచ్ఛేదన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొన గోరనట్లయితే ఒక పోస్టాకార్డు పైన మీకు ఇవ్వమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయులేదీ, వేళవినరములున్నా, మీ పరిచ్ఛేదన చిరునామానూ, వెంటనే వ్రాసివంపండి. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినదేలగాయతు 12 మాఘములలోను మీయొక్క అదృష్టము, రాశిచక్రములు, జీవితమార్గము, వివ్వవహారముతో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగంవిషయంలో పంపించెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, నరదేశమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీమణిము, నేతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాత్ డ్రవ్యరాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మామహరిగా వ్రాసి రు. 1 25 పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి.పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) ధువ్యగ్రహములవై నా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు నిధారం కూడా తెలుపాలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్ట మీకు తృప్తిగా లేనియెడల పై కము వాపను చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI (A. W. P.)
Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.

అశోకా రాయల్ టాల్కం పాడరు మరియు అశోకా స్టో

బుటుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విభారపడవద్దు ప్రభుత్వగాంచిన “దేవిపిల్లు” వాడండి

<p>ఫోటోకోర్సు ఫ్యాకల్టీలు జరిమోలవెల రు ఎగిరికోర్సు ఫ్యాకల్టీలు 14 మాత్రలు వెల రు వి.పి.ఎ. అడ్రసు ప్రతి ప్రాంతాల్లోను</p>	<p>దేవి పిల్లు ముఖ్యంగా ఆలస్యమైన క్రమముగాకాక పోయిన బాధతో కూడిన లేక ఆగిపోయిన బాధతో దేవిపిల్లు బాగుగ గుణమిస్తున్న</p>	<p>1 అన్ని సందర్భములలోను శీఘ్రముగాను, తిమోషుము గాను పనితేయును 2 ఏదైనా లోపమును ఎట్టమోగి కలిగించదు</p>
--	---	--

MFRS SEENU & CO. MADRAS-21

నాకింజులు. సీటి ఫార్మ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, రాంగోపాల్ వీధి, విజయవాడ 1.

ముద్దుమందార

జరిగిన కథ

గోపాలపురం బదిలీ అయిన వాసు జీవితంలో పింఛానలం ప్రవేశించి కొంతకాలం తర్వాత విధి తమ కలయికను బయటపెట్టుకోతుందని తెల్పుతుంది. వాసుని పూరువడలివెళ్లి పొమ్మంటుంది. తనకు ఉన్న ఒకేకొరికగా తన కొడుకును డాక్టర్ తదివించాల్సిందిగా కోర తుంది. ఛాన్స్ రాని కి వివాహం అయి కొన్ని సంవత్సరాలు గడుస్తాయి. రామాన్ని తన కన్నగించి రాధ ఈ లోకాన్ని విడుదలైంది. వాసు నుశీలకు వివాహం చేసుకుంటాడు. కానీ ఆమె కూడా తనకు దక్కకపోవడంతో రామాన్ని ముభద్రముగారికిచ్చేసి తన మకాం నూజివీడు మార్చేస్తాడు. రామం, రమణం వివాహం కోసం తన స్నేహితుని కుమార్తెలను విశ్రయం చేస్తాడు వాసు.

11

స్వార్థం పెళ్లి దగ్గర వడుతోంది. నీడయవల్ల అన్ని సవ్యంగా జరుగుతున్నాయి. ఒక్క రమణ విషయంలోనే నీ వద్దతివా కర్థం కాలేదు. అతని కిప్పుడు చదువు

కూడా అయిపోడంవల్ల, వేరే వ్యాసకం ఏమీ లేదు. రోజూ వా ప్రాణం తోడేస్తున్నాడు. మార్గం కూడా యీ విషయం మీద వన్నడిగాడు. ఎప్పటికైనా రమణకు నీ దగ్గర నెలవు కల్పించు. మరీ ఆలస్యమైతే అతను పిచ్చివాడయిపోయి, ఎవరికి వున యోగం లేకుండా పోవచ్చు—

పుత్తరం మడిచి ద్రాచురులో వాచే కాను.

* * *
అనాటి నుంచి రామం ప్రవర్తనలో ఏదో మార్పు వచ్చినట్లు నిపించింది. నమ్మమునీ అనప్యండుకుంటున్నాడేమో ననిపించింది. కానీ, నీ వీడను మనీ నేనే తయవడుతన్నానోమోనన్న అనుమానం వచ్చింది. కానీ, అది వీడకాదు. వా వీడ.

ఒకూటి సాయంత్రం రామాన్ని వా గదిలోకి పిలిచి, “నీతో కలిసి పని చేయడానికి మరొక అతను కూడా వస్తున్నాడు. అతను నీ లాగే మొన్ననే పరీక్ష పాసయ్యాడు

మిరిద్దరూ అన్నాడమ్మల్లాగ్లాగ్లాగ్లా ఫుండాల్లి. తెలిసిందా” అన్నాను. రామం మవునంగా తంపూసాడు.

భారంగా మరో రెండురోజులు గతి వాయి. ఆ లోకా నిద్ర లేవేదరికి రామం ఒక టెల్లిగం పట్టుకుని వచ్చాడు. అది భాస్కరం వద్దనుంచి.

రమణ, నేనూ వస్తున్నాం.

అని వుంది. వాకు ముచ్చెమటలూ బోళాయి. చెప్పిరి, చెప్పిరి అని ఒక జీవిత కాలం దాచిన విషయం, చెప్పి తీరాల్సిన విషయం— చెప్పవలసిన సమయం వచ్చి, పీకం మీద కూర్చోబోతోంది. టెల్లిగం మీది తేదీ చూశాను. ఇరవయ్యోతారీతున వస్తున్నట్టుంది. అంటే ఎల్లండి తెల్ల వారుతూనే వస్తారన్నమాట.

వాకు రెండురోజులే వ్యవధి.

వా ముఖంలో మార్పు రామం గమనిస్తున్నట్టు అనుమానం వచ్చి, తిన్నగా వా గదికి వెళ్లిపోయాను. పక్క గదిలోంచి

తామం మాటలు వినిపిస్తున్నాయి. నేను యాంత్రికంగా గొడవారకు వెళ్లి, చెవులు రిక్కించుకుని నిలబడ్డాను.

“తేలిడు బాబూ! మద్రాసులో ఎవరో ఖాన్సారం గారనే ఆయన అయ్యగారి స్నేహితులు. వాళ్ళ యింటికి వెళ్తారు.”

అది మేనేజరు కంఠం.

“మరి యీ రమణవారు?” అంది తామం గొంతు. పిల్ల జమిందారు, చొూదాలో అడుగుతున్నాడు. నేను వూపిరి దిగబట్టాను. ఇక జాగు చేస్తే అదే ప్రశ్న నిలబెట్టి నన్ను వెయ్యచ్చుననిపించింది. ఆ గదిలోంచి వాళ్ళు మాట్లాడుకుంటున్న గదిలోకి వెళ్లి అటునుంచి మేడ మీది వా గదికి వెళ్ళిపోయాను. పూదయంలో షద్ తీరని ఆరాటం కలిగింది.

జాగా ఆలస్యం అయ్యేలోగా రామానికి జనలు సంగతి చెప్పిరి. చెప్పి తీరాలి. ఇక తాకు కాలం కూడా ఆట్టలేదు. పాతిక రిందతరాలు ఎదిగిన వా పిరికితనం నన్ను షదలిసాదానికి నిరాకరిస్తోంది.

‘నేనే జిక్కిల్ని నేనే హైడ్స్’ అని చెప్పడానికి డాక్టర్ జిక్ ఎంత మానసిక వ్యధకు గురి అయ్యేడో అనిపించింది.

ఆ సంగతి చెప్పలేక జిక్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. వా గతి అంతేనా! విజంగా అంత అదృష్టం వాకు వద్దండో!

అయాసంతో రొప్పుతూ అటూలుటూ తిరిగాను. చుట్టిళ్ళన్నీనం చేసి, జన్ గేవిన పోసియం తాగి, మేడ దిగి, తోటలోకి వచ్చాను. వో మందారపువ్వు కోసుకుని కారెక్కి కళింగం చేరాను. చేతులు వలుకు, గుండె వడ తగ్గలేదు. చేతిలో మందార పువ్వు క్రిందపడింది.

ఎంతమంది బాధలో కూశాను. ఈ రాదు వా బాధకి నేను పిద్దవడాల్సిన పాతుపు వచ్చింది. మందార పువ్వు వాకేసి చూసి నవ్వింది. నవ్వినది మందారపువ్వు కాదు. పింహ చలం. వా పిరికితనానికి నవ్వింది. క్రింద పడ్డ మందారపువ్వు తీసి చేత్తో పట్టు కున్నాను. కళ్ళ వెంట నీరు చిల్లువడ్డట్లు కారింది.

వైలేను. నే వైలేనే లేను. వాకా ధైర్యం లేదు. పాతిక సంవత్సరాల క్రితం పాటెప్పిన్న యీ రహస్యాన్ని తీయడానికి వా శక్తి చాలదు. వా అంత ఎదిగిన కొడుకుతో నా వైతిక పతనాన్ని గురించి, వా పాపానికి ఫలితంగా యీ లోకంలో జన్మించిన ఒక అమాయకుడి కథనూ చెప్పగలవా లేను...

ముద్దమందార

కానీ చెప్పితిరాలే!!

ఆత్మహత్య చేసుకుంటేనో!

పింహచలం చేసుకుంది. నవ్వి నన్ను నేను రాకపోయేనరికి తన జీవితాన్నే అంతం చేసుకుంది. అది కూడా ఒక వల్లితమైన దినం.. వాగులచవితి వాడు వాగొంద్రుని చేత—

వా శరీరం మీద పాము పాకినట్టు య్యింది.

వాగులచవితి!

విల్లండి—రమణా ఖాన్సారం వచ్చేరోజు.

పింహచలం ఆత్మహత్య చేసుకున్న రోజు.

వాళ్ళు వచ్చేముందు. నేనూ ఆత్మహత్య చేసుకుంటే? అవును నేను చనిపోతే వాళ్ళిద్దరినీ ఖాన్సారం నమాధాన పరచగలడు. వా నమాధి మీద వాళ్ళిద్దరి చేతా జీవనం చెరో మందారపువ్వు వేయించగలడు.

విజంగా నేను చనిపోతే!

వా శవం మీద అంతా వడి ఏడుస్తున్నారు. ఖాన్సారం సుమతి, రమణ, మోహన్, ప్రేమ, ప్రేమ కూతుళ్ళూ అంతా ఏడుస్తున్నారు. ఒక్క తామం మాత్రం లేదు. దూరంగా నిలబడి పున్న తామం దగ్గరకు వెళ్లి, “తామం మీ వాళ్ళగారు తని పోయారు” అన్నాడు ఖాన్సారం. తామం ఖాన్సారాన్ని విదిలించి పారేసి, “హా. వాళ్ళు వాళ్ళు. పిగ్గిలేదు...వైగా ఎవతో క్రి పనిమనిషికి పుట్టినవాడా వా కన్న! ఏ—ఏన్నీ” అంటున్నాడు.

కళ్ళు మలుపుకుని, చీకటిలో దారి చూసుకుంటూ కారు దగ్గరకువచ్చి తలుపు తీశాను. కాళ్ళ క్రిందనుంచి జరజర మని ఏదో పాకింది. ఏదోకాదు పాము. పింహ చలాన్ని చనిపోయేలా చేసినందుకు పాము వంశం వా మీద కసి వట్టిందేమోననిపించింది. భయంతో ముచ్చెసుకుంటూ పోశాయి. ఎగిరి కారోడ్డుమికి, యిల్లు చేరాను.

భోజనం వైకుండా గల్లనుడు పాలు తప్పని వరైనందువల్ల తాగి వక్కమీద చేరాను.

ఆ రాత్రి వా పీలిట కారాత్రి.

—రమణ ఎవడు? ఓ. వో పనిమనిషికి పుట్టిన ఒక అనామకుడిని నేను అన్నయ్యా అని పిలవలేను. ఇంతరకకూ చదివించిన చదువు చాలా. ఆ రహస్యమేదో మూలోనే వుంచుకోంది. నన్నవమానం పాలు చెయ్యకండి. కావలసి వస్తే వాడికో వదివేలో వదిపాసువేలో పోరేయ్యండి. వా కథ్యం

తరంలేదు.’ అంటున్నాడు తామం. వాకు కోపం వచ్చింది. కొడుకు తండ్రిని ఎదిరిం చడమూ ‘వోర్నూయ్’ అనరిచాను.

నిద్ర మెలకువ వచ్చింది. గాభరావడ్డాను.

కలా!! కల...అవును. నిజం అవతో తున్న కల. గొంతు తడారిపోయింది. లేచి, లైటు వెలిగించి, మంచివిళ్ళు తాగాను. గది దాటి బయటికి వచ్చాను. మేనూలు వల్లగా మృత్యువులా వున్నాయి. దీపావళి ముసురుల్ల భయంకర గర్జనలు వా పిరికి తనాన్ని మరింత రెచ్చకొడుతున్నాయి.. రోసం కొచ్చి, తలుపు వేసి ఖాన్సెట్టి తీసి అందులోంచి రూపాయి నోటు తీశాను. అది “అవాడు” పింహచలం యిచ్చింది. జార్జి రాజాగారి బొమ్మ వుండాలిస వోటుతో. పింహచలం కనుపించింది. తడిమి చూశాను. తిరిగి జార్జి రాజా గారే వున్నాడు.

నోటును త్రిదం చేసి వక్కమీద వడు కున్నాను. తెల్లవారుటూనే తామానికి చెప్పేసి తీరాలని విర్లయించుకున్నాను.

బయట వురుములు శావ రూపం దాల్చాయి.

తెల్లవారుటూనే శతావరణం ప్రకాశ తంగా వుంది. రాత్రి గాలికి రాతిన ముద్ద మందారపువ్వున్నీ తాములు, పింహచలం వా బల్ల మీద త్తుభంగా పెట్టారు. కాఫీలయ్యాక మేనేజరు చేత తామాన్ని రమ్మని కలుకు పెట్టాను. తామం వచ్చాడు.

“షి డు చెప్పాను. వెంటనే తావలెను అని పెల్లిగాం యివ్వు” అంటూ ఖాన్సారం షి డు యిచ్చి, “నీతో క్రి విషయం చెప్పిరి. కూర్చో” అన్నాను. తామం భయం భయంగా కూర్చున్నాడు. నేను గొంతు నవరించుకున్న ప్రారంభించాను.

“రమణ ఎవరో నీకు తెలుసుకోవాలని వుంది కదూ” అన్నాను. తామం దిన్నగా తలవూసి “నూ” అన్నాడు.

“ఆ కోర్కె వుండడంలో తప్పేమీ లేదుకానీ, మేనేజర్స్, పనివాళ్ళనూ అడిగి కుటుంబానికి సంబంధించిన విషయాలు ఆరాలు తీయడం మంచి నవికాదు. విషయం నీకు సంబంధించినదయితే నేనే చెప్పాను. వా వ్యక్తిగత విషయాల్లో తలదూర్చేంత పాపం నీకు వనికరాదు. అంత ధైర్యం వుంటే అడిగేదేదో వస్తే అడగాలి. రాత్రి భోజనాలయ్యాక, వదింటికి మేడ మీది కిరా. జీవితంలో సువ్వాహించలేనినీ, వూహించనినీ ఎంత విషయాలు చెప్పాను. ఆ పెలి

గ్రాం యివ్వడం మర్చిపోక. పెద్ద కారు యీ రాత్రి బెజవాడ వంపు రేవు భాస్కరం అనే ఆరువ, రమణ అనే అతనూ మున్నారు. అప్పట్ను పెల్లిగంలో మన కారు వెంటరివ్వు. ఇహ మవ్వోచ్చు” అన్నాను. రామం తలవంచుకుని వెళ్ళి పోయాడు.

రామం వెళ్ళాక, తిన్నగా అట్టే రూముకి వెళ్ళాను. గదిలో గోడ మీద పింహళం నటం వ్రేళ్ళాడుతోంది.

అల్లమో వోళ్ళో పెట్టుకుని, కుర్చీలో కూలబడ్డాను. రాధ ఫీట్ వున్న పేజీ పీకాను.

రాధ వాకేసి జాలిగా చూసింది.

‘రాధా! మన రామాన్ని డాక్టరు వది పించాను. వాడు కోరుకున్న పిల్లనే పెళ్ళి చేయడానికి నిశ్చయించాను. నువ్వు నన్ను క్షమించలేకపోయావు. వాడు ముమ్మారులైతా నీ కొడుకు. ఈవాడు వా దర్శి అని నివి వాడు క్షమిస్తా అనే భయం నన్ను వేధిస్తోంది. వాడు నన్ను క్షమించేలా దీవించు రాధా” అని గోలుక్కున్నాను. వా కంటి నీరు లారి, రాధ కళ్ళ మీద పడింది. తుడి చేశాను.

మరో పేజీ తిప్పాను.

మీరి!!

పిహళ! నా పిహళికి ఎరలయిన అమా యక ప్రాణ. నా పిహళిని నిండు మనస్సుతో క్షమించిన వచ్చితమూర్తి.

వా ప్రాణం వున్నరుమంది.

అల్లమో మూసేసి, నటం దగ్గరకు వెళ్ళి రేకులు తవ్వుకుని నిలబడ్డాను. పింహళ రాన్ని ఒక వరం కొరాలి.

“పింహళం! నీకు చేసిన బాధ ప్రకారం మీద రమణను డాక్టరు వదిపించాను. నేను తావడం అలవ్వం అయ్యిందని మువ్వ అత్త బాత్తు చేసుకున్నావు. నన్ను తపించకు. పింహళం, నేను పిహళే. అయివా యింత కాసానికి తట్టుకోలేను. తెల్లారికే రమణ వస్తాడు. రోకానికి రమణ వా కొడుకని తాటుతాను. నా పెద్ద కొడుకుని తాటు తాను.” అని గోణిగాను.

బల్ల మీద నిలబడి, బొమ్మకి వట్టిన దుమ్ము దులిపాను. పాతదండ తీసిపారేసి, కొత్త దండ కుట్టించి వేశాను. పింహళం నన్ను క్షమించినట్టు నిపించింది. అలానే కుర్చీలో భవిష్యత్తు అలోచిస్తూ కూర్చున్నాను.

రామం, రమణ ‘తామలకట్టుబుల్లగ

అన్వేషంగా వుంటే యిక నేను జీవితంలో పొందాల్సిన అవదం ఏమిలేడు. విశ్చింతగా కన్నుమూయవచ్చు. అలాకాపోతే...అలోచిస్తే భయం వేసింది. కుర్చీతోంచి లేచి పింహళం వటం ముందు నిలబడ్డాను.

“నీ హృదయావేదన కావంగా మారి వా జీవితాన్ని వర్తనాశనం చేసింది. ఇది విజం...ఇక నీ కాసాన్ని నేను భరించలేను. భరించలేను పింహళం....”

హృదయావేదన దుఃఖంగా రూపొందింది. వెక్కివెక్కి ఏడ్చాను.

చాలాకాలం తరువాత వెంకటేశ్వరుని ముం ముందు నిలబడి, చేతులు జోడిం తాను.

“—అవడ మొక్కులవాడవ్వారు నిమ్మ. నన్నే అవడ నుంచి కాపాడవో నీకే తెలి యాలి. నేను నిమ్మ అడగని వరం లేదు. నువ్వు వాకిచ్చిన వరమూ లేదు. నా మీద యింత కసిపూనడానికి నేనే నేరం చేశాను? ఇక నైవా నన్ను కరుణించు రంజి” అంటూ ఏడ్చాను. కంఠమంతా వెలుగు రాసుకు పోయింది.

నక్క మీద వడి నీడ పోయాను.

తెరిచి వచ్చేసరికి అరయ్యింది. అదరా బాదరా ప్పిదం లేసి తెరువు వొడ్డుకు చేరు

కున్నాడు. పోరా నిమ్మ అమ్మని వేధింపి తాకుతో రాతికి ఏకాగ చెప్పిలో నిల్ల యింతుకున్నాడు. పి గంటపేపు అక్కడ గడిచి, యింటికి వచ్చేశాడు. అతని వేయ శండువల్ల పిల్ల, రోట్టే రూముకే తప్పింతుకుని తిప్పి, ముమ్మ వట్టివ్వంగామూ, నిర్మలంగామూ వుండడానికి భగవద్గీత వదువుతూ కూర్చున్నాను.

ఎనిమిది, తొమ్మిది, వది గడియాల వరకు గంటలు కొట్టింది. లేచి నిలబడ్డాడు వాన ఎప్పుడు ప్రారంభమయ్యిందో చాల విక్కుతగా వుంది. వాచి చూశాను. వది పావయ్యింది. రామం యింకా తాళేదేవిని వొకర్ని పిలిచి అడిగాను.

“లేడు బాబూ” అన్నాడు వాడు.

“అంటే” అన్నాను.

తానుయ్య వసగాడ్లు “మీరంటే నేనం మీరు వీడనోరున్నప్పుడు అప్పుడు గాత కామేకుని వెళ్ళారు బాబూ. ఇంకా తాళేడు బెజవాడగాని వెళ్ళారేమో” అన్నాడు.

బెజవాడలో ప్రేమ అర్తవారువ్వాడి, రామం ప్రేమించినమ్మాయి బెజవాడ వస్తే కూడడానికి వెళ్ళాడేమో! ఫి...ఈ రాత్రి చెప్పానుకుంటే వాడేమి పోయాడు? తెల్ల వారి అటు భాస్కరం, రమణ వచ్చేస్తారు.

నిర్మల
అయ్యురేకెడిక్
హియలెట్ సబ్బు

అన్నిదర్శనాదులను పోగొట్టి
వర్షమును ఆరోగ్యము గాను,
పరిశుభ్రముగాను వుంచును
తయారు చేయువారు-
నిర్మల కెమికల్స్, కొచ్చి-2

అంటు : ప్రగతి విజన్, విజయవాడ-1.

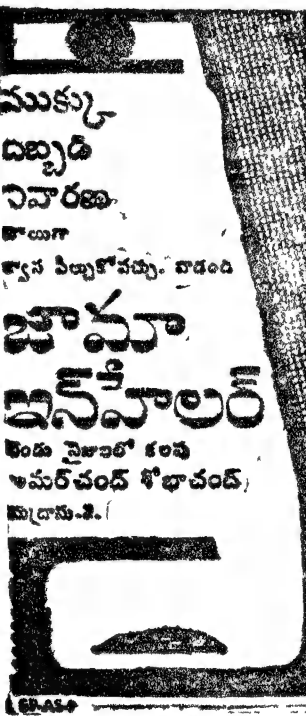
పండిత
డి.గోపాలాచార్యులవారి

ప్రేమామృతం

ఆరోగ్యానికి బలానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) తిరుపతి
నుదురాను-17

**ముక్కు
దబ్బడి
నివారణ**
కాయగా
శ్వాస పిల్చుకోవచ్చు. వాడంది

**జూపూ
జన్ హేలర్**
తొడు వైజాలో కలవు
అమర్చంద్ శోభాచంద్,
మద్రాసు-2.

ముద్దమందార

ఈలోగా చెప్పియుకున్నది యిలా అయ్యుం
దేమిటి అని ఆలోచిస్తూ కుర్చీలో కూర్చు
చ్చాను.

వాళ్ళ దురుగా చెప్పే తామం ఎదుకు
తిరిగితే. వావా రభా అయితే!!

వీళ్ళేదు. మొదల ముచ్చకుని గెంటు
తాను. అస్తిపాస్తులు కోర్టు ద్వారా చూసు
కుంటాడు.

ఇయట గాలివాన విక్రమయ్యంది.

కోవలకు వచ్చి, వక్క మీద చేరాను.

తెల్లవారుజామున అయిదింటికీ మెరికున
వచ్చింది. గమ్మునలేచి ముఖం కడుక్కుని
స్నానంచేసి పూజామందిరంలోకి వెళ్ళాను.
చేతులుబోడించి వెంకట రమణుని వటుం
ముందు నిలబడ్డాను.

కోర్కె కోరుకోడానికి సిగ్గుచేసింది.

దొంగ తన దొంగతనం వట్టుబడకుండా
వుండానికి కోరుకుంటాడు. పాంతుకుడు తన
పాతాకాండ బయల్పడకూడదని ప్రార్థి
స్తాడు. ఇవన్నీ దేముడెందుకు తీర్చాలి?

అవును. ఎందుకు తీర్చాలి?

వాకు నమాధానం తోచలేదు.

“భగవంతుడా జరిగినదంతా నీకూ తెలుసు.
నాకు తెలుసు. జరగబోయేది నీ ఒక్కడికే
తెలుసు. ఈపాటికే వ్యాయనిర్మయం అయి
పోయింటుంది. నీ యిష్టం వచ్చినట్టు యీ
నాలుకాన్ని ముగించు. నేను కేవలం నీచేతిలో
కీలుబొమ్మని. నేనేకాదు. ఈ ప్రాణికోటి
అంతా అంతే.....అవును అంతే” అన్నాను.

నా ముక్కలు దేముడికి నవలాలా
ఉన్నట్టు అనుపించింది. అయినా పాపం
చేసి, దేముడి ఎదుకు నిలచి, నేనే పాపం
చేయలేదు. అనే సాహసంనాలో లేకపోయింది.

అగరువత్తులు వెలిగించి, వెండిపసుగు
తొండంలో గుచ్చాను. మరోసారి నమస్క
రించి, బట్టలు మార్చుకుని గబ గబ మూడో
అంతస్తు ఎక్కాను. బేజవాడనుంచి వచ్చే
కారు రోడ్డుమార్గం పంకర టింకర్లుగా
కనుపిస్తోంది. వాపాపుగంటయ్యసరికి
దూరాన్న కారు కనుపించింది. అని రమణ,
భాస్కరాలను తీసుకు వస్తున్న కారు, వా
గుండెవేగంగా కొట్టుకుంది.

ముందు రమణ భాస్కరంవస్తే!!

రమణలో వా జీవితం, అతని జీవిత
రహస్యం చెప్పేసి, “నువ్వు నా కొడుకువి.”
అని చెప్పేస్తే!! ఆ తరువాత రామానికి
కూడా చెప్పవచ్చు.

అవును. అప్పుడు రామం విరళకర్పడు.
వివిధరాలి, ఈ పూసా వాగుండవిసింది.

తా ఆలోచనలకు క్రిందనుంచి వాకొక ఆలో
చాయల తరిగించింది.

“బాబూ” అన్న అబ్బాయి భార్య
జరంగా వినిపించింది. అది తామయ్యగొంతు.

వా తరీరం కంపించిపోయింది. అదే లేక
మళ్ళీ మరింత భయంకరంగా వినిపించింది.
తామయ్య అలాటి అర్థవాదం ఏందుకు
చేశాడో అర్థంకాలేదు. గమ్మున మెట్టమీ
దుగా నరిగిట్టుబోయి, కాలు మెరికవడి
కూర్చోబడిపోయి, లేచి క్రిందకు పరిగెత్తాను.
కింద ఎవ్వరూలేరు. ఇయట నీ దోగో
వినిపిస్తోంది. చోలుదాటి ఇయటకువచ్చాను.

నాకాళ్ళు న్నంభించిపోయాయి.

“పొద్దునే పొలానికి వెళ్లాలబాబూ! మీ
కారక్కడ తనబడింది. తీరాచూస్తే నీక
బాబుగారు ఆ వక్కవడివున్నారూ. మేం
దగ్గిర వెళ్ళిచూశాం. రాత్రి తురిసినవానలో
బట్టలు తడిసున్నాయి.....

వాకు కళ్ళు చీకట్లు కమ్మాయి.

.....రాత్రి పాము కాటేసుంటుంటి
బాబూ! ప్రాణం రాతిపోయినట్టు కని
పిస్తుంది.....

వాపొద్దయం చిన్నాభిన్నమయిపోయింది.

ఇయట కారాగింది. భాస్కరం, రమణ
దిగి, వరుగునవచ్చారు. వా కళ్ళు వాళ్ళ వైపు
తిరిగాయి. “ఏవయ్యింది? ఏవీటిది?” అనరి
చాడు భాస్కరం వా భుజం కుదుపుతూ.
వాకళ్ళు రామంమించి, రమణమీదకు
మళ్ళాయి.

రమణ—నా పాపానికి ప్రతిఫలం.....నాకు
దక్కన కొడుకు.....

రమణని అపొద్దమన్నకం చూసిన వాకళ్ళు
అతని పొదాలవద్ద ఆగిపోయాయి.

వా చూపు న్నంభించింది.

రమణ ఎడమకాలి బూటుక్రింద.....
మందార....ముద్దమందారపూవు సరిగి, గిరి
గిల్లాడుతోంది.

రాత్రి వానకు కాలిన పువ్వుది.

రమణకాల్కి కింద పలిగినది ముద మందార
పువ్వుకాదు.

నాపాపం.

పలిగిపోయింది.

వాశనమయిపోయింది.

నాపాపం తీరిపోయింది.

కళ్ళలో నీరేనాడో కరువయ్యింది.

“ఏం జరిగింది” అంటూ భాస్కరం
వన్ను కుదుపుతూ అడిగాడు. వా దృష్టిని
మరల్చలేకపోయాడు.

అతనికి చెప్పవలసిన నవలేడు.

(అయిపోయింది)

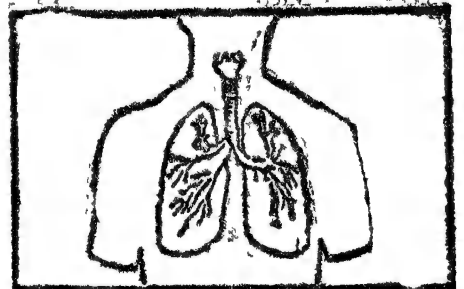
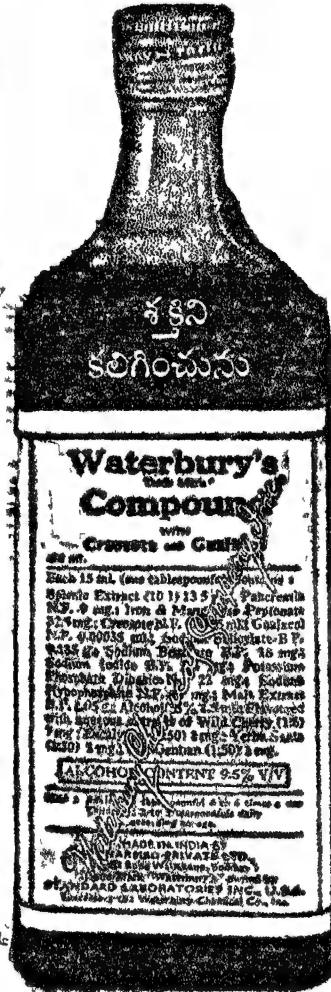
వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్

ఎట్ట లేబిలు

త్రాగి జలుబును ఎదుర్కోండి

నొంబూతుని లాంటి అయిన పిలిచి రోగమును
ఏదుర్కొనే శక్తిని పొగొట్టుకుంటుంది. దేహమును బలపరచు
తరచి రోగములు కలిగి అవకాశమును కలిగిస్తుంది.
వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్ యొక్క విశిష్టమైన క్రిమిక
క్రియ ఉపశమనమును కలిగిస్తుంది. ముక్తి పత్తవనిస్తుంది
మరియు రోగనిరోధక శక్తిని పొందుతుంది. ఇది రోగి
యైనాగా చనిపోతే క్రిమోసోజ్ మరియు గమికోల్
బలమునుండి ఉపశమనము కలిగిస్తుంది. ఇది రోగి
అనుమయముకొని. కత్తె మరియు ఇంచుక తలదాచుకుంటు,
మూర్త మరియు ప్లీహ పాతములు అకలిచి వుట్టించును.
రోగియైన క్రిమి - క్రిమియేను. రోగము ముక్తి
రావించు ఉండేలా రోగనిరోధక శక్తిని కలిగిస్తుంది.
ని కేరొవైటిస్ రోగనిరోధక శక్తిని పొందుతుంది.
గం వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్ త్రాగండి

వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్ రోగం క్రిమోసోజ్ మరియు
గమికోల్ కలపమును విడదీసి ఉమ్మిలో పోయేలా చేయును
మరియు దుష్టతను అధిక్యము. అవి హిమిరిక్టోనును కుశ్ర
తరచును, చర్మ, బలము, ఉబ్బనపు అసౌఖ్యము, శ్వాస
తాళపు అస్వస్థతలను పొగొట్టుచు రోగమును
మరియు రోగమును ముక్తి రావించు చేయును

వాటర్బరీస్ కాంపౌండ్

దగ్గు, జలుబు, శ్వాసనాళపు అస్వస్థతలు, ఉబ్బనపు అసౌఖ్యములను
వివారించుటకు శక్తిని కలిగించును

కార్పర్ - హిందూస్టాన్ లిమిటెడ్ - బొంబాయి.

సాగసైన
కురులు

రీటా

వీల్చి, అలదంగా జుట్టును మెదులుతుంది

ఒకరి శిరోజు సొందర్యంచూచి
మరొకరు ఇక ఎంతమాత్రం
అనూయపడవలసిన అవసరం
లేదు. రీటా వాడి మీ కురుల
బాబాగ్యాన్ని వృద్ధి చేసుకొంది.

ఏటో కంపెనీ, మద్రాసు 1
R-22.76

‘ఆంగ్ల సాహిత్యం వారసుని కొరత’ ప్రయోగము ఇందిగాన్ ఇంకో ఏ పేసిన కొనుగడులు మాత్రం పోయింది. పాఠానికిగా 4 1/2 x 7 1/2, 4 1/2 x 4 1/2 సైజుల పుస్తకాలు కొనుగడులు చేయండి.

ఆరోగ్య
అనారోగ్య
పరిస్థితులలో
మహిళలు
ఆధారపడండి

లోహియా
ఆరోగ్య
సౌభాగ్యములకు
అనంతరముల పైగా
ప్రసిద్ధి సొందినది
కేసరి కుటీరం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
హైదరాబాద్, మద్రాసు-14

శిశువుల అనారోగ్యం (పెన్సిన్)
శిశువుల అనారోగ్యం, శిశువుల అనారోగ్యం, శిశువుల అనారోగ్యం

వారఫలం

22-7-1966 శుక్రవారం మొదలు
28-7-1966 గురువారం వరకు.

మేషం : ఏవ్యవహారాన్ని పూర్తిగా వెరవేరుకు నమ్మడానికి అవకాశంలేదు. పుత్తిలో కొంతమంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని క్షుణ్ణి కలనా ప్రసంగం తెచ్చారు వారంతంతో అన్ని వ్యవహారాల్లోను వికారులు యేర్పడతాయి. ఉద్యోగంలో మెచ్చుకు రాని కార్యభారాన్ని వహిస్తారు.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో అధిక వ్యయం జరుగుతుంది పుణ్యకార్యాల చేస్తారు. పుష్పపత్రం దానసేన డబ్బు నమయానికి అందక సోపదం ఎలన వికార్య క్రమాలను మార్చు కోవలసి వస్తుంది ప్రయాణాలు శ్రమవిహార ఫలిస్తాయి అధికారుల వలన జరగ వలసిన వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధిని సాధించగలరు. విద్యావైఖ్య వికరంగాల్లో విరాక్తిని రాజించగలరు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది ఎవరైనా కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మిథునం : ఇతరుల విమిత్తం చేసే ప్రయత్నాల నుంచి వూరే వెరవేరుతాయి గాని విశ్వాంత పనల్లో శ్రమ కలుగు తుంది వారం మధ్యలో సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు లాభించగలవు సూత్రసమ్మత రాల వారి దా వెరుడంబులనిది సాటివారిలో గౌరవం బాగా ఉంటుంది.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగా ఉంటాయి. అనుకూల వార్తలను వింటారు.

కర్కాటకం : పుత్తి వ్యాపారాల్లో శ్రమకలిగినా, దానికి తగిన ప్రతిఫలం లభించగలదు. వ్యాపార విస్తరణ ప్రయత్నాలు ప్రాప్తివాహకంగా ఉంటాయి ఉద్యోగంలో అధికారుల ఆదరణవిహారాలను పొంద గలరు పంతావానికి అనారోగ్యం చేయవచ్చును మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. ప్రయాణాల్లో పనల చేస్తారు.

సింహం : గ్రహబలం బాగా ఉంది పుత్తి వ్యాపారాల్లో వికార్య క్రమాలు జరుగుతూ సాగడం వలన ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. అధిక వ్యవహారాలు వేంత్రికరంగా ఉంటాయి. కొంత మంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని సాగడం ద్వారా తమవనుల్ని సాధించుకొనడానికి ప్రయత్నిస్తారు. పెన్షన్ సొంత గత్యం లభిస్తుంది

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు సామాన్యంగా ఉంటాయి.

కన్య : పుత్తి వ్యాపారాల్లో లుంది వరకు యేర్పడిన అవరోధాలు తొలిగిపోతాయి భాగస్వాములలో కలసి చేసే వ్యాపారాల్లో సూత్రసమ్మతాలు లభిస్తాయి రాజసేన డబ్బు నమయానికి అందు తుంది. ప్రయాణాలు ప్రయాణసకరంగా ఉంటాయి. సాంఘిక వ్యవహారాల్లో విశా ప్రాముఖ్యత పెరుగు

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. అంటు మిత్రులను కలుసుకొంటారు.

తుల : వారం ప్రారంభంలో పుత్తి వ్యాపారాల్లో వికారులు యేర్పడి అనుభవ కర్మకాంటాయి. వ్యాపారంలో కొంతమంది వ్యక్తులు మిమ్మల్ని ముప్పించి మోసం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో న క్షం చేసేకొనడం తగదు. వికారాలు నమ్మ వల సోపదము.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాల్లో కార్యభారం పెరుగుతుంది.

వృశ్చికం : కవారం కుభాతల మిత్రులుగా ఉంటుంది. పుత్తి వ్యాపారాల్లో కొల్ల వారిపోటి యెదుర్కొనలసి వస్తుంది. అధిక వ్యవహారాల్లో ముగిమాటలకు లొంగిపోవడం తగదు. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరిగినా విరాక్తిని అధికారులు గుర్తించగలరు. ఆదంబరం కొనం వ్యయంచేస్తారు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా నిర్లక్ష్యం చేయడం తగదు పుణ్యకార్యాల చేస్తారు.

ధనుస్సు : పుత్తి వ్యాపారాల్లో వికార్య క్రమాలు విరాటంకంగా వెరవేరుతాయి గాని వారంతంతో వికారులు యేర్పడతాయి. పుత్తి రిత్తా చేసే ప్రయాణాలు శ్రమ విహారఫలిస్తాయి. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాలు కొంతవరకు లాభిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో ప్రతివత్సర సంవలనం అధికం కాగలదు.

స్త్రీలకు— కుటుంబ వ్యవహారాలు వేంత్రికరంగా ఉంటాయి.

మకరం : పుత్తి వ్యాపారాల్లో వికారులు లుంది వరకు చేసిన ప్రయత్నాలు ఫలితపడం వలన ఆదాయం బాగా ఉంటుంది. అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు ములుపుగా వెరవేరుతాయి. ఉద్యోగంలో విశా ఆరోగ్యవలకు తగిన అవకాశాలు లభిస్తాయి. సాహస్య కళారంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. సూత్రసమ్మత విషయాలను తెలుసుకొంటారు.

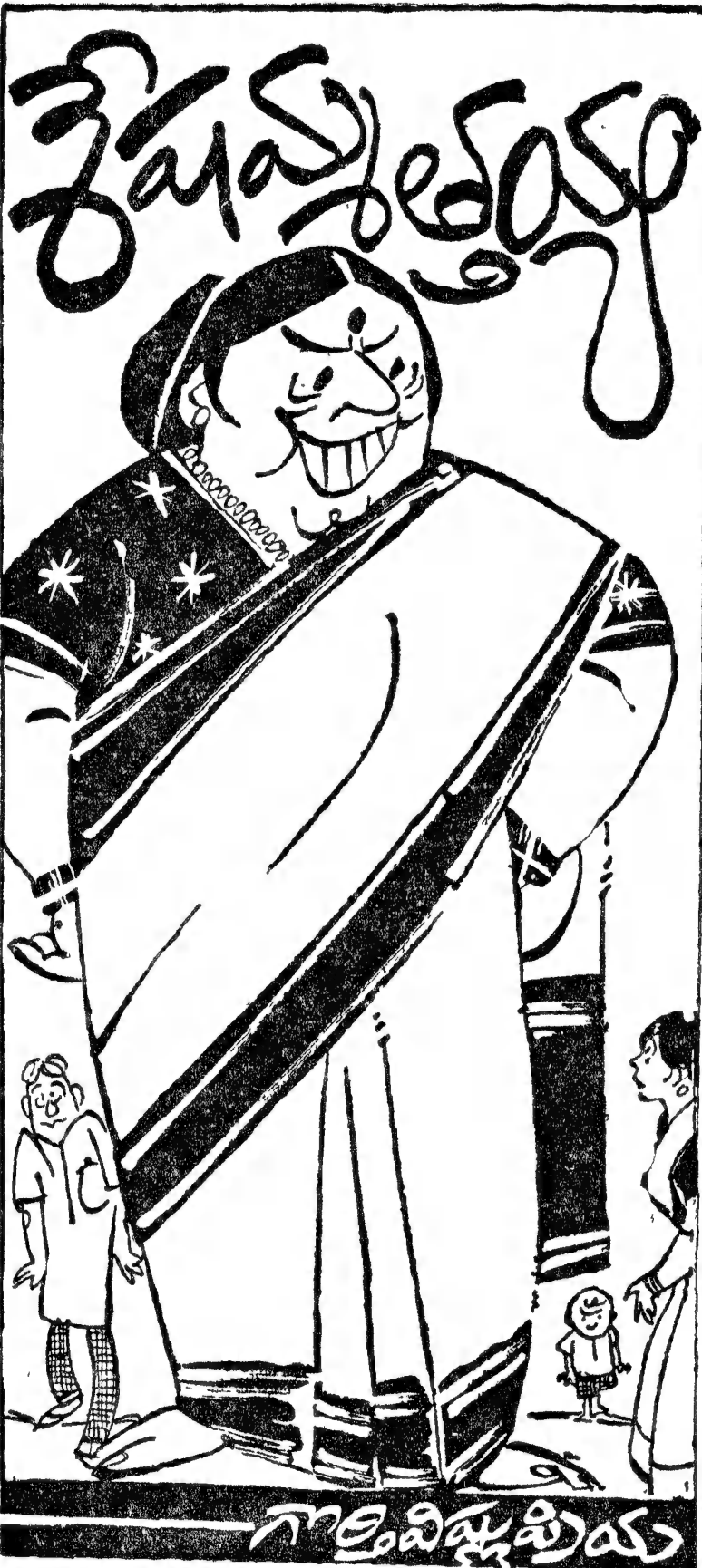
కుంభం : కొన్ని వ్యవహారాలు ములుపుగా వెరవేరుతాయి, మరికొన్నింటిలో శ్రమకు గురికాగలరు. రాజసేన డబ్బు విహార ఆధారపడి లుతులకు బాగా వాటా చేయడం తగదు. ప్రయాణాలు లాభదాయకంగా ఉంటాయి. వారం ప్రారంభంలో అక్మకంగా వికారులు యేర్పడతాయి.

స్త్రీలకు— కుటుంబ కార్యక్రమాలు శ్రమ విహార వెరవేరుతాయి. బంధువులకు సహాయంచేస్తారు.

మీనం : ఏవ్యవహారంలోను అరంభంలో కుట పించిన అనుకూలత అఖరు వరకు విలవదు సాహ వ్యవహారం పనలకు కూడా విశేషమైన ప్రయత్నం చేయవలసి వస్తుంది. సాహసముతో కూడిన వ్యవహారాల్లో నమ్మం వస్తుంది. కుటుంబ వంతోషం లభిస్తుంది. మిత్రులసహాయం లభించ గలదు.

స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం సామాన్యంగా ఉంటుంది దైవ కార్యాలు వెరవేరుతాయి.

—మహేష్

బ్రహ్మచారి మూడేళ్లయి వుంటుంది తన
మృత్యువు మా ఇంటికి వచ్చి. అప్పుడు
నరిగ్గా మూడేళ్ల క్రిందటి దీపవలికి
వచ్చింది. మరీ రేపు దీపవలికి రావో
లేంది. మూళ్ళుగా చెప్పింటే అదే
కింగ్లాంగూ, అదే హిట్లర్లా రెండు లక్ష
బాబులు కంపిక్టుగా వున్న జరియంగ
జరికాదేనే అత్తయ్య. నరిగ్గా ఆ విదూ
వక్రమన్న బొమ్మలో లాగానే తట్టెడు
తట్టెడు బిళ్లలు, అమ్మవారి కళ్ళూ అదే
బావకు వక్రమ, బాబుకా అప్పు మకరతోర
బంలా వుంటుంది అత్తయ్య పన్నినపుడు.
మూడు గుల్లెత్తు బిస్కెట్లు చూస్తే అత్త
య్యను, అత్తయ్యను చూస్తే బిస్కెట్లు
చూడాలి నవ్వుండదు. అత్తయ్య—అనం
గానే అవనరం లేకుండానే అమాంతం
బిల్లరలో మెదిలే వంతునవలూ, వంద
రూపాయలూ, వంగులూ బాబు వున్నాయి.

మామయ్య కొత్తగా కొనుక్కున్న
యంగిల జుత్తో ఒకటి తీసి తుమ్ముగుడ్డ
కింద వాడవోయి తీరా అది తుమ్ము ఏమూ
త్రం తిరుగలేనది మొండికేసేవర్సి అత్తయ్య
మదక్కు విరిగి మామయ్య పైచి దండోరా
పొగింది. “వెదవ తండు గుడ్డలాంటిది
కొనుక్కుపోతే కాస్త మూడున్నది కొంటే
ఏదోయి?” అని. కానీ జాత్రవాసికి అనేక
చిన్నపైకాచి కాదు మాత్రా!

అందరి నడుమూ; అత్తయ్య జబ్బు
చేసిన జబ్బా ఒకే మోస్తూజా ముద్దల
కట్టి! అందుకే అత్తయ్య—అని అనం
గానే గజన్నర ముక్కు కాట్టొందే రవిగ్న
డ్డకి! ఒకటిరి మూడుయ్య లోపం లంజా
గుడ్డ క్షబాదాయప్రతికే కొత్తగా కుట్టిం
దిన వరుపు గలేను అచ్చి లంజా కింత
మార్చేసింది!

ఒకటిరి ‘తం దవారం చేయించి తన
ముద్దు చెల్లింజాతా’ అనేప్పటికి—
మామయ్య ‘అలాగే వజ్రంలా కాకుండా
వుంటే బిడ్డా చేయిస్తా’ అన్నాడు.
అత్తయ్య అప్పటికి మాత్రం ఏమిదో నడచి
వెళ్ళిపోయింది. ఆ క్షణి మామయ్య
మటుకు ఇంట్లో నడచోళా!

అత్తయ్య పంటిలోకా కాదు, పంటిలో
కూడా అదే తీసుకుని నువ్వును గిన్నెలా
గానూ, పెద్ద జాన గరితును ఉద్దరణి
లాగానూ, పులివర పల్లాన్ని టిఫిన్ ప్లే
ట్లానూ వాడెయ్య గల చరాకితనం ఆమెకు
దేవుడు ప్రసాదించాడు. మా ఇళ్లలో

తిథికార్యంకు అవిది పెద్దభరోసా— ఒక
చేత నమయానికి వంటవాళ్ళు దొరక్క
పోతే.

ఇంకా అత్తయ్యను మీకు కళ్ళకు
కట్టివట్టుండాలంటే ఎన్నో సంఘటనల
ద్వారా అవిదను వ్యక్తీకరించవచ్చు. అవన్నీ
కథలో మిమ్మల్ని అక్కడక్కడ వలకరి
స్తూనే వుంటాయి.

ఇంతకీ చెప్పిచ్చేదేమిటంటే మా—అలాటి
అత్తయ్య రేపు దీపావళికి మా ఇంటిని
వందర్శించబోతోంది. వందడగా వుంటుం
దన్న నంతవం మాట ఎలావున్నా లేనిపోని
గొడవలెన్ని తెచ్చి పెడుతుందోన్న భయం
వన్నీమూల వీకుటూనే వుంది. ఇంకా
వరిగ్గా ఇరవైనాల్గు గంటల వ్యవధి
మౌతమే వుంది మా అత్తయ్య రావడానికి.
ఏందుకయినా మంచిదని ఒకటికీ రెండు
సార్లు మా అవిదతో చెప్పిల్పింది చెప్పి,
తదనుగుణంగా ఎలా ప్రవర్తించాలో, ఎలా
ప్రతివిషయాన్ని తేలిగ్గా తీసుకోవాలో కూడా
చెప్పేకా! ఎందుకంటే ఇదే మొదటిసారి
మేం కావరం పెట్టిం తరువాత ఇద్దరూ
కలవడం. క్రిందటిసారి మారెండో వాడి
పురిటికి వెళ్ళడంతో, అత్తయ్య వచ్చివా
మా అవిల్లి చూడడం, కలవడం వడలేదు.
అందుకే వాకే ముందు జాగ్రత్త తప్పని
వర్తించి పారి.

బుధవారం పోయి గురువారం వచ్చింది.
వది గంటలకి భోజనం చేసి కాలేజీకి వెళ్లి
పోయాను. చెల్లానవుమాటే గాని మనస్సు
మౌతం ఇంటి దగ్గరే వచ్చిందే. ఏమో! నే
వుంటే ఫర్వాలా! ఇద్దరికీ ఒకరి
కొకరు తెలిదు. అంతకీ ఏగ్గోన్న ముందే
వర్ణించాను కాబట్టి ఏమంత ఇంగారు వడా
ల్సిన వనేలేదు. ఏటాచ్చి నే వెళ్ళేలోపునే
ఏమన్నా జరుగుతుందేమోనన్న అదుర్దా
తప్పిస్తే! ఇంక వాలుగు...మూడు..రెండు
గంటలు అని అనుకుంటుండగానే లాస్టవరు
రావే వచ్చింది. ట్రయోడ్ గురించి వాలుగు
ముక్కలు చెప్పి బయటపడ్డాను.

నందు మొదట్లో కొచ్చేనర్కి మా
రెండోవాడు ఎదురొచ్చి “వాన్నా! మనిం
టికో పెద్ద బామ్మగారు వచ్చారు. ఎంత
పెద్ద బామ్మగారనుకున్నావో! అమ్మ కంటే,
నీ కంటే, మేప్పారి కంటే పెద్దబామ్మ
గారు” అంటూనే సైకిల్ కి అడ్డంపడ్డాడు.
అదో దిగిందన్నమాట కాల్చి అనుకుం
టూనే సైకిల్ దిగి వాళ్ళెక్కింపుకుని,

శేషస్మృత్యయ్య

ఇంట్లో అడుగు పెడుతుండగానే అత్తయ్య
ఏదురొస్తూ అందుకుంది—

“ఏరా చిట్టి! స్పేషల్ కన్నా రాలే
దేరా? మామయ్య పుత్రరం అందలేదే
మిట్రా?”

“అందింది కానీ, వాకే కుదర్లేదత్తయ్యా
వరిగ్గా చివరి గంటే క్లాసుంది...ఏం
కనుక్కోలేకపోయావా? అయినా ఏం
కష్టంలే మామయ్య చెప్పే వుంటాడు ఏవ
రంగా” అన్నాను.

“ఆ. ఆయన చెప్పేరే! ‘పెన్ను ఎదు
రుగా అంటే ఏ రిక్వావాడన్నా తీసికెత్తాడు’
అంటే వరిపోతుందిట్రా?”

“అవునేగాని ఇంతకీ కష్టమైందా రావ
డం చెప్పి?”

“లేదులే! మీ మామయ్య చెప్పడానికి
చెప్తా! ఏదో కాస్త వోట్లో ఆ కాస్త వాలుకా
వుంది కాబట్టి నందుమొదట్లో దిగంగానే
ఓ కుర్రాడ్ని అడిగితే చెప్పిడే!”

అవున్నే నీ వాలుకే నీకు పెద్ద అండ
అని మనస్సులోనే అనుకుని ‘సరే అయితే
కులాసాగానే వచ్చావు కదా పోనీ అదే కావ
ల్సింది’ అంటూ వందర్శన మార్చకపోతేను’
అత్తయ్యను శాంతపర్చకపోతేను వావుండ
దని—

“అత్తయ్య! బొత్తిగా వత్తలా అయి
పోయావో! ఏం జ్వరమోగానో” అన్నాను
నిజానికి వాకే మౌతం భేదం కనిపించక
పోయినా.

“అవునా! అయిదారు లంఘనాలు
చేసాను. తెలుగు మందు కూడా వున్న
కున్నాను. టూనిక్కు తాగాను. పథ్యం
మాంచి కట్టుదిట్టంగానే పొగింది. కాని
అదేవీటోరా సుత్తిలా వుండేదాన్నా.
బొత్తిగా ఆ నత్తునే లేదనుకో, వీరనమూ
తగ్గలేదు. ఏమైనా ముననటి తీరు ఇంకా
రాలేదురా!”

“ఎలా వస్తుందిలే అత్తయ్యా!... ఆ
ఇంతకీ ఇలా లేదీ” అంటుండంగానే “ఆ
ఇలా లికేంగానీండి, దొడ్డమ్మగారూ మీరు
స్నానం చెయ్యండి త్వరగా నీళ్ళు తోడాను.
అవతల అవి చల్లా రిపోతున్నాయి...ఆ మీరలా
బజారెల్ని ఓ వాలుగు వ్లకేరీలు, పావు
శేరు పాలు వ్లంటి, మళ్ళీ పొనంపుం
మూసేస్తారు.” ప్రవేశంలోనే వెయ్యి వది
ఏంది మా అవిద.

“సర్కెవరికి? పారెవరికి? మమ్మేమన్నా
ఉపిషిలేమిటి ఖర్చు! లేకపోతే గురువారాణ
మొదలు పెట్టావా?” ఏవరికో తెలిక
అడిగేశాను.

“నా క్లాసుండీ. మీ అత్తయ్యకే
రాలిట్లు అన్నం వరిపట్టంలేదుట. చపా
తీలు వాలుగు, వాలుగు వళ్ళా తిని పావు
శేరు పాలు తాగి వుంటున్నారట. ఇవాళే
చెప్పను పొంవాడికి. ఇంకో అర్ధశేరు పాల
రేపట్టుంచి వ్లమ్మని.” అని మా అవిద
అంటుండగానే ఇంట్లో కెల్లిన అత్తయ్య
తిరిగివచ్చి—

“ఒరేయ్! బొత్తిగా వాలుగంటే వాలుగే
పట్టుకొచ్చేవ్! ఓ అరడజన్ డజన్ వ్లట్రా!
పండుంటే వుచ్చిపోదులే” అని పురమా
యించింది.

‘అవునవును చెల్లకపోదు కూడా
నువ్వుంటే’ అని మనసులోనే అనుకుని —
“సర్కె మమ్మేల్లెస్నానం చెయ్యి”... ‘ఊబాగానే
వుంది ఇంతవరకేం జరిగలేదు కద?’ అన్నాను
మా అవిదతో.

“భగవంతుడి దయవల్ల లేదు. అయినా
ఇంతవరకూ ఇద్దరం ఈ హోట్లోనేగా వున్నాం
అమాటా ఈమాటా చెప్పుకుంటూ”,
నా అదుర్దా తీర్చింది మా అవిద.

“ఎన్నింటి కొచ్చిం.....”

“చిట్టి! చచ్చారా! ఈ గుమ్మం పాడు
గామా!” అత్తయ్య గావుకేతో వాప్రశ్న
పూర్తి కానేలేదు.

“ఏమిటత్తయ్యా? ఏం జరిగింది” అం
టూనే వెళ్లాను. అత్తయ్య నెత్తి మీద
చెయ్యి పెట్టుకుని బాల్కనంలో కూల
బడి వుంది ‘అయ్యోయ్యా! రేయిట్రా!
ఏం జరిగింది?’ అంటూ లేవదీయబోయాను,
కానీ ‘వావల్ల ఏమవుతుంది’ అని అను
కుందేమో? తనంత తానే లేచి హోల్లోకి
నడుస్తూనే రామాయణం మొదలు
పెట్టింది.

“ఏం కొంపలా దిక్కుమార్లా కొంపలా.
చిన్నవూడు మా అమ్మడు కట్టిన బొమ్మ
రిల్లే నయం. పైగా ముప్పైలు, నం
భైలు అడిగి ఫస్టారు ఈమాత్రం కొంప
లకే” అంటూ ఇంకా చెప్పబోయేనర్కి—

“అత్తయ్యా! పూరుకో” అంటూ పైగా
చేసాను. అవును మరి ఓనర్లు వింటారే
మోనని నా భయం. కానీ అదేమో పట్టు
పట్టు—

“అవునా వెధవ కక్కుర్తి వీళ్ళామా

అన్ని పనులూ నా తలమీదే!

ఇంట్లో అన్ని పనులూ
నేనే చేయాలి. పిల్లల్ని
చూసుకోవడమూ, యింటపని,
వంటపని అన్నీనూ. కాచి నేస్తం
ఎంతో నిర్భయంగా ఉండి వెళ్ళిపో
చేసుకోలేకపోయేదాన్ని —

తరువాత
ఒక రోజున మా
అయిన హార్లిక్స్
తెచ్చి నన్ను కాగ
మన్నారు. అది
నాకు మళ్ళీ కత్తి
ఉత్సాహమును
కలిగిస్తుందన్నారు.

హార్లిక్స్
పెట్టామా అది
నేను ఎంతో
కత్తి ఉత్సాహము
యే బాంధవం.
హార్లిక్స్ కలిగించిన
మార్పుకు వాళ్ళే
అభ్యర్థమా
కలిగింది!

తగినంత నిద్రమాలిని కారణ
ముగా అల్లవల్లి విధిక్యాహము
ంతో ఎన్నో కష్టాలు
కాళ్ళు హార్లిక్స్ ను విస్తారము
చేస్తారు. ఎందుకంటే హార్లిక్స్
మీదగల పాలు తోడు
గోధుమచింద్, మాల్టెడ్
బిట్టర్ లాకమేయగల హార్లిక్స్
మళ్ళీ కత్తిని యిచ్చుటకో
దివ్యముగా వహించును.
తుండవి వారికి తెలియదు.

హార్లిక్స్
అదనపు శక్తిని
కలిగించును!

TMTHL-3495

కునుచులేమైవా తిరగాలా? తలలు పగిలి
జాలాలా? వెధవది స్నానం గడుతోనే వచ్చే
మందా లాభమంతా ఇంకాన్న పెద్ద
గుమ్మం పెద్ద వాళ్ళ సొమ్మేం పోయింది
చెప్పు?...అహ వేనే మన్నా తప్పంటు
బ్బానా?"

అత్తయ్య ఎంతసేపటికీ అవకపోయేవు
టికీ—

"అత్తయ్యా! పక్కనే ఇంటివాళ్ళు"
అని నంజ్జి చేసి నోరు నొక్కుకుని మొత్తా
నికి నానా హంగామా చేపాసు అత్తయ్య
పువళమనానికి. అనాల్సిన నాలుగూ, పెట్టా
ల్సిన నాలుగూ అయిం తర్వాతనేగానీ
అత్తయ్య స్నానానికి వెళ్ళింది కాదు.

"అమ్మ బాబోయ్! నచ్చిన మూడు గంట
లకే ఇంత తిరణాలని పుష్పించింది ఇంట్లో.
ఇంక ముందెలా వుంటుందోనన్న లేంగ
పెరిగిపోయింది ఆ రాతల్లా. అత్తయ్యను
గురించే ఆలోచన. అలా ఆలోచిస్తున్నప్పుడు
దిన్నడు నిద్రపోయానోగాని, మెలకువ
వచ్చేప్పటికీ ఆరైంది.

నల్ల నిరుచుకుని హోలోకి వెళ్ళాను.
అత్తయ్య పక్కన మణిగాడు. ఆ ఇద్దర్నీ
ఊస్తే ఆనాడువూతనా కృష్ణలు కూడా
ఇలాగే వుండేవుంటారని అనిపించింది. ఈ
గడవనించి అడవి దాకా, చావ చాలని శరీరం
వేలని ఆ కుమిలుకుంటుంది. అవతల నడవలోకి
నికదామంటే అత్తయ్య కాళ్ళు అడ్డు వస్తు
న్నాయి. లేవనా వద్దా అని ఆలోచిస్తు
న్నాను. ఇంతలోనే అత్తయ్య అనిలంతకు
మణిగాడు లేచాడు.

"ఏం అత్తయ్యా! బాగా నిద్ర
వచ్చిందా?" అన్నాను.

"నిద్ర తీయి, తల తీయి, ఈ మణిగాడు
రాత్రి తెల్లగానూ ఒకటే తన్నులు.
దానికి తోక ఇంటినిండా ఒకటే దోమలా!
ఇంటికి నున్నం వేయించి ఎంత కాక
మైందో?"

బాబోయ్! పొద్దున్నే మొదలెట్ట
బోతోందని తలచుకొని—

"ఆ కింకరీ కంకణాంతికిగానిలే అది
పిలుస్తున్నట్టుంది" అంటూ వంద
ర్యం మార్చడంతో ఆ అవడ తప్పింది.
మళ్ళీ ఎనిమిది గంటల గొప్పను నే రాను
కుంటున్న గదిలో ప్రవేశించి, "ఏరా వండు
దగ్గర్నించి ఏమైనా పుత్రురాలు వస్తు
న్నాయా?" అంది అత్తయ్య. "ఆ అంతగా
ఏం లేవులే!" తలదా కెందుకో ఈ రెండో

శేషస్మృత్యయ్య

కొడుకంటే ఇంత ఇది అనుకుని. "అవున్నే
గాని అత్తయ్యా! మరి పెద్ద బావ వంగ
తేమిటి?" అన్నాను.

"ఒరేయ్! వాడి నంగతి వన్నడక్కూ
వాడో పనికిమాలిన చవట. ఏం బావుకుండా
మనో గుడివాడ వాళ్ళానిడ పుట్టింట్లోనే
వుంటున్నాడు."

"అయినా మన్నే అన్నావుటగా 'మన్నా
నీ పెళ్ళాం వేరే వుండండా' అని" అన్నాను
అనలేం చెప్పతుందోనని.

"అవునా! అన్నానంటే అమ్మా. నేనే
కాదు ఎలాంటిదైనా అంటుంది. ఎంత
మెత్తని ఆత్మేవా అంటుంది. వాళ్ళ ఇంటివి
పడి చేపి అటబా పాటలా చూస్తే—
అయ్యో! బాత్రిగా ఇదేం కాలంరా! నామాట
వరే అవతల మీ మామయ్య మాటన్నా
భయం వుండక్కర లేదుట్రా! పట్టవగలే
గడుతో దూరడం. ఇక అక్కడినించి ఒకటే
వెకవెకలూ పకవకలూ 'ఏమే ఏం చేస్తు
న్నావో? ఒసారిలా రా' అంటే 'కాపేపాగి
వస్తుందమ్మా' అంటాడేరా వళ్ళి చవట నన్నానీ
కాపోతేమీ! దానిష్ట మొచ్చినట్లు సాగు
తోందనుకో ఇంట్లో. ఇంట్లో వయ
సాచ్చిన ఆడపల్లెలున్నారా? వాళ్ళే మను
కుంటాడో అనేనా లేపోతే ఎలారా చచ్చేది?
చీ మరి అంత విడిచి వుండలేపోతే ఏ పట్నా
నికో లేచిపోతే ఎవడేడి చాడంట! కాకపోతే
మరి నలుగురు తిరిగే కొంతలో ఎలా
చెల్లుతుందిరా? అది ఆడింది అట పాడింది
పాటగా వుండనుకో. వాడు దానికి వత్తాను.
గదే వంటిల్లు ఆ మనో ఇలాల్లికి. హవ్య
ఎవరన్నా ఏవన్నా అనుకుంటారనేనా లేదేరా
దానికి. పెద్ద ముండని నాక్కన్న పుడకేసి
పెట్టడం మాట అటుంచు పై పనికి
దిక్కులేకపోయే! అవలా విడగారు లేవడమే
ఎనిమిదింటికి ఇక ఆపైన గదే సర్కం.
గదే లోకం. చీ చీ ఆండరూ అనడమే
'ఏమిటి మీ కోడలు కనిపించడే ఇంటికి
వచ్చినా' 'వంట రాదా పిన్నీ మీ కోడలుకి'
'ఏమిటమ్మ చదినా! మన్నే చెయ్య కాల్పు
కుంటున్నావో కోడలుపిల్ల వూలో లేదే
మిటి?' 'ఇంకా లేవ లేదేమిటి కోడలు?'
ఇవీ వాళ్ళ వలకరింపులూ, వరామర్మలూ.
ఏం చెప్పమంటావో విక్కడికి వెల్లినా ఇవే
వలకరింపులు. ఒక ఇంటి దగ్గరకాదు. బావి
దగ్గరకాదు. చివరకు దేవాలయం దగ్గర

కూడా ఇవే కబుర్లు నుకొ! ఏ రోగా బుర్రగా
వుండని మురిసిపోయి ముందడుగు వేశావే
కాని ఇలాంటి వరకం ఇంట్లో పుష్పి
స్తుందనుకుంటే చస్తే ఆ గడవ తొక్కక
పోదును. చీ! చీ! తోజారోజాకీ పెట్టెగి
పోతుంటేనూ! ఇక అగలేక విసిగి ఓ రోజుత
అనేసాను 'మన్నా నీ పెళ్ళాం వేరే వుం
డండా!' అని—ఏరా తప్పన్నా నంటానా?"
చెప్పలో తుప్పు కాస్తా వదిలిపోయింది.
మాటయిన అత్తయ్య కీర్తనవ్యాసానికి.
బాబోయ్! తిగ తీస్తే దొంకంతా కడిలింది.
చచ్చాను లేనిపోని తద్దినం తెచ్చిపెట్టు
కున్నాను. నమాధానం చెప్పకపోతే చంపే
స్తుందని—

'అవున్నే గాని ఇంతకీ వాడు వెంకటా
పురంథో లేడన్నమాట!' అన్నాను.

'అప్పుమాటెమ్మట్రా! లేడనే గదా
చెప్పింది. వాడికీ తెలిసొస్తుంది. ఎన్నా
కుంటాడే! అత్తారింట్లో మటుక్కు
మళ్ళీ వా గడవ తొక్కకుండా వుంటాడేమో
చూద్దాం" అత్తయ్య నవ్వు చేసింది.

"అవున్నే ఎన్నాకుంటాడే! ఎక్కడికి
తిరిగినా గూటికి చేరాల్సిందేగా చివరకి"
పమర్దించాల్సి వచ్చింది.

"బాగా చెప్పివో!" పమర్దనవి మెచ్చు
కుంది అత్తయ్య అని అన్నానేగాని అత్తయ్య
నంగతి నాకు తెలిదా? ఇక చస్తే ఆ గడవ
తొక్కాడు వాడు. ఏ పుద్యోమో చూసుకుని
ఆ గుడివాడలోనే హాయిగా వుంటాడు. వాళ్ళ
మామగారు కూడా మంచి వలుకుబడి పున్న
మనిషి ఆ వూలో. ఇంక ఆ నంగతిని
అవకపోతే ఇంకేం మొదలెడుతుందోనని
భయం వేసి—

"మాడత్తయ్యా! వంట్లెందమో
కమక్కో తెైం ఆవుతోంది వాకు" అం
టుండగానే మా రెండోవాడు

'అమ్మ అన్నానికి రమ్మంటోంది రా!
అంటూ చెయ్య పుచ్చుకున్నాడు. తొమ్మిది
న్నర కలా ఇల్లు వదిలాను నాలుగు మెతు
కులు నోట్లో వేసుకుని. పెకండవరు
పాం చెప్పే రూంలోకి వచ్చేసర్కి (పై నేట
మాస్టారు ఎదురు చూస్తున్నాడు.

"ఏమంటి మాస్టారు! ఇలా వచ్చాడు
కులాసానా?" పరికరించాను.

"వా కులాసాకేం రెండి"

"పిల్ల లేమన్నా దోషలో పడుతున్నారా?"

"ఇక పడతారైంది."

“అంటే?” మిస్సరి కోరిక బాకర్లం
తా.

“పెట్టేవాళ్ళు వచ్చారుగా” ఆయన
సమాధానం.

“అదేమిటండీ! అలా” అంటారు మీ
మాటలు నాకేం అర్థం అవటంలా.” అన్నాను
అశ్చర్యంతో.

“లేకపోతే ఏమిటి? చెప్పండి మీరే!
వాకవిడ చెప్పాలా? నా కామాశ్రం తెలియదా?”
అందుకున్నారు మేస్టారు. అయిపోయింది
ఏదో పెద్ద రాద్ధాంతమే జరిగి వుంటుందని
అనుకుని ‘ఇంటి’ అంటూ కాంటిన్ కి
వారి తీసాను. నడుస్తూనే వింటున్నాను
ఆయన స్వహాసం.

“అది కాదండీ! పలానిది చెప్పండి—అని
చెప్పించుకోవాలిగాని, మీకు అవచ్చునా,
ఇవచ్చునా? మా చిన్నప్పుడే నయం. చిన్న
బాలశిక్షలూ, పెద్దబాలశిక్షలూ, గజేంద్ర
మోక్షం, రుక్మిణి కళ్యాణం కంఠస్థమయ్యేవి
అలా చెప్పేవాళ్ళు మాస్టారు. అయినా
చెప్పేవాడికి వచ్చేడిస్తే కదా చెప్పించుకునే
వాళ్ళని తిట్టడం, అంతెందుకూ మీకే
మన్నా తెల్సా? ఎట్టుకవర్తులెవరో, అస్సా
దక పురాణాలేమిటో? నవగ్రహాలేవో
అంటూ మొదలెట్టిందావి డెవరోగాని.”

“ఆ ఆ ఇంకేమన్నా అందా?” అన్నాన
అదుర్దాగా.

“ఒకటేమిటండీ! నేను ఒక పుద్వ్యం
రైట్ మై నచ్చినట్లు అవిడే ఒక పెద్ద అసీ
రై నట్లు అడ్డమై నవీ అడిగిందనుకోండి
అన్ని విని నేనేం మాట్లాడకపోయేనర్హి—
‘ఆ అదిగో అలా ముంగిలా చూట్లాడ
కుండా కూచోడమే చెపుతుంది ఏంరాదని.
ఈ సాటికి వది రూపాయలు కూడా ఎం
దుకు దండక్కాపోలేదు! ఏం తోచకపోలే
వరి! అయినా మిమ్మల్ని ఏం లాభం మావాడి
తోనే చెప్పిస్తాను ఇవాళే!’ అంటూ కసుర
తుంది. ఏమంటే ఇదేనా ఇంటికి వచ్చి చెప్పి
వందుకు మీ రిచ్చే గౌరవం. తగిన కాస్తి
చేయించారేంటి. ఇంకవాలు గొప్పగా
బుద్ధుచ్చింది. మీ కవనరం లేపోయినా,
ఇష్టం లేకపోయినా నాకే చెప్పావుగా. అలా
అవిడని పురమాయించి నా మీద ప్రయో
గించడం దేనికి? చెప్పండి మానేస్తా మీకిష్టం
లేపోతే” అంటూ నాసాయాడు వెలి
బ్రాహ్మడు.

నాకలా పర్తి చెప్పాలో ఓ పట్నాన అంత
టట్టలా ఇక వివరికి—

మెక్లీన్స్

యొక్క జలదరించే రుచితో
మీ నోరును పరిశుభ్రపరుస్తుంది

మెక్లీన్స్ 3 విధాల పనిచేస్తుంది!

1. **శుభ్రపరుస్తుంది** వళ్లను కఠినం చేసి ఆహార అణువులను తొలిగిస్తుంది.
2. **తెలంగా చేస్తుంది** వళ్లమీద వసువువచ్చు దొరను తీసేసి వళ్లను మెరిసేలా చేస్తుంది.
3. **రక్షణ కలిగిస్తుంది.** మీ వళ్లను, ఎముకలూలు ఇంకా గుండె తమిగాను గట్టిగాను వుండి నాటికి-రక్షణ కలిగిస్తుంది.

అతి తెల్లని పళ్లకు-మెక్లీన్స్

WTA-7-4-65/66 TL

“పిమ్మడి మేస్టర్లు! మీరేమనుకోకండి. అవిడ తరహా అంతేగానీంది. ఎందుకయినా మంచిది ఈ వాల్సురోజులు ట్యూషన్లు రాకండి ఫర్వాలేదు. మళ్ళీ వేస్తాను. అంతవరకూ రాకండి. మీరు మటుకు ఏమీ అనుకోకండి అవిడ తీరే అంత” అని నర్సి గారు చేసారు కావాలా?”

శేషస్మృత్యు

చెప్పేప్పటికీ నా తల్లి పాగం తోక్కొచ్చింది. “వాన్నా మైసూర్ పాక్ కావాలా నీకు? మనింట్లో వుంది కూడా బోల్డు—దామ్మ గారు చేసారు కావాలా?”

ఇంటికి వెళ్లంగానే మానాది నలకడి నది. ఇంతలోకి మా అవిడ వంటింట్లోంచి బయటకు వచ్చింది—

“హలో! గుడిమింగి. ఎలా కులానా అంది?” అన్నాను.

“కులానా పంగతి తర్వాత ఎవ్వగానిండు ముందు అర్జంటుగా నెయ్యి, నూనె రెండూ పెట్టాలి.” అది అవిడగారి సమాధానం.

“అదేమిటి? ఈ నెల వెళ్లిపోతుందనుకున్నానే!” సందేహం వెళ్లుబుచ్చాను.

“నిజమే. వెళ్లేదే. ఇవాళ మైసూర్ పాక్ జంతుకలూ వెయ్యకపోతే” పున్న పంగతి బయట పెట్టింది.

“అయినా పండుగ ఎల్లండయితే ఇవాళ ఎందుకలా చూపిం?”

“ఏమో! అవిడే నమ్మి కాలకాలం. ‘అయ్యో ఏల్లా! నీ కింకా ఎప్పుడు తెలుసుందో! నాకు పగలల్లా కుప్పవడి ఎప్పుడు గాదా ఇంటికి రాగానే ఏమన్నా తినాలని వుండదుటే. ఇంకా ఎప్పుడు తెలుస్తుందో పిచ్చిదానా పె గా ఇద్దరి ఏల్లం తల్లివి కూడా’ అని ఎత్తి పొడిచి అవిడే చేశారు.”

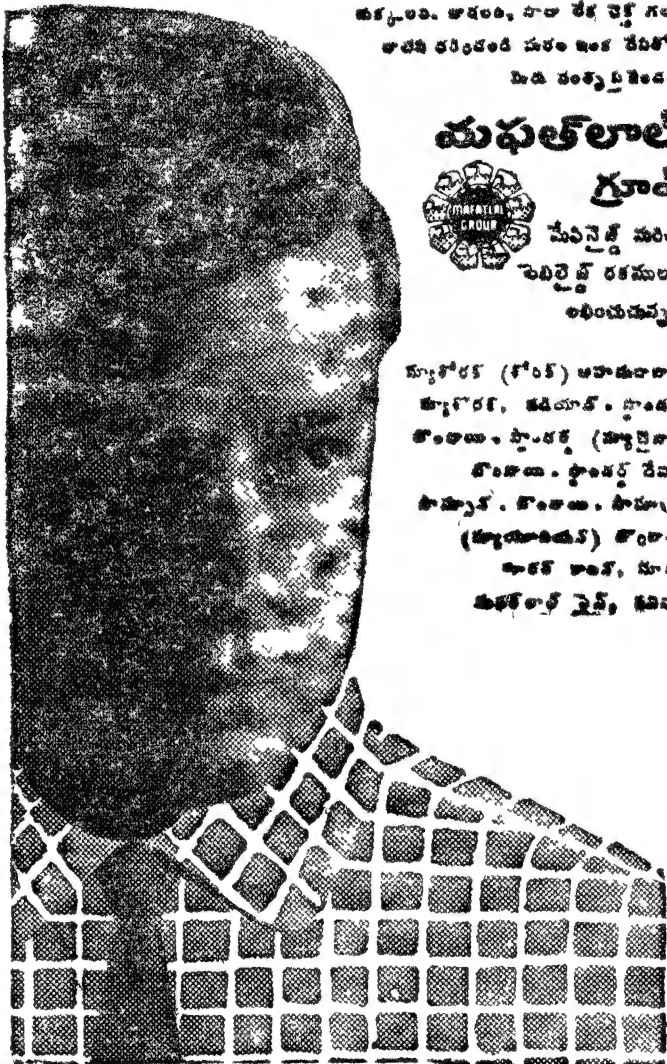
జంతులో అత్తయ్య బొడ్డో కాళ్ళు చేతులు కడుక్కుని...వచ్చానే అడిగింది. “ఏదా ఏట్టి! ఎలా వున్నాయిలా జంతు కలు?”

“అవును గాని అత్తయ్యా! నిన్ను మానె, అవ, గుమ్మడి తిన్నదన్నారూ గదా ఎందుకు చెప్పు ఇవన్నీ మేమా చూస్తూ చూస్తూ నిన్ను వదలి తింశెము గదా!” అన్నాను కేవలం అత్తయ్య అంగోగ్యమే నాకు ముఖ్యమయినట్టు.

“ఓరి ఎచ్చ నాయనా! అమాత్రం నా అంగోగ్యం పంగతి నాకు తెలిదుట్లా! అందుకని నాకని వేరే ఓ దణను జంతుకలు నేతోనే మేసుకున్నాను. మైసూర్ పాక్ ఎలామా నేతోనే చేప్పిని గదా! ఇంతకీ ఎలా వున్నాయి చెప్పు?” “ఇంకా చేసి తినందే” అన్నాను నీళ్ళు మురుతూ. “అయ్యో నా మొహంలా వుంది. ఇందాక ట్టుంచి అది నీకు ఇవ్వనే లేదుట్లా!” అంటూ వంటింట్లోకి వెళ్లి రెండు ప్లేట్ల నిండా రెండూ పట్టుకొచ్చింది. “మాడ్డా నికే బావున్నాయి అత్తయ్యా! ఇంక వేరే చేస్తాలా! బావుండే వుంటాయి” అంటూ నోట్లో మేసుకున్నాను. నిజంగా చాలా బావున్నాయి.

చిరుత పులివలె దాని చుక్కలు ఎప్పటికీ మారవు

...రేగ పడమర కుప్పనైక విశదక తెక్కిరెకరది !
కాని రంగురొద చువకరాల్ (నానె వర్సింగిలు,
చక్కలం. అడంబి, చాలా రేగ వెళ్ళ గంపు,
అదేది రంగురొద చువక ఇంక రేసికోనా
మది పంపునీడంది !

మధుల్లాల్ గ్రూప్

మేనెన్జ్ మరియు
పెద్దిరెడ్డ రకములలో
అభివృద్ధిచేస్తుంది

మ్యాజోరక (కోంక) అపామిలాలిదో,
క్యాకోరక, కడియోక, ఛాంబర్
కొంబాయి, ఛాంబర్ (మ్యాజిల),
కొంబాయి, ఛాంబర్ కేవల
హిమ్మిక్, కొంబాయి, హిమ్మిక్,
(మ్యాజిలాలిదో) కొంబాయి
కాకర్ కాంక, మూక
చుక్కలలో పైకే, కడియో.

208 Akpam. Bk. 102 Tk.

“అయినా నాకు తలక అడుగులాట తావుండకే చేస్తాయి. నువ్వేమన్నా వంట వాడూ రాని మనిషిని కనకనా! తావుండకే చేస్తాయి? అదినరే గాని నీ వంటల్లో ఏలా వుంది? దాక్టరు దగ్గరికి రేప్పొద్దునే వెదదామా? లేకపోతే ఇప్పుడే వెదదామా వనిలో పని” అన్నాను. “ఇప్పుడు ఎందుకు లేరా రేప్పొద్దున్నే వెళ్ళుచున్నా...మరి ఏన్నేదో అడుగుదా మనుకుంటున్నానరా మధ్యాహ్నం మించి....ఆ గుర్తొచ్చింది. “నీకు తల్తా మన మెబ్బయ్యగారి రాసుడు వాళ్ళ రెండో వాడికేట యిస్తా ఈ వక్కింటి గోసాలంగారి రెండోదాన్ని. మెకభాగంలోతయ్యా, బ్యాంకులో కని ఆయనకు” ఇంకొంచెం విశద కరచింది.

“ఏమో నాకుతలెదు అత్తయ్యా! అయినా మేం ఈ ఇంటికి వచ్చే రెండు వెల్లుఖాలేదు” అన్నాను.

“హిరె. మేమి ఎప్పు ముటుకు మూడోజలయినా అయిందా. ఇప్పుల్లనుంచి వుంటున్నావ్ అమ్మాతం తెలికపోతుందా అని అడిగారే. వరేగాని మరి భాషిని జంటిక ముక్కలు పట్టావా?”—

“అక్కర్లేదు కాని ఆ టిఫెన్లు రెండూ ఇమ్మను” అన్నాను.

“అన్నట్టు చక్కకలిలు మరచిపోకురా దిట్టి దిన్న డజను తెచ్చావా! వేమి తిన్నది అరే అవదానికి, కాని పిల్లలు వాట్ని చరక విన్ననా! తలోటి అటావోసారి ఇటావో పారి మొత్తానికి అన్ని భారీ చేసేశారమకో. బొత్తిగా ఆకతాయి వాడో మీ రెండోవాడు. వేంటి నా మొగుడు దగ్గరకెళ్ళిపోవాలి కూడు వీడు”—ఫిర్యాదు చేసింది అత్తయ్య.

“వాడి కొచ్చింది మామయ్య పొలికలే గాని నేవొస్తా” అంటూ మా అవిడ తొచ్చిన రెండు టిఫెన్లు తట్టుకున్నాను. వా ఈమాటకు అత్తయ్యా, మా అవిడ అలోపవల్లో వద్దారు. బహుళా మామయ్య అంటే ఎవరా అని అవచ్చు ఏమైతేనేం నేను ముటుకు నాదోనన్నే వద్దాను వాళ్ళ వలాగే వదిలి.

“ఏం అత్తయ్యా! వెళ్ళామా దాక్టరు దగ్గరకు” అన్నాను ముర్మాదయలం. “ఒరేయ్ చిట్టి! నేనొక్కటి చెప్తాను నిను. నిజం చెప్పంటే నాకాట్టి ఇష్టంలేదురా దాక్టరు దగ్గర కెళ్ళడం అంటే. ఏదో ఏ మామయ్య పొరుగువలెక ఇలా ఎచ్చానే కాని” —

“మరి మామయ్య అక్కడ ఏరుగున్న దాక్టరుకు చూపించమని అక్కడ మంచి ప్రించి నా పిదపం తగ్గలేదని వ్రాసాడు. అక్కర్లేదంటావా?” మధ్యలోనే అందు తున్నాను.

ఆ నీ ననుకోవడం బాలావరణం మార్పుంటే మారుతుందేమోరా శరీర తత్వం. చూడు ఇప్పుడు మళ్ళీ దాక్టరు దగ్గరకే వెళ్ళామనుకో ఇంజక్షన్లుంటాడు మందంటాడు మళానం అంటాడు. నాకున్నీ నుంటు. అవలా ఇంజక్షన్లుంటే మా చెడ్డ భయం. వద్దులే ఇలానే వాలోజాలుండి పోతాను. అదే వర్ష కుంటుంది.” అత్తయ్య మమ్మని యిటు పెట్టింది.

“నరే! లాగానే వుంది నీ ఇష్టం. నురైతే నువ్వు రావుగా. వేవల్లా మా ప్రెండు దగ్గర కెళ్ళొస్తా” అంటూ ఇల్లు విడిచాను.

* * * “వెధవ మూక. అల్లరి మూక తేరా రెక్కడో! నీ పాడు పిల్లలు. కాస్తంటే చచ్చిపోయే దాన్ని నయమే!...” అంటోంది అత్తయ్య...మరో వైపునించి మా అవిడ—

“అవసరంగా పిల్లల్ని తిట్టుకండి. వండగ్రాట కూడా, వెధవ పిల్లలూ పాడు పిల్లలూ అంటూ” అని అంటోంది. ఇంటి కొచ్చేవర్సి ఈ సంభాషణ చెప్పబడేవర్సి అనో ఏదో పెద్ద యుద్ధమే ప్రారంభమవ బోతోందని అనుకుని దాన్ని ప్రారంభం తోనే పరిష్కరించానని “ఏమిటత్తయ్యా! ఏం జరిగింది?” అంటూ వెళ్ళాను.

“ఏం జరిగిందమ్మిటా! — అదృష్టం బావుందిగాని లేకపోతే నీ అత్తయ్య మరి నీకు దక్కకపోను కాస్తంటే” అవలు

వంగలి చెప్పలా అత్తయ్య.

“అవలు జరిగింది చెప్పత్తయ్యా” అన్నాను.

“ఆ మణిగాడ్డేద్రా! వాడు బొగు అ కింద సీప బహుళాయలే పెట్టాడో ఏం పాడో నాకేం తెలుసు. ముదటిసారి బావో అనంగానే వండాయే చిట్టిందనుకున్నాను. కాని వరసగా బావోటావో మని మొహం అంతా చిందేవుటిక్కాని తలీలా యిదంతా ఈ వెధవల అల్లరిని.....”

“ఏదోసరదాకే చేస్తుంటారే అత్తయ్యా!” పర్తి చెప్పబోయాను.

“అదేనండి నేమో అంటూంటా కాటి అదేమీ వినిపించుకోకుండా వండగ పూట వెధవపిల్లలూ, పాడుపిల్లలూ అని ఇండాత ట్టుంచి ఒకటే తిట్టడం.”

మళ్ళీ మధ్యలో మా అవిడ కల్పించు కునేవరికి నాకు వళ్ళు మండింది.

“నువ్వురుకో ముందు...ఏరీ వాళ్ళేరీ?” అన్నాను.

“ఇంకెక్కడుంటారా! ఇక్కడ బాకే అవడం తదుపు త్తురుమవ్వారు.”

“నరే నే కేకలేస్తారే అయినా నీ కెం దుకు వచ్చిన శ్రమ చెప్పు అవన్న అది చూసుకునేదిగా”

“అదికాదురా ఎంత పేటటికే వంట వడూ! మేమి ఆకలికి ఆగలేకపోతున్నాను. సోనీ కాస్త చెయ్యివేస్తే తొందరగా అవు తుంది కదా అని అటు వెళ్ళా. ఇంకలోకే ఇలా ముంచుకొస్తుందమకోలా. అయినా మీ అవిడ కింకా కని కంజాయింపుగా మేమకోడం తెలిదురా. నువ్వు వచ్చు ఏమిచ్చా

“ఈనోరే నాని గిరికొనితపోనవ్వారు. కావలెనై ఈ పెంకలొర సెక్స్సం,”

మీ జుత్తును ఆరోగ్యంగా నిగనిగలాడేలాగు వుంచుతుంది బ్రైల్ క్రీమ్

సర్వోత్తమ హేర్-డ్రెస్సింగ్

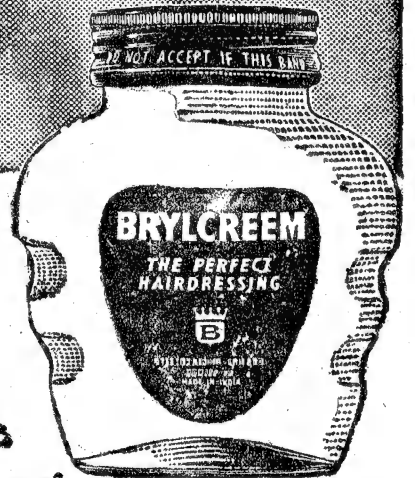

కేవలం బ్రైల్ క్రీమ్ మాత్రమే

- చక్కగా జుత్తు దువ్వుకోవడానికి పాపంపడుతుంది. జుత్తు తీర్చుకొనుచెదరి పోదు.
- చాలా పొడుపు అయినది. చక్కపారి రాస్తే చాలు రోజంతా జుత్తు రేగదు.
- దీనిలో చేర్చిన అద్వితీయమైన మిశ్రమము చూడును పోషించి, జుత్తును జాగ్రా పెంచుతుంది.
- మీ జుత్తు యొక్క సహజ రంగును బయట కరచును.

మీరు కూడా బ్రైల్ క్రీమ్ ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి

ప్రపంచమంతటా లక్షలాది మంది పొగసుకారులు ఉపయోగించేది.

REGISTERED TRADE MARK

అను దాని కింకా తెలిదనే అంటాను.”

నరే మళ్ళీ ఇటు తిప్పాన్ బండిని అనుకుని “పోన్లేగాని ఇట్లా నువ్వు. అది చూసుకుంటుందిలే” అని అప్పటికి ఆ గొడవ వద్దే శాను.

* * *

ఈ విధంగా రోజుకో పేపీతో యిల్లంతా బావా గందరగోళంగా తయారయింది. అందరూ అనడమే ఏమిటి మీ ఇల్లి మధ్యన ప్రిక్టరీలా తయారయిందని. ఏం చెప్పను వాళ్ళతో. నాగులవనిదికి పుషోషమంటూ వా దుంప తెంపింది. వళ్ళూ, ప్రసాదాలు దింతయినా తినవచ్చంటూ, ఇంతంత ప్రసాదం, ఇష్టాన్ని వళ్ళూ మింగడంతో వెళ్ళ బుచ్చింది. చనితి వెళ్ళిపోయింది. కాని మని ప్షేం కదిలేట్టులేదు. “ఏండి వంటలు చేసి పెడుతుంటే కమ్మగా తినడానికి ఏం” అంటారు కొందరు. కాని వన్నపుతాయి గదా అని ఏనుగుని మేవగలమా? మరి దాంతుంపతగా అరగంటకే ఆరుసార్లా వక్కా పొడి. వింత అలవాటయితే మూతం?— అవతలేమో పాలవాడికి పాపంలా పెరిగి పోతోంది ఈ నెలవాకి. గోధుమరొట్టెలు, నేతి పెసరట్టు, నేతిగార్లు అంతా నేతి పరుకులో మునిగి లేతోంది ఇల్లు. వారాని కోసారి రెండు టిఫిన్లూ చేతికి తప్పటంలా. పాయంత్రం ఏవూట కాపూట చక్రకేళిలు— దివరికి విసిగెల్లిపోయింది ఎలా వదిలించు కోవారిలా బాబూ అనిపించింది. వాకే కాదు మా అవిడకూ అదే వత్తి ఎదురై కూర్చుంది. అంతకీ కొన్నిరోజులు తెలికుండా వంటరిగా వదిలి ఏ పినిమాకో, ప్రెండు ఇంటికో వెళ్లి పోయేవాళ్ళం. ఒంటరిగా వుండ లేకన్నా విసుగెల్లిపోతుందని. పిల్లల్ని అవిడ మీద ప్రయోగించేవాళ్ళం. అంటే ఏంలేదు. వాళ్ళేమన్నా అవిడనుచేస్తుంటే చూసి గూడా ఏం వట్టింతుకోకుండా వుండటమే! బ్యాయంగా మా మడగాడు చాలు అవిడ వంగితి చూసుకోడానికి. వాడు వెనకాలే వెళ్లి ఒక్కగుడ్డు గుడ్డుతాడు. తంతాడు. క్షరబుచ్చుకుని బుర్ర మీద వడ్డి మీద వడ్డిస్తాడు. కుర్చీ క్షరలు తీస్తాడు. చిన్నైవాచేస్తాడు. అయినా అవిడ వాడికేం లొంగలా. ఒకరోజున మా పుట్టమా అని మా అవిడమూడురోజులు కెలపుపుచ్చుకుంది. కాని మూడోజులు మాకు వండి పెట్టి తను తిండేగాని ఏనుగుచ్చి లేచిపో వెదవది. వెళ్ళమని ఘోషగా చెప్పే ఏడవలేం. వెళ్ళక

శేషమ్యు త్రయ్య

పోలే అవిడతో వచ్చే చికాకులన్నీ భరించాలి గదా! ఏం చెయ్యడానికి తోవటంలేదు. కార్తిక పౌర్ణమి కూడా దాటి అమావాస్య కూడా రాజోలేంది. ఇంతలో మా తోడల్లాడి దగ్గర విచి పుత్తరం వచ్చింది. వాళ్ళ తమ్ముడి పువనయనం తప్పకుండా రమ్మనమని.

“అమ్మయ్యా! ఇదేదో మా మేలుకే వచ్చిందనుకున్నాం.” కాని ఓ మూల భయం. అనుమానం మొలకెత్తాయి. ఒకవేళ తనూ వస్తానని బయలుదేరదు గదా! అని. కాని అలాంటిదేమీ జరగలా. అనడానికైతే అంది.

“నిజానికి నాకైతే వద్దామనే వుందిరా! కాని.. పోన్లే వద్దులే ఎక్కడో కొద్దే ఎక్కడో రాలివట్టుంటుందేమో! నిజమే దగ్గరా? దాసా? తోచి తోచినమ్మ తోడికోడలు పుట్టింటికి వెళ్తే చూసీ చూడకుండా ఆరు తట్టల పేడ చేయించార్ల వెనకింటికి అల్లానే వుంటుంది నే రావడం గూడాను. ఎందుకొచ్చిందిలే నేరాను. నన్ను మూతం రైలెక్కించరా. అన్నట్టు రేపు త్రయోదశి బుధవారం నాకు తార కూడా మంచిదే. మృగశిర కూడా ప్రయాణ వక్షతమే. మీరు ఎల్లాండి అర్థ వెళ్లింతరువాత పునర్యసులో బయలుదేరండి అదీ మంచిదే. నాకు మటుకు రేపే బావుంది మళ్ళీ ఎల్లాండి జన్మతార అవుతుంది. ఆ అయినా ఎన్ని

ఈ కిరీటం తను తండ్రిగారిది. అయిన ఒక్క కిరీటం పెద్దది తెండి.

రోజులని ఒకళ్ళింటిలో వుంటాలే ఎప్పటి కయినా ఆయన దగ్గర కెళ్లాల్సిందన్నేగా! అంది.

‘ఈ బుద్ధి ఎప్పుడో రావాల్సింది’ అని మనసులోనే అనుకుని అన్నదే తడవుగా మళ్ళీ ఎప్పుడు బుద్ధి మారిపోతుందోనని మర్నాడు పెలపు పెట్టి మధ్యాహ్నం రైలు ఎక్కించి ‘అత్తయ్యా! చేరంగానే పుత్తరం వ్రాయి. నువ్వు మళ్ళీ క్షేమంగా చేరావని తెలిపేంతవరకూ మాకు మనస్సు మనస్సుతో వుండదు నుమా. పుత్తరం మర్చిపోకు’ అంటూ సాగవంపి హాయిగా గాలి పీల్చు కున్నాను. స్పేషల్ విచి ఇంటికి వచ్చాను. మా అవిడ బట్టలూ అప్పే పర్తుతోంది.

“అదేమిటి? అవన్నీ పర్తుతావెందుకూ?” అన్నాను.

“ఎప్పటికయినా పర్తాల్సిందేగానిండి. మరి మీరు కాస్త మొన్న వచ్చిన కవరు ఇలా ఇస్తారా ఓసారి” అంది ఏదో కనిపెట్టిన దానిలా.

వెళ్ళి పుత్తరాల తీగనించి తీసి ఇచ్చాను. “అనా అదికాదు దాని ఖాళీ కవరు” అంది నవ్వుతూనే. నేనూ నవ్వుకుపోలే! పోయాను. ఇద్దరం నవ్వుకున్నాం. ఇంతలోనే అడిగింది “ఏమండీ! మళ్ళీ రేపెవ్వు డయినా మాటల సందర్భంలో ఈ విషయం బయటపడితే?”

‘సరేలే ఆమూతం నాకు తెలిదాను కున్నావా? పుత్తరం నేరానివట్టు బయట పడదుగా. మనా అయితే ‘ఏరా మొన్న మీ తోడల్లాడి తమ్ముడి వడుగు బాగా జరిగిందా’ అని అడగడం దాకా వస్తే రావచ్చు. కాని దానిగ్గాను నేనివాళే మావయ్యకు పుత్తరం రాస్తున్నానుగా. ‘పువనయనం అనుకోని అవాంతరాల వల్ల అప్ప చేయబడిందని’ అన్నాను.

‘అయ్యో! పాపం! అంత శ్రమ తమ వద్దులేండి. అంత అమరం ఏంలేదు! అంటూ గదిలోకి వెళ్లి పెట్టు తెరిచి ఒక కవరు తెచ్చి ఇచ్చింది.

అది అనాదే వచ్చింది! నేను రైలు స్పేషలుకు వెళ్ళినప్పుడు వచ్చింది! మొదల కూడా అలాగే! ఇది నిజమంటున్న పుత్తరమే నాకు మరిపోయింది! అది మా తోడల్లాడి దగ్గర్నించే వచ్చింది. వాళ్ళ తమ్ముడి పువనయనం అని తప్పకుండా రమ్మనమనీను. ●

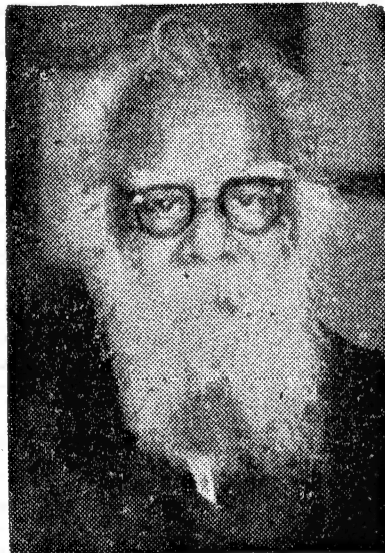
అపసరణ సిద్ధాంత స్వరూపం

మోహన్ రామ్

[మద్రాసు రాష్ట్రంలో 'ద్రావిడ ద్యమ' ల పలుకుబడి, బలం గురించి విరుగవివారు ఉండరు. కాంగ్రెసుపార్టీకి ముఖ్య ప్రతిపక్షం "ద్రావిడ మున్నేట కణగం" అని అందరికీ తెలుసు. కొన్ని దివిత్రమయిన కారణాలవల్ల ఈ పార్టీకి దానితో అనలే పాత్తు కుదరని వర్గాలతో స్నేహం, (లేదా, ఒప్పందాలకి అంగీకారం) ఏర్పడుతోంది. "ద్రావిడ మున్నేట కణగం" పుట్టు పూర్వోత్తరాలు, దాని చరిత్ర వాలుగు వ్యాసాలలో శ్రీ మోహన్ రామ్ పరిశీలిస్తారు. ఇవి ఇంతకుముందు మ్యాథిల్మినుంచి వెలువడే ఆంగ్ల వారపత్రిక 'మెయిన్ స్ట్రీమ్' లో వడ్డాయి. ఆ పత్రిక అనుమతితో వాటిని ఆంధ్రపత్రికవార పత్రిక పాకులకి అందిస్తున్నాము. శ్రీ మోహన్ రామ్ తమ వ్యాసంలో రాజకీయాలనిమాత్రమే చర్చించారు. 'ద్రావిడ సంస్కృతి', 'ద్రావిడ భాషల' చరిత్ర తెలుకోవ గోరేవారు నిష్పాక్షిక చరిత్రకారుల రచనలను చదవటం అవసరం! కల్పిత కథలమీద ఆధారపడే సిద్ధాంతాలని వమ్మే, ప్రచారంచేసేవారి రచనలు అంతగా తోడ్పడకపోవచ్చు...]

అవసరణ నిషేధపట్టం అమలులోకి రావటంతో "ద్రావిడ మున్నేట కణగం" వారు స్వతంత్ర ద్రావిడ రాజ్యం కావాలని అడగటం మానుకున్నారు. 'ద్రావిడనాడు' ఉద్యమం నిర్జీవంగా తయారయింది. కానీ, "అవసరణ" ని కోరే సిద్ధాంతం, దానికి పునాది వేసిన కల్పిత కథాసారం మాత్రం పజీవంగానే ఉన్నాయి.

కానవ సభలద్వారా అవసరణమే గనుక సాధ్యమయితే, అవసరణ సిద్ధాంతాన్ని ప్రథమ స్థానంగా పరిగ్రహించిన ద్రావిడ మున్నేట కణగం లేక డా. ము. క. పైన చెప్పిన చట్టం అమలులోకి రాగానే తన స్వరూపాన్ని

డా. వి. రామస్వామియ్యకర్

కోర్కొని ఉండవచ్చు. కోర్కొలేదంటే అవసరణ అనే వివాదం నశించినా అది అడర్పంగా నిలిచిపోయిందనే అర్థం. నేడు తమిళనాడులో లక్ష పాకాల తరగతులలో అవసరణ సిద్ధాంతాన్ని రూపంగా వేర్పరుస్తారు. ఈ సిద్ధాంతాన్ని ఉపదేశించిన డా. ము. క. మరింత బలవంతమయి పోతున్నది—'అవసరణం కావాలే' నివాదాన్ని మానుకున్నందుకు కాదు, దానిని చాటుగా ఎన్నోవిధాల చాటుతున్నందుకు.

పోయిన పంచతరం ప్రభుత్వం దూర దృష్టి చూపకుండా భాషావిధానాన్ని అమలు పరచటానికి ప్రయత్నించినప్పుడు జరిగిన అల్లరులు ఈ రాజకీయ వక్లానికి చాలా తోడ్పడ్డాయి. 1967 లో కాంగ్రెసుకి ఎదురయ్యే ప్రమాదం కేరళలోకాదు, శ్రీకామ రాజ్ స్వతంత్ర రాష్ట్రం మద్రాసులోనే.

ఆర్థిక ప్రణాళిక :

విచిత్రం ఏమిటంటే, డా. ము. క. కి దృఢపంకల్పం కానీ, ఆర్థిక ప్రణాళికని సమర్పించే సామర్థ్యంకానీ కల వాయకత్వం లేదు. ఇవ్నేళ్లుగా ఏర్పడుతూవచ్చిన అవసరణ వాదాభిమానమే ఈ పార్టీని నడుపుతోంది. బలపరుస్తోంది. 1962 లో డా. ము. క.

తన శక్తిని నిరూపించుకుంది. 1967 లో మరింత శక్తివంతమయినదని నిరూపించటానికి సిద్ధంగాఉంది. స్వతంత్ర, ముస్లిం లీగ్ అవంటి దక్షిణ వక్లాలతోకలిసి 1967 లో విజంగానే బలవంతమయి పోగలదు.

1962-1967 మధ్య ఎక్కడో డా. ము. క. 'ద్రావిడనాడు' కోరికని వదులుకుంది. కానీ 1962 లో ఈ పార్టీకి వడివ వోట్ల అర్థం ఏమిటి? ఈ వోట్లు వేసిన వారందరూ అవసరణవాదులేనా? లేదా, తమిళదేశంలో కాంగ్రెసువట్లు అంత అయివ్వడం ఉందా? ఈ ప్రశ్నలకి అనందిగ్ధంగా జవాబు చెప్పటం కష్టం. అలా చెప్పతలుచు కున్నవారు ప్రమాదాన్ని గుర్తించటం లేక నయినా అనుకోవాలి, భయవిప్రలు అయినా ఆయారమకోవాలి.

1962 ఏప్రిలలో డా. ము. క. ద్రావిడ నాడు నిర్మాణాన్ని ముఖ్యసమస్యగా ప్రచారం చెయ్యలేదు. అలా చెయ్యమని అప్పటి మద్రాసు అర్థిమంత్రీ శ్రీ పి. నుబుబ్బాచ్యం నవాలు చేశారు కానీ డా. ము. క. ఆ నవాలుని స్వీకరించలేదు. అలాగని వోటర్లకి డా. ము. క. ఉద్దేశాలు తెలియవనికాదు. మునపటికన్నా మూడురెట్లు ఎక్కువసేట్లు సంపాదించు కున్న డా. ము. క. కి రెండురెట్లు ఎక్కువ వోట్లు కూడా వచ్చాయి.

అవలు అవసరణ సిద్ధాంతం డా. ము. క. పుష్టిచిందా? ఈ సిద్ధాంతం 1940 ప్రాంతాలలో జన్మింపార్థితో చీలిక ఏర్పడి "ద్రావిడకణగం" (డా. క.) జన్మించినప్పుడే జన్మించింది, అందుకునే 1944లో పేలంలో జరిగిన జన్మింపార్థి నేమానేశం, అంతకు ముందు ఆపార్టీ చరిత్రకూడా పరిశీలించటం అవసరం.

బ్రిటిషు పరిపాలకుల విధానాలు

జన్మింపార్థి బ్రిటిషు పరిపాలకుల 'భేదోపాయా'ల పుష్టి అనటంలో వందేవాం లేదు. వలవదేశాలలోని అన్నిరకాలవర్గాల మధ్య చీలికలు ఏర్పరచి అధికం చెయ్యటమే ఈ ఉపాయాల లక్ష్యం. ఏటిని అధికం

దక్షిణ భారతంలో ద్రావిడోద్యమాల పరిశీలన

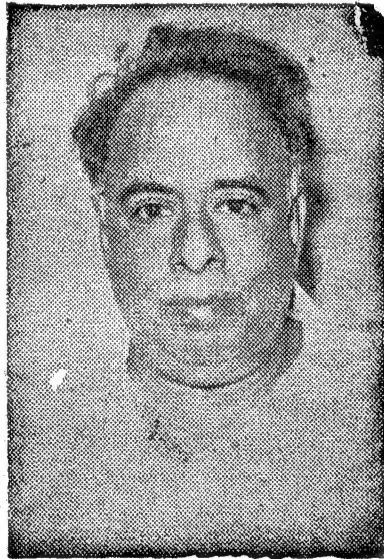
చెయ్యటంచేత స్వామాజ్యవాదుల అధిపత్యం పెరుగుంది. భారతదేశంలో ఈ విధానం బాగా వనిచేసింది. అంతకుముందులేని 'వర్గ సమన్య' (లేదా 'కులసమన్య') ఒకటి తయారయి కూర్చుంది.

పరిపాలనలో తమకేభాగం ఉండాలని భారతీయులు కోరటంతోనే బ్రిటిషు స్వామాజ్యాధికారానికి వీరికి విరోధం ప్రారంభం అయింది. ఈ కోరిక క్రమంగా ప్రజాస్వామ్యవర్ణవ్యవస్థ, తర్వాత 'హోమ్ రూల్', తర్వాత 'దామినియన్' స్థాయి దివరికి స్వరాజ్యంకాలనే ఉద్యమాలకి దారితీసింది. ఒక్కొక్కమార్పుతో ఒక్కొక్క వర్గంవారి ఆశలు బయట పడటమేకాక కొత్తవర్గాలన్నీ కూడా జరిగేది. కాంగ్రెసు వ్యవస్థలో హైందవ ప్రభావం బాగా కనిపించేది. ముస్లింవర్గాలు తమ క్రేయమైన తామిళంకోసమే వేరే ఏర్పాట్లు చేసుకోవటం ప్రారంభించారు. 'భేదోపాయం' ఇలాగే పుట్టిందనవచ్చు.

ఈ ఉపాయాన్నేపిక్కులు, క్రైస్తీయమైన, పార్టీలు, అంగ్లో ఇండియన్లు మొదలయిన వర్గాలమీదా వాడారు. వీరియనవారందరినీ 'అల్పసంఖ్యకులవర్గం' కింద పరిగణించేవారు. దర్జీవారిని, మంగలివారినికూడా ప్రత్యేకవర్గంకింద జనుకట్ట ప్రయత్నాలు జరిగాయి. ఉదాహరణకి- క్రైస్తవ్యులవర్గాన్ని గుర్తించినప్పుడు అంగ్లో ఇండియన్లని వేరే గుర్తించటందేనికి? ఈ ఉపాయం భారత దేశంలోనే కాక కెమ్యూనిస్టులలోకూడా బ్రిటన్ వాడింది.

అన్నివర్గాలవారికీ వ్యాయం జరగాలనే వాదం భారతదేశంలో వివిధ వర్గాలవారు ఉద్యోగాలకీ, పదవులకీ ఎలా కృషిచేశారో మోచిస్తుంది. మొకటిదైన కొందరు మధ్య తరగతి మేధావులని రాజకీయాలలో కొంత పలుకుబడికల ఇతరవర్గాలవారు కొందరు దిలా అణగదొక్కుటానికి ప్రయత్నించారో ఈదేశంలోని "వర్గప్రాతినిధ్య" వాదం దరిత్ర పరిశీలిస్తే తెలుస్తుంది.

దేశంలోని ఆర్థిక పరిస్థితి వలనరాజ్యం ఆర్థికస్థితి కాబట్టి ఈవర్గాల పోట్లాటల

పి. ఎన్. అన్నామలయ్య

మీద తన ప్రభావం చూపించింది. స్వామాజ్య వాదుల నియంతృత్వాధికారం ఈ ప్రభావానికి తోడ్పడింది. ప్రతిభాంశంగా ఉండేవారే తాలూచీ పడేవారు, ముందు పదవులు సంపాదించుకున్నవారు తర్వాత వారితో ఎగబడేవారు. పోట్లాటలు సమామత మధ్య జరిగేవికావు, సహేతుకంగానూ ఉండేవికావు.

1917లో మద్రాసురాష్ట్రంలో ఏర్పడిన 'జెన్టిల్స్ పార్టీ' చరిత్రవి, పై విషయాలని మనస్సులో ఉంచుకుని పరిశీలించటం అవసరం. అంతకుముందు అంగ్లవిద్యార్థుల పద్ధతుల ఫలితాలని అధికంగా బ్రాహ్మణులే అనుభవించేవారు; ప్రభుత్వోద్యోగాలలో అధిక భాగం వీరికే దొరికేవి. అందుచేత ఈ కులం వారి అధికారం, బలం బాగా పెరిగిపోయింది. ఉద్యోగాలు బ్రాహ్మణేతరులకీ రావాలనే ఉద్యమం ఇప్పుడే ప్రారంభం అయిందన్నమాట.

జెన్టిల్స్ పార్టీ వాయకులలో అన్ని భాషల వారూ ఉండేవారు- తెలుగువారు, తమిళులు, మలయాళీలు. వీరు బ్రాహ్మణులని ద్వేషించి సంతగా బ్రిటిషువారిని ద్వేషించలేదు. ఇది బ్రిటిషు పరిపాలకుల భేదోపాయాలకీ బాగా పనికివచ్చింది. బ్రిటిషువారు జెన్టిల్స్ పార్టీని దీనించి ప్రోత్సహించటమే కాక ప్రాణంకూడా పోశారంటారు కొందరు.

అయితే బ్రాహ్మణ; బ్రాహ్మణేతర కలహాలు ప్రభుత్వోద్యోగాలలో నిలిచిపోలేదు. ఇవి తమిళనాడు కాంగ్రెసుపార్టీలోకి కూడా వ్యాపించాయి.

1919-36 మధ్య తమిళనాడు కాంగ్రెస్లో ఎన్నో యుద్ధాలు జరిగాయి. (ద్రా.ము. క. వాయకులు అన్నాదురయ్య వాటిలో ఒకడని వర్ణిస్తారు. తారె కుడిలో త.కాం. సమావేశం జరిగిన కాలంలో శ్రీ పి. రాజగోపాలాచారికి సత్యమూర్తికి పడేదికాదు. అయితే శ్రీ ముత్తురంగ మొదలియ్యారేని వోడించటానికి శ్రీ రాజగోపాలాచారి సత్యమూర్తిగారితో ఒకటయి పోయాడు. శ్రీ ముత్తురంగ మొదలియ్యారే రాజగోపాలాచారి వర్గంవారే అయితే కులాధిపతులు ఈవర్గాలమీద దారిద్ర్యం కొందరు వాణ్యునిస్తారు. అప్పుడే రామకృష్ణ శర్మ కాంగ్రెస్ కుట్ర వారు శ్రీ రాజగోపాలాచారిని పోషించారు.)

"క్రిస్తుపూర్వం మొదటి మోక్షమర్తం రెండవ భాగం"- అంతకుముందు కావాలిచ్చుచున్నారే- దక్షిణ భారతదేశంలో ఒక కొత్త జన సమూహం కనిపించింది. వీరు మరణించిన వారందరినీ కొంత కాలం గాలికివదిలి, తర్వాత తోలగింజ ఒక్కప్పుడు వ్యయం ఉండే పెద్దరాతి పుటలలో ఉంచిన తర్వాత పాతి పెట్టేవారు. వారు ఇసుకపనిచేసేవారు, కుమ్మరిపనిచేసేవారేవారు. వీరు అంతకిముందే అక్కడివచ్చి కొత్త రాతియిచ్చు మమవ్యవహారం అధిపత్యంవహించే పట్టు కనిపిస్తుంది. వీటిని దొరికే సమాధులు పశ్చిమాసియా, ఉత్తర అఫ్రికా యూరేషియా, ఇతర పూర్వకాలానికి చెందినవి కనిపిస్తాయి. కాలంలో, దేశంలో ఇంతదూరం ఉన్నప్పటికీ భారతదేశంలో ఈ 'పెద్ద రాతి పుట సంస్కృతి' కీ పాశ్చాత్య సంస్కృతికీ ముందుగానే లేదులేదు. ఈ 'పెద్ద రాతి పుట సంస్కృతి' సహజముగా ద్రావిడులకే భారతదేశానికి వచ్చారని, వీరే ద్రావిడభాష(ల)ని మాట్లాడేవారని, వీటిపైనుండే పెద్ద కులవ్యవస్థ పరిపాలన చేయటం వీరే ఇష్టపడి ప్రవేశపెట్టారని కొందరు (హయిమెన్ డోర్నె, ఇతరులు) మూలించారు. వీరు దక్షిణదేశంలోకి అయ్యేటా ఉత్తరదేశం ప్రవేశించినంతవరకు వచ్చారని ఈ మాటవల్ల సమ్యక్తమనవచ్చును...." (శ్రీ కె.వి. వింకతేశ్వర్, సోరెన్స్ ఆఫ్ ఇండియన్ హిస్టరీ,

గోపాలాచారి నెల్లూరిని విమర్శిస్తూ, అది కాంగ్రెసులో బ్రాహ్మణ, బ్రాహ్మణేతరుల మధ్య విరోధాలు పెంచుకుంటుందని హెచ్చరించారు.

ఆత్మగౌరవోద్యమం

రామనాథ జిల్లా కాంగ్రెస్ కమిటీ వారి చాపురిక ఊరికేపోలేదు. ఈయద్దాల వల్ల కొందరు బ్రాహ్మణేతరులు, కాంగ్రెసు పార్టీ (కనీసం తమిళనాడులో) బ్రాహ్మణ కులంలో మేధావుల చేతుల్లో ఉందని; వారు కేవలం స్పార్తంకోసం వ్యతంత్రం రాక పూర్వమే ప్రభుత్వంలో ఉద్యోగాలని తమ వారితో నింపుదామని ప్రయత్నిస్తున్నారని భయపడ్డారు.

నేటి ద్రావిడకణగం 'వెడ్డ' (శ్రీ ఇ. వి. రామస్వామినాయకర్ 1925లో కంజీవరంలో జరిగిన కాంగ్రెసు సమావేశంలో ఆస్పర్థిమంది విడిపోయి "ఆత్మగౌరవోద్యమం" ప్రారంభించారు. ఈ ఉద్యమానికి ప్రత్యేకలక్ష్య మంటూ ఉండేదికాదు. అదికేవలం బ్రాహ్మణులని విడిరించే ఉద్యమమే. వాస్తవ మతానికి దగ్గరగావచ్చే అన్నప్పమయిన చూతువాడాన్ని భోధిస్తూ చదువుకున్న బ్రాహ్మణేతర వర్గాలవారిని ఈ ఉద్యమం కూడగట్టు గలిగింది. వారిలో అధికులు జస్టిస్ పార్టీకి చెందినవారే.

1930 ప్రాంతాల్లో జస్టిస్ పార్టీకి లొందిన కొందరు గొప్ప భూస్వాములు తమ పార్టీ నాయకత్వం వహించ వలసిందిగా రామస్వామి నాయకర్ని కోరారు. అయితే, నాయకుడు బ్రాహ్మణ ద్వేషిగా మూతమే ఉండాలన్నారు. (శ్రీ డబ్బుల్స్ పి. బిందరపాండ్యవాడార్, వర్ పి. టి. రాజన్, కర్ ఆర్. కె. వల్లుగంచెట్టి, వర్ ఎ. రామస్వామిమొదలియార్ వంటి జస్టిస్ పార్టీ నాయకులు బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యానికి విశ్వాస రీతితులయిన భృత్యులు. వారి అధినతుల భేదోపాయ విధానంలో పైకి వచ్చినవారు. వారు బ్రాహ్మణులని విడిరించినా వారి ద్వేషంతో మత, జాత్యభిమానాలకి తావు లేదు. కేవలం బ్రిటిష్ పరిపాలన కింద వీలయినన్ని ఉద్యోగాలూ, పదవులూ వస్తే తాలుననుకునేవారు ఈ రకం నాయకులు. (శ్రీ రామస్వామినాయకర్ మతమే పేరు.

అందుకనే ఆయన నాయకత్వం స్వీకరించినప్పటికీ, సంఘ సంస్కరణ, ఆత్మ

అపరణ సిద్ధాంత స్వరూపం

గౌరవం బ్రిటిష్ పాలన వతనం ఈమూడూ కావాలని కోరే (శ్రీ రామస్వామి నాయకర్ మధ్య, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యాధికారుల బంటుల మధ్య పాత్తు కుదరకపోవటంలో ఆశ్చర్యంలేదు.

1944 లో పేలంలో జరిగిన జస్టిస్ పార్టీ సమావేశంలో రెండు వర్గాలూ విడిపోయాయి. ఈ విడిపోవటంలో రామస్వామి నాయకర్ కే ఎన్నోవిధాల విజయం లభించి దనవచ్చు.

(శ్రీ పి. ఎన్. అన్నాదురయి అప్పటికే మంచి వక్తగా పేరు సంపాదించుకున్నాడు. అంతేగాక, (శ్రీ రామస్వామినాయకర్ కి వమ్మిన బంటు. ఈయనే పై సమావేశంలో ప్రత్యేక 'ద్రావిడవాడు' కావాలనే తీర్మానం అమలు అయ్యేట్టు చూసుకున్నాడు.

పాదాపుడిగా జరిపిన వోటింగ్ లో అమల్య అయిన ఈ తీర్మానం ప్రకారం, 'అప్పటి మద్రాసు రాష్ట్రం భారతదేశం మంచి విడిపోయి 'ద్రావిడవాడు' కావాలి.

ఈ తీర్మానాన్ని పరిగ్గా అర్థం చేసుకోవటం ముఖ్యం. ఒకటి, ఇది 'ద్రావిడవాడు' వ్యతంత్ర రాజ్యంగా ఉండాలని దానిని అమలు జరిపినవారు అడగలేదు. ఢిల్లీలో ఛైన్ రాయ్ బదులు పెక్టలరీ ఆఫ్ స్టేట్ పాలించాలని మూత్రం కోరారు. అంటే, మద్రాసు రాజధాని భారతదేశం మొత్తంలో ఉండడం కన్నా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యంలోనే ఉంటే మంచిదని వీరి అభిప్రాయం అన్నమాట.

రెండు; తర్వాత ద్రా. ము. క. వారు కోరసాయే ద్రావిడవాడుకీ దీనికి భేదాలు ఉన్నాయి. ఇది అప్పటి మద్రాసు రాష్ట్రానికి మూతమే పరిమితమయి ఉండేది. ఈ విషయమయి సందేహానికి ఆస్కారమే లేదు. పేలం సమావేశం తర్వాతే (శ్రీ అన్నాదొరై ఈ సంగతి గురించి పుష్పంగా చెప్పారు. మరొక విధంగా చెప్పాలంటే, అప్పటి మద్రాసు రాష్ట్రం బయట తమిళులు, తెలుగు వారు, మలయాళంవారు వివసిస్తున్న ప్రాంతాలని తమ 'రాజ్యం'లో చేర్చమని వారు కోరలేదన్న మాట. అనలు స్వతంత్ర్యా

నంతరమే కదా భాషాస్థాయి ఏర్పడింది.

పేలం సమావేశం తీర్మానం సంస్కృతి, భాష వంటివి ఆధారంగా చేసుకుని ఏ కోరికనూ నెరిజువ్వలేదు. అయినా, ఇది అమలు లోకి వచ్చిన నాలుగు సంవత్సరాలకి (శ్రీ అన్నాదొరై 'తమిళు'డంటే 'ద్రావిడు'డే అన్నాడు.

వీటన్నిటిని బట్టి ఒకటి గ్రహించవచ్చు. 'ద్రావిడవాడు'ని కోరేవారి భావాల, ముప్పవ్వమయినవి కావు. వరయువ ఆధారం ఏదీ కలదికాదు. వరస్థుర విరుద్ధాంతాలు కలది. అయినప్పటికీ గమనించ తగ్గింది.

ఒకటేమిటంటే, (శ్రీ రామస్వామి నాయకర్ బ్రాహ్మణ ద్వేషంలో 'జాతి'కి ప్రాధాన్యం ఏర్పడింది. ఉత్తరదేశంలో ఉండే బ్రాహ్మణులే కాక బ్రాహ్మణేతరు లందరూ కూడా ఆర్యులయిపోయారు. అందరూ ద్వేషానికి, అర్హులయ్యారు. కాంగ్రెసుపార్టీ ద్రావిడ ప్రజలని అణగగొట్టాలని చూసేవారి సాధనం కింద చూడతగినది.

(శ్రీ రామస్వామి నాయకర్ ఉద్యమంలో కుల, జాతి, వర్గవిభేదానికి ప్రాముఖ్యత వచ్చింది.

'ద్రావిడవాడు' తీర్మానాన్ని జస్టిస్ పార్టీ లోని కొందరు అరవవారు మూతమే బలపరచారని ఇక్కడ చెప్పాలి. ఇతర భాషల వారు కొందరు తమిళులు దానిని విడిరించారు కూడా. అది గెలిచిందంటే తీవ్ర తమిళ భాషాభిమానులు ఒక విజయం సాధించారనే కదా అర్థం?

జస్టిస్ పార్టీ పేరు "ద్రావిడ కణగం"గా మారిపోయింది. కొందరు అల్పసంఖ్యాకుల వర్గం విడిపోయి జస్టిస్ పార్టీని పునరుద్ధరించాలని ప్రయత్నించారు. కాని వారి ఆశయం సిద్ధించలేదు. అవతీతాలంలోనే జస్టిస్ పార్టీ వశించింది.

"ద్రావిడవాడు" వివాదానికి ముస్లింలీగ్ వారి "పాకిస్తాన్" వివాదానికి చాలా పోలికలు ఉన్నాయి. ఇవి రెండూ ఇంచుమించు జరిపి వచ్చాయంటే అది కాకతాళియం అవటానికి వీలులేదు. సామ్రాజ్యవాదులు అనే వరణ సిద్ధాంత వృద్ధికి వింతదాకా బాధ్యులతో చెప్పటం కష్టంకాని, ఈ వివాదాలు పుణ్యటానికి మూత్రం వారి భేదోపాయం తోడ్పడిందని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు.

(సశేషం)

‘పెప్సోడెంట్ యొక్క ఇరియం ప్లస్

మీ పళ్లను శుభ్రపరచి

మెరిసేలా తెల్లగా చేస్తుంది

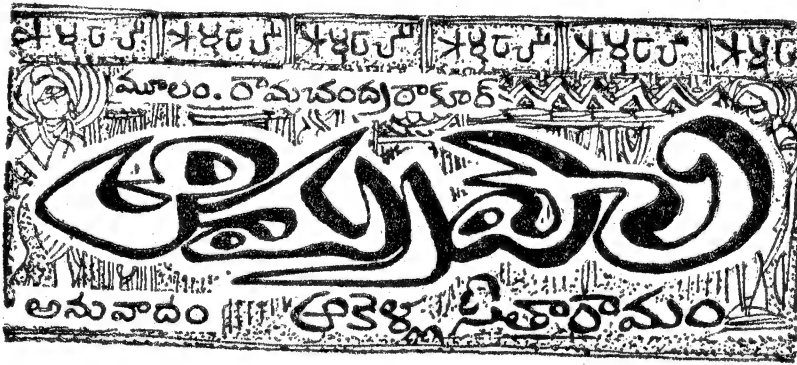

ఎలాగో చూడండి : పెప్సోడెంట్ లో మాత్రమే అద్భుతమైన నురుగును యిచ్చే శాస్త్రపద్ధతిలో తయారైన ఇరియం ప్లస్ చేర్చబడినది. ఈ అద్భుతమైన నురుగు సమృద్ధిగా కలిగి మీ నోటిలో అన్ని మూలలకు చేరి పళ్లను శుభ్రముగా, చల్లగా, పెప్పర్ మింట్ రుచితో ఉంచుతుంది. అంతేకాదు, మీ పళ్లను మెరిసేలా తెల్లగా చేయుటకు ఇరియం ప్లస్ కు తెల్లదనమునిచ్చే ప్రత్యేకమైన శక్తి కుడ ఉంది.

హిందూస్తాన్ లీవర్స్
లిమిటెడ్ వారి
ఒక విశిష్టమైన తయారు.

[FVT-HDL-499]

జరిగినది

అమపాలి అందకందామ గురించి వస్తు ముగియగా బిందిసారులు అమ వెళ్ళినా అవ దాన్ని చేసుకొనలేక ఉద్వేగంతో పంజయించి, మురికొంతమందితో కలసి వైశాలి నగరంకో పులికికల మోత్రాధారులుగా ప్రవేశించారు. రేచా అదేకామపాలి పాతి భవనంలో ప్రవేశించి పులికికల మోత్రాధారులని మేడలో ఉన్న బింది సారులు. ఆ కర్మ కుడుగు పులికికల మోత్రాధారులపై పాతి దృష్టిపడుతుంది. బిందిసారులు చేర్పుతో అనొందుదనీ, పాలిపి అవదనుంచి తప్పిస్తాడు. పాలి, బిందిసారులు ఉద్వానవనంలో కలలుకుంటారు. భూపురిపొడయాలో ప్రేమ అంతురిస్తుంది.

8

ప్రాలి ధ్యానం భగ్నమైంది. ఆమె కొంచెం వంకుచిత అయి అత్యంత సమీపంగా వచ్చిన బిందిసారునితో అంది—‘నన్ను పొగడ్డం, ముగించావని నేను అనుకున్నాను. కాని నన్ను పొగడ్డానికి ఇప్పు డారంభిస్తున్నావు!’ బింది సారుడు ఇంకా సమీపంగా వచ్చాడు. అతడు ఒక రకం ఉన్నాదం చేత ప్రేరితుడయ్యాడు.

అతని కంఠం మారింది.—‘అమపాలి కొరకు సంవత్సరాల నుండి మాటలు వింటూ వస్తున్నాను. పాలి సాటిలేంది, అలాకికూరలు అని ప్రజలు నాతో చెప్పేవారు. అమపాలి సొందర్య ప్రకంపన ప్రతి వాయుతరంగం గేమా వినిపిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని గురించి వాడ వివాదం చేసిన తరువాత అద్దరు క్షుత్రియ కుమారులు పోట్లాడడం తూచి నాకు నవ్వు వచ్చింది. నేడు నాకు ఉప్పు గురింతే వచ్చు వస్తోంది. పాలిని గురించి ఎంత చెప్పా, అది అతివ్యర్థమని నేడు తెలిసింది ఎప్పుడో పాలిని చూచిన వెనక తాళి తక్కువ అనిపిస్తుంది.’

తక్షశింరో సాహిత్యమును ప్రధాన మయినా య్యసంకల్పము ‘దా’ అని బింది సారుని పంతు మొదటి దూరంగా తొలగుతూ

పాలి అంది. ‘కవిత్వాన్ని చూచి విద్యావిహీనుడు కూడా కవిత్వంతో నిండిపోతాడు.’

‘అయితే నీవు రాజకుమారుడవు కావు. రాజకుమారులు విద్యావిహీనులు కాదు.’ పాలికి మళ్ళీ వరిహాసం స్ఫురించింది. కాని బిందిసారుని స్థితి అలాలేదు. అతడొంటరిగా ఉన్నాడు. నమయం కూడా తక్కువగా ఉంది. వెనకటి ఉన్మత్తా వస్తులోనే అతడు ముందుకు సాగుతూ పోయాడు. అతడన్నాడు. ‘నా దేశం నుండి బయలుదేరి నన్ను రెండు వ్రతిజ్ఞులు చేశాను. ఒకటి, పాలిని చూడనిదే తిరిగి రావని. రెండవది, పాలిని చూచిన వెనక ఇక్కడ ఉండనని. కాని నిజమేమంటే, నేనిప్పుడు తిరిగిపోయే శక్తిని పోగొట్టుకున్నాను. నేను పరాజయం పొంది ఎరగను. ఇక్కడ ఉండి కూడా ఓడి సోయి వెళ్ళను. ఇక్కడ మూడురోజులుంటాను. నా వ్రతిజ్ఞుకు ఫలితం ఏమవుతుందో చూస్తాను.’

‘అతిథి, ఎవడైనా లిచ్చనీయుని నిశ్చయం ఎన్నడైనా వినియున్నావా? మాగధీయుణ్ణి ఎవడైనా అడిగి చూడు.’

‘వాకు లాభం ఉంటే మగధరాజునైనా అడగడానికి సందేహించను.’

‘మాగధీయులు మాకు శత్రువులు. మాకు స్నేహితుడనై వాళ్ళను కలిశావా, నిష్కారణంగా మృత్యుముఖంలో వెదవలసి వస్తుంది.’

‘ఓహూ! అసత్యం, మాగధీయుల్ని నేను బాగా గుర్తిస్తాను.’

‘లిచ్చనీయుని కంటే బాగావా?’

‘అవును, నేను తోలుబొమ్మ లాడిందే వాడనని మరచావా? మనుష్య స్వభావాన్ని గుర్తించడం మా మొదటి పని. వాకు మాగధీయునితోనూ, లిచ్చనీయునితోనూ ఏమీ భేదం కన్పించడం లేదు.’

‘అతిథి! అవకాశం చేయడం పాపం.

దయచేసి మాగధీయులతో మమ్మల్ని పోల్చుకు. వాళ్ళు మాకు శత్రువులు.’

‘శత్రువులుగా చేయబడ్డారా? లేక తలంపబడ్డారా?’ జాతీయాభిమానంతో అతి శయించిన పాలిని కాంతింప చేయడానికి బిందిసారు డడిగాడు.

పాలి ఉలికిపడి బిందిసారుని చూచింది.

కేవలం ఆమె అంది. ‘నీవు ఇప్పుడు మాగధీయునిలా అగవడుతున్నావు.’

‘నిజంగా అయితే?’

‘అతిథిని కాబట్టి ప్రాణాలంటాయి. లిచ్చనీయుల ప్రవేశ పుస్తకంలో ఉపకాశానికి బదులు మృత్యువు కాదు..కాని నీవు మాగధీయుడవు కావు....’

‘సేమోల్లంఘనమైంది.’

బిందిసారుని వోటివరకూ వచ్చిన మాటలు పాలి అంతిమ వాక్యాన్ని విని అక్కడే ఉండిపోయాయి. అతడు స్వప్నలో పొందాడు. ఇతరులకు ఈర్ష్యను కలిగించే మాగధీయుని గర్వానికి బదులు అతని ముఖంలో దోష రహితమైన చిరునవ్వు చిందులాడ సాగింది. చాతావరణంలో ప్రవృత్తి కాశ్యం స్యయ ముగా తగ్గిపోయింది. అతడు మెల్లగా అన్నాడు. ‘నీ మాట నిజం. మూడు రోజులయిన తరువాత నేనెవణ్ణి చెప్తాను.’

అతిథి సారళ్యం, చిత్తచిభమాన్ని కలిగించే మందహాసం చేత పాలి ఓడిపోయింది. అతిథికి కలువవనం వినిపించడానికి ఆమె పిగు వడింది. ముందుకు సాగుకుండానే ఆమె మృదుస్వరంతో అంది. ‘మూడు దినాల తరువాత నీవు చెప్పవలసరంతేదు. నీ వెదవో నేనే చెప్తాను.....’

బిందిసారుడు చాలా దగ్గరకు వచ్చాడు. ‘ఇప్పుడే చెప్పకూడదా, నేనెవణ్ణి?’

‘అతిథి’ అని పాలి జవాబిచ్చింది. అంత చార్లెడ్లరూ ఆ ప్రేమ మార్గంలోని పథి కుల రూపంలో ఒకరినొకరు మాన్మా ఉన్నారు.

వైశాలి నగరానికి ఉత్తరంగా ఉన్న రాజ మార్గానికి అనతి దూరంలోనే వైశాలిలోని యువకుల ద్యూతగృహం ఉంది. దాని సమీపంలోనే మధుకాం కూడా ఉంది. తరచు సంధ్యవేళే ద్యూతం ఆరంభం అవుతోంది. కాని ఎప్పుడైనా రసికుడైన పరదేశి ఎవడైనా వస్తే, విరుగుతూ విరుద్ధంగా మధ్యాహ్నము నుండే ప్రాంతంబువుతుంది. నేడు

అట్లే జరిగింది. తామరినీ మండి కొంటారు మణిగ్రువకులు లిచ్చవీయులతో జాదమాద్దానికి వచ్చారు. వాళ్లు లిచ్చవీయుల నేత గట్టి ఓటిమిని పొందారు. ఇరువొడ్లవారూ రసికులవడం వల్ల లిచ్చవీయు అటగాళ్లు వరదేకుల్ని ద్యూత గృహం మండి లిచ్చగా మధుశాలకి తీసుకుపోయారు.

అమావాస్య రాత్రి. మధుశాలలో దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. నేడు అకస్మాత్తుగా వైశాలీ నిగరపు సురాధ్యక్షుడు రావడంవల్ల దీని కాలితో పాలు నలువైపులా సుగంధం కూడా వ్యాపిస్తోంది. సుగంధిత శ్రీలం వూరికి మండడం చూచి మధుశాల యజమాని శంభుని నంకీర్ణ హృదయం మంతు లోంది. ద్యూతగృహానికి రసికులు రావడం వల్ల అతని ఆనందానికి మేర లేకుండా ఉంది. వాళ్లు ద్వారం దగ్గరికి రావడానికి ముందే అతడు తొందరపడ్డాడు. దుర్బుజ దీపదంపల్ల అతనికి కోపించడానికిగాని, కోపం మీపించడానికి గాని ఎంతో కాలం వట్టుడాలేదు. ధనవంతుడెవరైనా అక్కడకు వెళ్తుండడం చూచి నౌకర్లు మీద పెత్తనం వలాయించడానికి అతడు ఆతురపడతాడు. త్రాగుబోతుల దృష్టిలో అతడు హాస్యాన్ని చూడుగా కన్పించినా, దీన్ని అతడు తన మధ్యం అమ్ముకోడానికి ఒక సాధనగా తలుచుకున్నాడు.

కారణంలేని ఈ తత్తరపాటుకి నౌకర్లు అలవాటు పడ్డారు. వాళ్లు తను పనిలో మునిగిపోయారు. మిశ్రిత రోహంతో తయారైన అందమైన ప్రాతంతో మధ్యం ఇవ్వబడింది. ప్రతి యువకుడూ ఏదో ఆలోచిస్తూ మదిరా పానానికి ఉపక్రమించాడు.

విషా ఎక్కుగానే రసికురైత వరదేశి ఒకడు తనదగ్గర కూర్చున్న ఒక లిచ్చవీయు యువకుడితో అన్నాడు. 'ఏమి మిత్రమా, అంటట్టా, పాలిని ఎప్పుడు మాపిస్తారు?' పాలి పేరు వినగానే దాదాపు అందరి దృష్టి ఆ వరదేశి వైపు పోయింది. అంటట్టుడు కొంచెం సంకోచించాడు. వరదేశి తను అనుకున్నది చెప్పటానే ఉన్నాడు. 'మూడు రోజులనుండి ఆమెను చూడడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. కాని ఏమీ తెలియడంలేదు మిత్రమా. పాలిని తీసికొని కాని పోవని, తీసికొని పోవడమేకాదు పెళ్లొడలామనీ, ఇరతు పెట్టి వచ్చాను.....'

వరదేశి యీ వాక్యాలు అగ్ని కంటే

కూడా అధికంగా దహించేగానూ, ఘోరం కంటే అధికంగా ఉత్తేజితంగానూ ఉన్నాయి. ప్రతి లిచ్చవీయుడూ విస్మయంతో నేత్రాలతో ఆ వరదేశిని చూడసాగాడు. వరదేశి వాళ్లని ఉపేక్షించి నవ్వుతూ సురాపానం చేస్తున్నాడు. ఆ సమయంలోనే అతని భుజం మీద ఒక చేపెట్టుపడింది. అతడు అడుక్కోనే లోపునే అతణ్ణి పట్టుకొన్న వ్యక్తి అతణ్ణి కిందకు తోసి రామ్ము మీద కూర్చున్నాడు. అతడు సుధీరుడు.....

'లేచి నిలబడు, సుధీరా' అని ముగ్గురు

యువకులు సుధీరుణ్ణి వరదేశి మీద మంటే ఈద్యసాగాడు. కానీ వరదేశి కూడా పాశ్చాత్యుడు కాదు. సుధీరుని ఈ పెనుగులాటతో అతడు నేర్పుతో నిలబడి సుధీరునితో కలియబడ్డాడు. ఈసారి వరదేశిని పైకెయ్యి. అతనికి పరియైన ఉజ్జీ లభించింది. కొద్ది క్షణాలలోనే మధ్యప్రాతలూ, ఎల్లల్లా ఎగర సాగాయి. సుధీర వరదేశుల ముష్టి యుద్ధం చూడతగిందిగా ఉంది. చివరకు సుధీరుడే గెలిచాడు. ఇద్దరి కిరీటాల మీదా లోతైన గాయపు గుర్తులు పడ్డాయి. కావలసి

కంట పెనగులాడు ఆయాక రెండువక్తాః
తాళ్ళా కలిసి ఇద్దర్నీ విడిపించారు. పర
దేశి ఎక్కువగా గాయవడ్డారు. బలిష్ఠు
లైన ఇద్దరు యువకుల చేత వట్టుబడి
ఉన్న సుధీరుడు ఒగరుస్తూ ఇలా చెప్ప
సాగాడు. 'పాలిని ఈ వరదేశి తీసుకుపోతాడా?
లిచ్చనీయుల రాజధాని అయిన వైశాలినుండి
పాలిని తాకడానికి ముందే ఇతని చేతులు
తొండితాలై క్రిందపడతాయి.'

'నమయం వచ్చినప్పుడు ఇది చూస్తాం'
అని ఒకమూల కూర్చున్న మాలవ నివాసి
మరొకానం అపి అన్నాడు. అతడు ఇంత
వరకూ శాంతంగా కూర్చునికి ఈ అట
మూస్తున్నాడు. అతడన్నాడు—

'పాలిని వివాహ మాడడానికి నిశ్చయించిన
యువకుడు సామాన్యుడు కాలేదు....'

'కాదు, అతడు సామాన్యుడు కాలేదు.
దీని కర్ణం అతడు లిచ్చనీయుని పంటివాడు
కాలేదని.'

'నిజమే, ఈ వరదేశి లిచ్చనీయుని కంటే
కూడా ఎక్కువ బలశాలి అయి ఉంటాడు.
అయితే పాలిని వివాహం అడగలడు కదా'
అని మాలవ నివాసి మధ్యాన్ని గుటక వేసి
అన్నాడు. ఇలా అని అతడు నవ్వి మధ్య
ప్రాతమ నోటికి తగిల్చాడు. అతని స్పష్ట
వచనాలలో రవంత మాత్రవ్యం ఉంది.
వీరభద్రుడనే యువకుడు ఇది సహించలేక
పోయాడు. రెండడుగులు ముందుకు వేసి
తలదన్నాడు—

'లిచ్చనీయుని బాణాలూ, కత్తి గాని
బొంతంగాని యెదుర్కొని ఈ విషయాన్ని
విరూపించగలవు.'

'తప్పుకుందా...' ప్రాతలించిపూర్వం లాగ
ఒక గుక్కెడు మధ్యాన్ని మింగి అమాల
వీయుడన్నాడు 'వరదేశి లిచ్చనీయునికంటే

ఆ మ పాలి

ఎక్కువ బలశాలి...'

ఇది విని వీరభద్రుడి కళ్ళు నుదిటి
పైకి పోయాయి. రెండడుగులు వేసి
అతడన్నాడు: 'వైశాలిలో మహావరాధం
ఏదో చేస్తేకాని మేము వరదేశి ప్రాణాలు
తీసుకోము.'

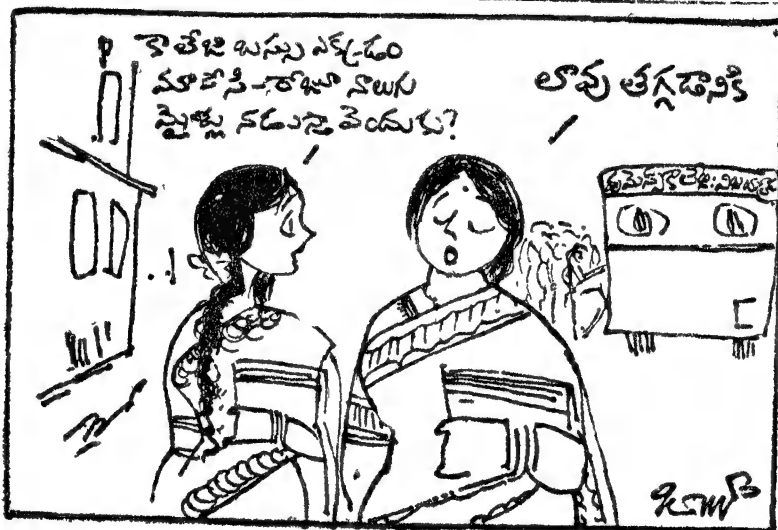
'లేకపోతే వా ప్రాణాలు తీస్తారు.
గాబోలు, ఇంతేనా? కాని నీవు పొరబడు
తున్నావు. ప్రకృతి కేవలం వైశాలిలోనే
నమస్త కౌర్యాన్ని, బలాన్ని నింపలేదు. ఇతర
దేశాల్లోనూ నింపింది.' ఇలా అని మాల
వీయుడు మరో గుక్కెడు తాగి ప్రాతమ
బల్ల మీద ఉంచడానికి చెయి చాపాడు.
కాని బల్లను అంటడానికి ముందే ఒకకత్తి
ఖంగుమంటూ అతని చేతి దగ్గరవడింది.
వెంటనే ఎవడో అరచాడు. 'అయితే ఇప్పుడే
చూడు!' మాలవీయుడు కళ్ళెత్తి చూశాడు.
కత్తి వేసి ఆహ్వానించేవాడు వీరభద్రుడే.
మాలవీయుడు ప్రాతమ రివ్వస బల్ల మీద
విసిరికొట్టి వీరభద్రుని వైపు చూశాడు.
మల్లి ప్రాత ఎత్తి ఆఖరి సారి గుక్కెడు
నోట్లో ఒంపుకున్నాడు. నోరు తుడుచుకొని
కత్తి వట్టి నిలబడ్డాడు. అతడు నిలబడ
గానే అతడి దేహం ఎంత విశాలంగా ఉందో
అందరికీ తెలిసింది. శంభుని కళ్ళు ముడుచు
కున్నాయి. నాలిక దవడని అంటుకుపోయింది.
మాటలాడడానికి ఎంత యత్నించినా పెద
వులు తెరవబడలేదు.

వీరభద్రుడు సామాన్య యోధుడు కాదు.
అతడు గర్వంతోటి, ఉపేక్షతోటి మాల
వీయుణ్ణి చూస్తున్నాడు. యోధులిద్దరూ
ఒకరి నమస్కానికి ఒకరు వచ్చారు. యుద్ధ
ప్రియులైన లిచ్చనీయు యువకులు కుతూ

హలంతో ఆ యోధుల్ని దూడదానికి వర్తక
ప్రదేశంలో నిలబడారు. మెరపు మెరపి
వట్లు వీరభద్ర మాలవీయులు ఇద్దరూ
ఒకనిపై ఒకరు విరుచుకుపడ్డారు. వీర
భద్రుడు చవలుడు, మరుకైనవాడు. మాల
వీయుడు బలిష్ఠుడు, భయంకరుడు.
ఇద్దరూ ఒకరిని ఒకరు కొడుతూ, ప్రహే
రార్ని సహిస్తున్నారు. కొంతసేపటివరకూ
మాలవీయుడు వీరభద్రుణ్ణి పిల్లల ఆట
వస్తువులాగ తిప్పుతూ ఉన్నాడు. కాని
అవకాశం చక్కగానే వీరభద్రుడు సింహా
లాగ దూకి విశాలకాయుడైన మాలవీయుని
పాట్లలో కత్తి జొరపి వేగంగా అక్కడి
నుండి తొలగిపోయాడు. పైకి ఎత్తి ఉన్న
మాలవీయుడి చెయ్యి క్రింద పడిపోయింది.
వీరభద్రుడు మళ్ళీ దుమికి కూర్చున్న మాల
వీయుని గుండెలో ఒక్కసారిగా కత్తితో
పొడిచాడు. శంభుని పెదాలు విడివడ్డాయి.
అతడు కెప్పుడున్నాడు. తక్షణం మరొక
వరదేశి వీరభద్రుని మీదికి దూకి కత్తితో
ఒక్క పెట్టు పెట్టి అతణ్ణి దీర్ఘనిద్ర
పుచ్చాడు. తరువాత...సుధీరుడు వీరభద్రుణ్ణి
పంపినవాని మీద పడ్డాడు. తక్కిన లిచ్చ
నీయులు కూడా కత్తి దూసి ముందుకు
సాగారు. వరదేశులు సిద్ధంగానే ఉన్నారు.
ఒకరిని ఒకరు అంతం చేయసాగారు.

శంభుడు పెచ్చివాడిలా ఉరకసాగాడు.
తన ప్రాణాల్ని కాపాడుకోడానికి అతడు
ఇటూ అటూ పరుగెత్త సాగాడు. నాకర్లని
ఆజ్ఞాపించడానికి బదులు వాళ్ళని ప్రార్థిం
చడం మొదలు పెట్టాడు. యోధుల్ని
ప్రార్థించడానికి బదులు వాళ్ళని దెడరిం
చడం మొదలెట్టాడు. కొంచెం తెలివి రాగానే
పెద్ద గాయాలు తగిలినట్టు కేక వేసి
నాకర్లను పిలవసాగాడు. గడచిన ఇరవై
ఏళ్ళలో అతడు తన మధుశాలలో కేవలం
వాగ్యుద్ధాన్నే చూశాడు. కాని ప్రాణహాని
కలిగించే—ఇంతమంది ప్రాణులికి హాని
గలిగించే—యుద్ధాన్ని చూడలేదు. ఇది అతని
జీవితంలో ఎంతమాత్రం ఎరుగని విషయం.
తన దుశాసనం నష్టమై పోతోందని అతనికి
అనిపించింది. అతని అతిశయ క్రోధం, గట్టి
అరపులూ తుదకు కన్నీళ్ళయి చెక్కిళ్ళ
మీద ప్రవహించ సాగాయి. దీనివల్ల కూడా
తనకు లాభంలేదని తలపాగా పెట్టుకొని
మూర్ఖులో మునుగుతూ పారిపోయాడు.

ఈ నమయంలో ఒగరుకుంటూ చిరం
జీవి అక్కడికి వచ్చి ఉండకపోతే పాలి కోసం
ప్రపంచాన్ని అంతా వాతనం చేసి ఉన్నా
దంతో సుధీరుడు వ్యయంగా వరదేశుల చేతు

అలో నశించి ఉండేవాడి

మధుకాలలోని అల్లరి విని నమీన
గ్రామంలోని వడంగులు, నటకులు తమ
వాయకుల్ని తీసుకొని అక్కడికి వరుగెత్తు
కొని వచ్చారు. చిరంజీవిని చూచి అనేక
మంది వాయకులు రెండు వక్రాల వారిని
కాంతింప చేయడానికి చేతికందిన వాణ్ణి
గట్టిగా పట్టుకున్నారు. కొన్ని గాయాలు

ఆమ్రపాలి

తగిలాయి కాని వాయకులూ, చిరంజీవి చివ
రికి నవలలయ్యారు. అందరి కోసం
కాంతించింది. కారణమేమంటే, చిరంజీవి ఒక
ఒకటొకటిగా నినిమిది శవాల్ని అందరి మధ్య
తెచ్చి ఉంచాడు. ముగ్గురు తిచ్చనీయులూ,
అయిదుగురు వరదేశులూ చంపబడ్డారు.

అందరూ కొట్టుబడ్డారు.

ఆ సమయంలో ఏడున్నున్న శంభుడు,
వైశాలి మరాఢ్యకుడు, వరదేశ వ్యాపారుల
దగ్గర నుండి వన్ను మూలుచేసి తిక్కాధ్య
కుడు, అంగరక్షకులు, విదేశీ సంఘం
ప్రధాన పార్లమెంటులో కూడా అక్కడికి
వచ్చారు. త్రాగి ఉన్నతల్లై ఉన్న యువ

వైశాలి ఉత్తర బెల్లంనీ మరయించుండే తెలుపు! నిష్కలంకమైన ఈ ప్రకారం ఇది యే
ముద్దం కొంది మనగ గల పర్వయోగ్యం ఉత్తర అదేకాక వల్లనే. మీ బెల్లంనీ
ఉత్తమ చాలా మనం చేస్తుంది. మీ బెల్లం బెల్లం. పర్వత... ప్రతీది అమిత
తెల్లగాను ప్రతీది పరిశుభ్రంగాను ముందుండి పర్వతో ఇంట్లో ఉత్తమం.

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉత్తమం

శిల్పి జరిగినదంతా అప్పుడు తెలియజేసింది.

నగర సంరక్షకుడు దీర్ఘాలోచన చెయ్యకుండా గాయపడ్డ వాళ్లని నగర చికిత్సాలయానికి పంపించాడు. సార్థవాహుని ఇచ్చాను పాఠం వరదేశం శవాల్ని జగద్యయంతో అంతిమ సంస్కారానికై పంపించాడు. లిచ్చవీయుల శవాల్ని పూర్వాచార ప్రకారం వశువక్తుల అహారానికై నగరానికి వెలువల ప్రకటంగా ఉంచడానికి పంపాడు.

గణికాధ్యక్షుడు క్షవణకుని తమ్ముడు, కూడా చనిపోయిన లిచ్చవీయుల్లో ఒకడై ఉన్నాడు. క్షవణకుడు తన సోదరుడి శావును సరళంగా మరచేటంత ఉదారుడు కాదు. ఒక ఆదరాని కోసం ఇంత భీషణ యుద్ధంలో దూకే యువకుల్ని చూచి అతడు అనూయపడతాడు. కేవలం పాలి కోసం ఒక జీవితం ధూళిలో కలవడం చూచి అతడెంతో కోపిస్తాడు. సోదరుడి మరణం అతని కోపాన్ని ఇనుముడిన జేసింది. అంత్యక్రియలు చేసిన తరువాత అతడు చుట్టుపక్కల ఉన్న వాయుకుల్ని పిలిచి వాళ్లతో గుప్తంగా ప్రవంగించాడు. కొంత నిశ్చయ మయ్యాక అతడు అందర్ని వెంట పెట్టుకొని రాత్రి నగర శ్రేష్టి మహాలు చేరాడు.

పాలి కోసం యుద్ధమనడం కొత్త విషయం కాదు. ఈ విషయం విద్యుద్వేగంతో జగరంలో వ్యాపించింది. ఈ పాత వింత వట్ల అందరూ తమ మచ్చరాన్ని ప్రదర్శించారు. వాళ్లలో నగర శ్రేష్టి ఉన్నాడు. కాని నగర శ్రేష్టి వ్యవహారం ఉండలేక పోయింది. క్షవణకుని పెరుగుతున్న కోపం చూచి అతడు విస్మితుడయ్యాడు. గణికాధ్యక్షుడైన క్షవణకుడికి ప్రత్యుత్తరం ఇవ్వడమంటే సామాన్యమైన పనికాదు. సందాగారంలో అతని పిలుపు వినిపించిన మీదట అభయ దొక్కడే అతణ్ణి కిమ్మనకుండా చేయగలడు. సాపం నగర శ్రేష్టి వణిజాడు. వరితప్పుడైన క్షవణకుణ్ణి ఎలాగో శాంతింపజేసి అతణ్ణి అభయని ఇంటికి తీసికొని పోయాడు. ఇంతలో సమాచారమంతా అభయుడి కందింది. గూఢచారుల వల్ల విశేషాన్ని అతనికి తెలిశాయి. చివరికి అందరూ అతని దగ్గరకు రావలసి ముందనే విశ్వాసం అతనికి ఉంది. వారంతా నగర శ్రేష్టి వెంట అభయని మహాలుకు వచ్చారు. సాధారణ మర్యాదలయ్యాక అభయనికి దగ్గరగా కూర్చుండగానే, క్షవణకుడు చెప్పడం ఆరంభించాడు.

‘పాలిని గురించి నిర్ణయించండి.’

ఆ మహిళ

‘కాని నేనెలా చేస్తాను?’
‘మీరు చేయలేకపోతే ఎవరూ చెయ్యలేరు. నైశాలిలో ఉన్న కొద్దిమంది పూజ్యులైన వయోవృద్ధుల్లో మీరొకరు. లిచ్చవీయ దేశంలో వలమూలల్లోనూ సాటి లేని అందకత్తెలున్నారు. కాని వాళ్లలో ఏ వివాహత స్త్రీకానీ, కుమారి కానీ పాలిలాగ ప్రజాపితం చెయ్యలేదు. ఒక స్త్రీ కోసం రణవీరులైన లిచ్చవీయ యువకుల్ని మూర్ఖుల్ని కానివ్వడమూ, ఒకర్ని ఒకరు వరకుకొని చాచనివ్వడమూనా? ఇట్లెంత కాలం జరగాలి? మహానాముడు మన అందరిలోనూ వృద్ధుడు. మనం అతని ఆజ్ఞని ఉల్లంఘించగోరడంలేదు. కాని లిచ్చవీయలు కర్తవ్యం ముందు తమ్ము తుచ్చులుగా భావిస్తారు. ఈ నమయంలో మన కర్తవ్యం పాలిని గూర్చిన అంతిమ నిర్ణయం జరగాలనే ఒకే మార్గం చూపిస్తోంది. ఆమె సందాగారానికి అధ్యక్షుడైన మహానాముడి కూతురే అవుగాక.’

వెయ్యిమంది గూఢచారులు వెయ్యి దినాలలోనైనా తేలేని అవకాశం అభయుడికి అనాయాసంగా జోడించి తన వాళ్లపై పడ్డట్లు అతని కనిపించింది. ఈ ఆలోచనతో అతడొకసారి తనవాళ్ల నైపు కూడా చూశాడు. అతని హృదయం ఆనందం వల్ల నాట్యమాడ సాగింది. కాని ముఖంలో కొంచెం కూడా ఈ గుర్తు చూపించకుండా క్షవణకుణ్ణి ఉత్తేజపరచడానికి సార్థవాహు నగర శ్రేష్టిల నైపు దృష్టి సారించి శాంతంతో అతడన్నాడు.

‘సోదరులారా, మీ మాటలు నిజమని ఒప్పుకున్నా, పాలి మీద నా అధికారం ఎట్లు సాగుతుంది?’ ‘వభావతి మహానాముని మీద సాగుతుంది కద?’ అని క్షవణకుడు అకస్మాత్తుగ గొంతెత్తి పలికాడు. మళ్లీ కొంత శాంతించి అన్నాడు—‘మీ ఇద్దరూ మిత్రులు. అనేక సంవత్సరాల నుండి లిచ్చవీయల రాజ్యభారాన్ని వహించారు. మీరు ఆమెకు నచ్చజెప్పాలి.’

‘ప్రయత్నిస్తాను.’

‘ప్రయత్నంకాదు, నిర్ణయించాలి.’

‘మాటకు కట్టుపడలేను.’

‘మహారాజా, పాలి ఒక్కరు కాదు, నందకాదు, వేలకొలది యువకుల హృదయానికి విప్రు పెట్టింది. గడచిన విషయాల మాట అలా ఉండండి. ఆమె మూలంగా నేడు మన వాళ్ల ముగ్గురూ, వరదేశీయులలో అయిదు

గురూ యువకులు సాచాలు కోల్పోయారు. కాని మీరే చూడండి. ముగ్గురు కొరకు ముప్పదిమంది, ముప్పది మంది కొరకు, మూడువందల మంది లిచ్చవీయులు పాలి పెట్టిన అగ్నిలో నిరర్థకంగా మండుతూ కనిపించగలరు. ఇంక ఆలస్యం కాకుండా పాలి వివాహం జరగాలి. రాబోవు నైశాలి పార్థమికపూర్వమే పాలికి వివాహంకాకపోతే...’
‘కాకపోతే...?’

‘కాకపోతే మహారాజా, నా ఏకైక సోదరుడు అరణ్యంలో నిద్రపోయి ఉన్నాడని నైశాలి పూర్ణిమకు ముందు పూజ్య మహానాముడు కాని, ఆనందుడు కాని పాలి కొరకు ఏ యువకుడినైనా ఎన్నుకొందురు గాక. లేదా, పార్థమికాదు వేలకొలది యువకులు గ్రీష్మాత్మవానికి గుమిగూడతారు. వ్యయంగా పాలి వారిలో ఎవరినో ఒకరిని ఎన్నుకోవాలి. కూ అందరి తుది నిర్ణయం ఇదే.’

‘ఇది కాకపోతే?’ అని తెల్లని మీసాల పెనవేస్తూ, పంకుచిత దృష్టి సారించి అభయుడు క్షవణకుణ్ణి అడిగాడు.

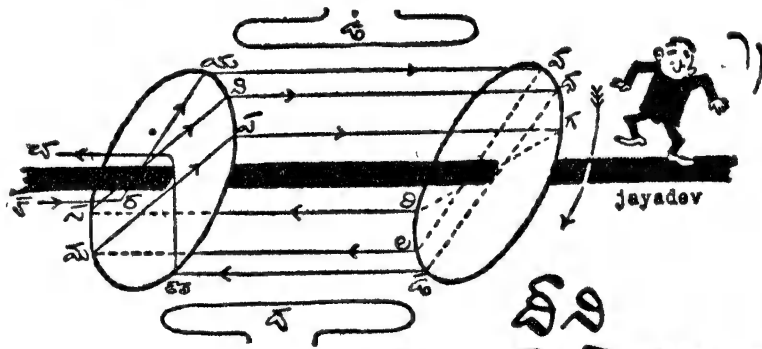
‘అయితే మహారాజా, సందాగారం ఉంది. మనమున్నాం. నమిలి ముందు ప్రథమంగా ఈ ప్రశ్నే ఉంచబడుతుంది. పవిత్ర ప్రవేశే పుస్తకం మన ప్రశ్నకు ఉత్తరం ఇవ్వగలదు.’

పరిగా అప్పుడే వయోవృద్ధుడైన మహానాముడు అభయని ద్వారంలో కాలం పెట్టాడు. ఆ తుది వాక్యం చెప్పలలోంచి సోయి అతని హృదయాన్ని కాటు వేసింది. ధూర్జుడైన అభయని అవకాశాన్ని గ్రహించి, నగరానికి సంబంధించి మిక్కిలి అవసరమైన రహస్యాలోచన కోసం మహానాముణ్ణి తన యింటికి రమ్మని ప్రార్థించాడు. అభయుడు తాను అవస్థుడుగా ఉన్నట్లు నటించడం వల్ల మహానాముడు అతని దగ్గరకు సోవలసి వచ్చింది.

నైశాలిలో భీష్మ సభకుడైన వయోవృద్ధుడు అకస్మాత్తుగా అక్కడికి రావడం చూచి క్షవణకుడూ, నగర శ్రేష్టి కింకర్తవ్య విమూఢులై అక్కడే కూర్చున్నారు. క్షవణకుడేమీ మాట్లాడలేకపోయాడు. పరదేశియైన సార్థవాహుడు క్రోధితుడైన అనివేకిలా మాట్లాడక కూర్చున్నాడు. క్షవణకుడు ఒక్కసారిగా లేచి నిలబడ్డాడు. లంబోదరుడైన నగర శ్రేష్టి కూడా మెల్లగా నిలబడ్డాడు. ముగ్గురూ మహానాముడికి నమస్కరించి అక్కడ నుండి వెళ్లిపోయారు.

(నవేశం)

-భృగో

వీణ వల్ల ప్రయోజన మేమిట? - శారదా

వైజ్ఞానికులు ఏదైనా కొత్త అంగతిని కనుక్కున్నాము అని చెప్పినప్పుడు సామాన్య పౌరులు అడుగుతారు “దీనివల్ల ప్రయోజన మేమిటి?” అని. వైజ్ఞానికులకు ప్రయోగాలూ పరిశోధనలూ ఏదో ప్రయోజనము కోసము కానేకాదు. మన పరిసరములను గురించి చక్కగా తెలుసుకోవడముకోసమే చేస్తారు వైజ్ఞానికులు తమ ప్రయోగాల్ని. అదివరకు తెలిసిన దానికంటే విశేష విజ్ఞానము ఏదైనా కొత్తది తెలిస్తే వారి ప్రయోగాలు సార్థకములే అని వారు సంతోషిస్తారా, తాముకొత్తగా కనుక్కున్న సంగతుల్ని ఏవైజ్ఞానిక ప్రతికలోనో ప్రచురిస్తారు.

ఒకవైజ్ఞానికుడి కృషికి సంబంధించినంతవరకూ ఈ సమరణమే ఆదర్శము. అంటే ఈ సమరణమువల్ల చేకూరే కీర్తియే అతని లక్ష్యమని ఉద్దేశ్యముకాదు. కనుక్కో దలచుకున్నది కనుక్కోడమూ ఇతరులకు చెప్పడమూ అని. ఇలా తెలిసిన సంగతులనించి వారు ఉపాసనలు చేసి, కొత్త ప్రయోగాలు చేసి, ఇంకా కొత్త సంగతులు కనుక్కుని చెప్తారు. ఇంకొకరెవరో ఈవిజ్ఞానాన్ని ఉపయోగించి ప్రయోజన కరమైన యంత్రమో, మందో, సౌకర్యమొనిర్మిస్తాడు. అది నవవిజ్ఞానము పొందిన ప్రయోజనమే అయినప్పటికీ నవవిజ్ఞాన లక్ష్యము మౌఖికమేకాదు. విజ్ఞానానికి

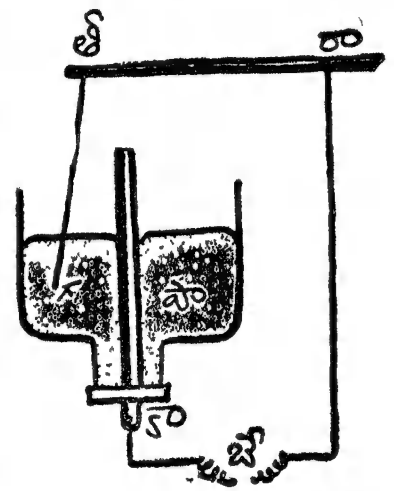
ఉపయోగము ఏర్పడవచ్చుగాక. లక్ష్యము కాదు.

ఫిరదీ 1821 లో కనుక్కున్న విద్యుదయస్కాంత విచిత్రాలు ఈ సత్యాన్ని చక్కగా సూచిస్తాయి. ఆ కథ తెలుసుకో దానికి ఆయిర్ ప్లెడ్ 1819లో కనుక్కున్న చిన్న విచిత్రముతో ప్రారంభించాలి. వోల్టా విద్యుత్ ఫలుము (Battery) తెలిసిన తర్వాత విద్యుత్ ప్రవాహమును పంపే ఈ వదన సాధనము అంతకుముందు చెలుకులు కల్పించే రైజర్ జాడీని వెనక్కి నెట్టించింది. ఆయిర్ ప్లెడ్ కోపెన్ హేగన్ లో ఖాళిక కాస్తాచార్యుడు. విద్యుత్తు అయస్కాంత తత్వానికి ఏదో బంధము ఉండాలని అతని అనుమానము. నజాతీయ వికర్షణ, విజాతీయ (Unlikes) ఆకర్షణ ఈ రెండింటా ఉన్నాయి. అతడు అయస్కాంతపు సూదికి కొంచెము పైన, అసూదికి సమాంతరముగా ఒక రాగి తీగను వట్టుకుని దానిలోంచి బేటరీ చేత విద్యుత్ ప్రవాహాన్ని పంపేడు. అయస్కాంతపుముల్లు ఉత్తర దక్షిణాలు చూపిస్తూ వేలాడు తూండి వది దానిపై తీగలో విద్యుత్తు ప్రసరించగానే అయస్కాంతపుముల్లు యొక్క ఉత్తరపు కొన (North pole) విద్యుత్ ప్రవాహ దిశకు ఎడమవైపుకి నెట్టుబడి పట్టు తిరిగింది. ఈ సంగతి ప్రచురణ అయింది. వారము వది రోజులలో ఆంపియరు అన్న పేరింది ఖాళిక కాస్తాచార్యుడు

పై అయస్కాంతపు ముల్లుకి బదులు విద్యుత్తు ప్రవాహదానికి వీలైన రోహపు తీగను అమర్చి ఈ ప్రయోగామే చేశాడు. రెండు తీగలలోనూ విద్యుత్ ప్రవాహము ఒకే దిశకు ప్రసరిస్తే అరెండు తీగలూ ఆకర్షించుకున్నాయా, విద్యుత్ ప్రవాహము వ్యతిరేకముగా వుంటే అతీగలు వికర్షించుకున్నాయి. ఆంపియరు తన దారిని తాను ఇతర పరిశోధనలు చేసి ఈ సూత్రము సుపయోగించి విద్యుత్ ప్రవాహ బలాన్ని కొలవగల సాధనము తయారుచేశాడు. అదివేరే కథ. ఆయిర్ ప్లెడ్ కనుక్కున్న ఫలితము సుపయోగించి కూడా గాల్యవానిటారు అనే విద్యుద్బల సూచిని విర్మించారు.

ఫిరదీ లండన్ లోని రాయల్ ఇన్ స్టిట్యూషన్ లో విద్యుత్ పరిశోధనలు చేస్తూ “విద్యుత్ ప్రవాహమునడిచే తీగచేరువన వున్న అయస్కాంతపు ముల్లును వెట్టికత్తి, ఆ అయస్కాంతమును అటు నెట్టుతూ విద్యుత్ తీగను ఇటు నెట్టుతూ కదా?” అని అలోచించాడు. “తీగను వట్టుకుని ఉండడము వల్లకదా అది కదలక ముల్లు కదిలింది?— తీగని కదలదానికి వీలుగా అమర్చి, అయస్కాంతాన్నే బిగిస్తే, ఆ తీగ— విద్యుత్తు ప్రవాహంచే తీగ— కదలాలి కదా?” అని అతని ఆలోచన. దీన్ని సోదా చూడాలని చక్కని అమరిక చేశాడు అయస్కాంతానికి తీగకిని.

వటములో నగానికి కోసి తిరగవేసిన సీసలో పొడూగుని ‘అకా’ అన్న అయస్కాంతము మర్పాడు. దానిలో ‘సా’దర వము పోశాడు బేటరీనుంచి తీగలు

అనాటి నాటికి ఎంతో మంది గృహిణులు

కాల్ గాస్

వంట పనిలో సుఖంకోసం వాడుచున్నారు

కాల్ గాస్ మీ వంటగదిలో పెంచినట్లే...
వంటపని ఎంత తేలికవుతుందో తెలిసికోండి.
కాల్ గాస్ వాడడం తేలిక... వెంటనే
మీకు తెలుసుకుంటే... దుకాణంలో వెళ్లినివ్వండి...
మీ వంటపని గంటలు చాలా తగ్గిపోతాయి...
అప్పుడు కూడా తక్కువ... కాల్ గాస్
ఉత్తమమైనది... పొగ, మంట చీకడ...
పొగతలు తోడుడం తేలిక...

కాల్ గాస్ సురక్షితమైనది

కాల్ గాస్ సురక్షితమైన ఉక్కు సిలిండర్లతో
తక్కువ తగ్గడం గల మూతలతో వస్తుంది.
గాస్ పోడు. తప్పుగా వాడేందుకు ఏలలేదు.

**ఇంటివద్దతెచ్చి ఇచ్చే
వేర్యాటు గలదు**

కాల్ గాస్ తయారు

పోస్ట్ డిస్ట్రిబ్యూటరు : ఈస్ట్ కోస్ట్ గాస్ కంపెనీ

48/9/5 కో-ఆపరేటివ్ కాంపి, వ్యాపారానర్, విశాఖపట్నం-4. ఫోన్: 3516.

కన్యామల అనేకీ, మౌంట్ రోడ్, మద్రాసు-2. ఫోన్: 83428.

క్రిందిచోట్లలో ఏజెంట్లు గలరు.* విశాఖపట్నం * మద్రాసు * విజయవాడ * కాకినాడ
* ఏలూరు * గుంటూరు * కటక్ * రాజమండ్రి * వెల్పూరు * గూడూరు (వెల్పూరు
జిల్లా) * తిరుపతి * విజయవాడ * పాల్వంచ * విజయనగరం * మచిలీపట్నం
* కాటాచి * నెలం * పాండిచ్చేరి * ఒంగోల్ * దుర్గ * వరంగల్ * కాంచీపురం
* భువనేశ్వర్.

వైజ్ఞానిక గాధాశ్రతి

తెచ్చి ఒకటి అయస్కింతము దిగువ
కొనకీ, రెండోది 'రా' అన్న ఒక్కదాని
ఒక తిప్పుని రాగ'తిగ' పై కొనకీ కలి
పేడు. ఈరాగ తిగ దిగువకొన 'పా'త
రసములో మునిగివుంది. ఇప్పుడువిద్యుత్తు
కేటరిమంచి'రా', 'తి', 'గ', 'ల' ద్వారా
పాదరసములోంచి అయస్కింతానికి, దాని
దిగువకొన మంచి మల్లి కేటరికీ అండ్
తుంది. 'తిగ' లోంచి విద్యుత్తు ప్రవ
హిస్తోంది, తిగ విగించిలేదు, అయ
స్కింతము విగించివుంది. కనకపూరణ
పూర్వ ప్రకారము తిగ జరగాలి. వాస్త
వానికి అతిగ పాదరసములో అయస్కిం
తానికి ప్రదక్షిణలు చేసింది. "దీనికి
ప్రయోజనమేమిటి" అని పొరడేవడిగితే,
"కొత్తగా పుట్టిన బిడ్డకి ప్రయోజన
మేమిటి?" అని అడిగేడంటారు.

దాని వంగితినిలాగుంచి, యాంత్రికము
ఈపూర్వం పెంచిన చైతన్యం ద్విధంగా
పుంటుంది. "అయస్కింతం దగ్గర
విద్యుత్తు పూర్వమున్న తిగవుంటే, కదులు
తుంది. దీని కదులు తుంది? దాని
పాదపుకీ లంబముగా కదులుతుంది. వంట
లోలాగా రెండు చక్రాల ఇరుముకీ పింగాణి
పూత పెట్టిన తిగముట్టుకు. ఈతిగ
లో విద్యుత్తు పూర్వము విడమరేవు 'క'
దగ్గర వ్రేలింది, "క ర యు వ
మ త గ రి త వి థ డ ణ చ"
అన్నతిగపాదవంతా ప్రవరించి 'చ'దగ్గర
నిర్లమిస్తుంది. 'ఉ' 'ద' అన్నవి అయ
స్కింతపు ఉత్తర దక్షిణ ద్రువాలు
విద్యుత్తు ప్రవహించే తిగలు— విడమ
రేవుకీ విద్యుత్తు ప్రవహించే మనకి
విముఖంగా, కుడిరేవుకీ విద్యుత్తు
ప్రవహించే మనరేవున్నా—కదులుతాయి
ఈ ఇరుము, చక్రాలతోపాటు కుడిరేవు
బాణము మూచించేటట్టుగా తిరుగుతుంది.
ఇరుముకీ ఇంకోచక్రము అమరిస్తే ఆ
చక్రానికి కెల్లుచిగించి వీసిండిమరో,
ట్రాము చక్రమో, ఫీసు అకులవో గిర
గిర తిప్పునప్పుడు. ఈ పాదరసమే ఎల్లక్ట్రిక్
మోటారు; అయిర్ ప్లెడ్, అంపియర్,
పొరడేల పరికోధనం ఫలితంగా ఎల్లక్ట్రిక్
మోటారు విర్యాణము పొధ్యమైనప్పటికీ
అవరికోధనం లక్ష్యము మట్టుకు
మోటారు విర్యాణము కాదు, ●

మీ భవిష్యత్తు

నేటి యువకులు వివేచనకొకొంటారు. వాళ్ళ కొద్దీ టూత్ పేస్ట్ ఎపిక్-ఎందుకంటే ఎపిక్ వళ్ళను కుత్తలా తెల్లగా ఆరోగ్యవంతంగా ఉంచుతుంది. శ్వాస కాశగా మువాసనగా ఉంటుంది. నేటి సంసిద్ధులైన యువకులు ప్రీతి భుజులు కూడా ఆనాటికంటే అనాడు ఎక్కువగా ఎపిక్ వాడుతున్నారు. ఎందుకంటే వారికి దంతముల ఆరోగ్యమునుగూర్చి బాగా తెలుసు. కుంభి ప్రకాశ వంతమైన సంసిద్ధవంతమైన, భవిష్యత్తుకు ఎపిక్ ను వాడండి. హెక్సాక్లోరోపెన్ కూడిన ఎపిక్ దంతములకు రంపూర్ణముగా చిరమైన ఆరోగ్యమును కలిగించును.

ఎపిక్

బారతదేశపు ప్రవీణుడు

హెక్సాక్లోరోపెన్

టూత్ పేస్ట్ & టూత్ పవుడర్

ఓరియంట్ ఫార్మా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ నేకడ్రాసు 43

ajanta OPE/66-2 TG A

అరుద్యగవర్వం

మానవతా : యమసభ మామయసభ
తేజస్వినీకలక్ష్మీనారాయణ

ధర్మరాజు మేధయాగం చేసేప్పుడు మయూడోయిల్లు కట్టి, దానికి 'మయ సభ' అని పేరు పెట్టించాడు. ఆ సభలో బోలెడన్ని మాయలు సృష్టించాడు. మనుషుల్లో కుండానే వచ్చిన మనిషిని పిచ్చివాణ్ణి చేసి మాయలు ఎన్నో వుంచాడు. అందరూ వస్తున్నారు. చూస్తున్నారు. కిందవస్తున్నారు. మీద వస్తున్నారు. చివరికి ఆశ్చర్యపడుతున్నారు. దుర్యోధనుడు కూడా వచ్చాడు. వాడూ బోలెడనడాడు. పిళ్ల లేవమకుని పిళ్లలో పడి, గోడ లేదమకుని గోడ కొట్టుకుని గోలపెడుంటే పైనుంచి కూసి ద్రోపది నవ్వించిట. పైకి కూసి కగనట్టాడు దుర్యోధనుడు. పోనీ యిదనలే మాయాసభ, వున్నది లేనట్లు, లేనివి వున్నట్లు కనిపిస్తున్నయ్. మనక్కసుపించి నవ్వించి ద్రోపది కాదేమోలే అని నరిపెట్టుకోలా. తర్వాతకాండ చేశాడు. యిలా దుర్యోధనుడు సభలో బాధ వదుంటే మయూడికో వింత కోరిక వుట్టింది. వెంటనే ధర్మరాజునో మాటివ్వమన్నాడు. ధర్మరాజు యిచ్చాడు. ధర్మరాజు మాటినవ్వ

డంలో నిధి పైగా అవి విలబెట్టుకుంటాడు. అదీ అతగాడి గొప్ప. ధర్మరాజు నరే నన్నాక మయూడడిగాడు, 'నా సభలో కొందరు మొండివాళ్లను చూసి పండితులుగా వేసి, వాళ్లచేత ప్రశ్నలు వేయించి మో దుర్యోధనుణ్ణి డివీద్దావా?' అన్నాడు కానీ ధర్మరాజుకి దుర్యోధనుడి మీద జాలి వేసింది. అందులో అయినవాడు. ఏమయి పోలాడోనని జాలినడి 'అట్టే వాడనలే అర్థమవుతుంది. అర్థమంటే తప్ప ఏంలేదు. అలాంటి వాడి మీదా నీ ప్రయోగం' అన్నాడు. కానీ మయూడిలో ఈకోరిక చాలాబలంగా వుంది. వాకోరికవూరికే పోవాల్సిందేనా' అన్నాడు చిన్న బోయి. ధర్మరాజు అడితప్పనివాడు. అడి ఓడినా పర్యాలేదంటాడు. ఈ రోజుల్లో వుండాలి న వాడుకాదు. అందుకే ఆ రోజుల్లో వున్నాడు. అందుకని, 'సరే నీ కోరిక కలియుగంలో తీరుతుంది. అప్పుడు యీ చదువుకున్న వాళ్లు కష్టపడి డిగ్రీలు తెచ్చుకున్నా మళ్లీ పరీక్షలు పెట్టి, ప్రశ్నలు వేసిగానీ ఉద్యోగాలివ్వడనే రూలు పెట్టిర్తాం. నీ మొండి వాళ్లని అప్పటికే పిద్దం చెయ్యి' అన్నాడు.

మయూడు కంట్లోనివాడు. అందుకే వెళ్లిపోయాడు.

నిరుద్యోగి పిట్గా టాయలెట అంట బట్టతూ పరిగిపోకుండా నడిచి యింటర్వ్యూ చేసి అసీనుకీ వచ్చాడు. అప్పటికే అక్కడికి చాలామంది చేరుకున్నారు. అందరూ ఏవో పుస్తకాలు చూస్తున్నారు. కొందరు మరీ అప్పుడేట్గా వుంటానికని ఆ రోజు పేవరు చేతిలో వుంచుకున్నారు. అభిలఘారత కాలగమ అధ్యక్షుడి దగ్గర్నుంచి విశ్వరాజ్య సమితి పెళ్లకటరీ జనరల్ దాకా పేరు పేరునా వల్లెవేస్తున్నారు. కొందరివేమీ చూడకుండా, వట్టింతుకోకుండా నిమ్మకు నీరెత్తి నట్లు కూర్చున్నారు. పిళ్ల అనుభవ జ్ఞాని. మొండికెత్తినవాళ్లు. పిళ్ల వక్క వాళ్లని చూసి అప్పుడప్పుడూ నవ్వుకుంటున్నారు. అనుభవం లేనివాళ్లు! పల్లిక్ పరీక్ష అమకున్నారేమో, పల్లిక్ గా చదువు తున్నారేని జాలినడారు.

యింతలో ఎవడికో అనుమానం వచ్చింది 'కెనడా ఫుడ్ మినిస్ట్రీ రెవరని. వక్కవాణ్ణి డిగాడు. వాడు తెలియదన్నాడు. అలో చిప్పే తెలుస్తుంది కానీ, ఆలోచించేందుకు టైము లేదన్నాడు. ఎవరూ చెప్పలేదు.... నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు కూర్చున్నవాళ్ళూ చెప్పలేదు. వాళ్లకి తెలుసేమోనని అనుమాన పడ్డారు వక్కవాళ్లు. అనుమానం తీర్చుకుందామని అడిగారు. వాళ్లు తెలియదన్నారు. 'ఏందుకు తెల్సుకోవా'లన్నా రింకా పైగా. తెల్సుకోవాలని లేదన్నారు. ఆ మాట కొన్నే యిండియా ఫుడ్ మినిస్ట్రీ ఎవరో కూడా తెలిదన్నారు. 'అయినా యిండియాలో ఫుడ్ లేదుట కదా, ఫుడ్ మినిస్ట్రీ రుంటాడా' అనే నందేహం వెలిబుచ్చారు.

'అయితే మీకేం తెలియకపోయినా చాలా ధైర్యంగా వున్నారే మీరు' అనడిగాడు వాళ్లని మన నిరుద్యోగి. వీడికిదే మొదటి యింటర్వ్యూ. యింటర్వ్యూలంటే భయపడ్డాడు. భయపడందే అసలు యింటర్వ్యూ కళ రాదేమోనని కూడా భయం... 'ధైర్యం గాక ఏం.... ఉద్యోగానికివన్నీ రానవసరంలేదు. మనమేవన్నా కెనడా వెళ్లాలా పెట్టాలా? అక్కడ పూర్తాలా?... చదువుకున్న వాళ్లే క్కున్నై వాళ్లకుద్యోగాలు చూపించటం లేదంటారని 'అబ్బాయిలూ, మీ కని వచ్చునా? అనొస్తే యిది రాలేదు గదా. యిదిరాందే ఉద్యోగాలు రావుగదా మరి. అంద

కని నిరుద్యోగ నిమిత్తం తీర్చలేదు మమ్మల్ని
కొద్దు" అనేందుకే యీ యింటిదొంగలు
గారి, అవలు పుట్టేగాని ఏళ్లదిగే మళ్ళీ
అక్కర్లేదు' అన్నారు మొండి జాతివాళ్ళు...
కెనడా ఆహారమంత్రి అంతటితో అవతలి
కెల్లిపోయాడు....అయినా ఏవడో అను
కుంటానే పుచ్చాడు 'ఏవరల్వ' అంటూ.
నక్కరాడు 'వోట్స్' అడ్డందిగానీ నియ
టకు రావలెద'న్నాడు. అడిగినవాడు
భయపడ్డాడు. భయం, మంత్రివరో తెలియ
నందుకుకాదు. బాడికి వోట్స్ అడ్డా
యిప్పుడు నియటకు రాకుండా ఆసీనరు
దగ్గరొస్తుందేమోనని...అయినా జాగ్రత్త
కోసం, 'ఆ కెనడా ఫుడ్ మినిస్ట్రీ రోపం
నియట కొన్నే చెప్ప'మన్నాడు.

యింటిదొంగ మొదలైంది. ఒక్కొక్క
డికి నది నిమిషాల సేపు వరీక్స్.....ఒకడు
నియట కొచ్చాడు. వాడి చుట్టూ చేరారు
అందరూ. మంత్రి చుట్టూ చేరే విశేషం
మాదిరి, పోస్టుమేన్ చుట్టూ చేరే నిరు
ద్యోగుల మాదిరి. అనలు వేటి మీద వేస్తు
న్నారు కొళ్ళేళ్ళు అనడిగారు.. అభిమన్యుడు
వద్ద పూసాన్ని చేధించుకొన్నే పరిగ్గా యీ
పోజే పెట్టేవాడేమో? ఫిర్యాది కడల్లి
యిష్టం వచ్చినట్లు తీయగల ధైర్యం గల
ప్రొడ్యూసర్లొక డొచ్చి యితగాడి ఫోటో
తీసుకెళ్ళాడు. ఆ పోజ తన వెకెస్టు
ఏక్సర్స్ వద్దపూసాన్ని జయించి వచ్చిన అభి
మన్యుడి వేషం వేసే హీరోకి రిహార్సులో
టూసింపొచ్చని.

'ఆ, అన్నీ అడుగుతున్నాడు. ఎక్కువగా
పిల్లల్ని కట్టుకుంటున్నాడు' అన్నాడు అభిమన్యుడు.
'కెనడా ఫుడ్ మినిస్ట్రీ 'వేరడిగార'
అన్నాడొకాయన.'వన్నడగ లేదుమరి' అంటూ
వస్తానని చెప్పి, 'ఏష్ యూ గుడ్ లక్' అని
పించుకుని 'ఏవ్ది సేవ్ టుయూ' అని
అభిమన్యుడు వెళ్ళిపోయాడు.

నిరుద్యోగికి పిలుపు వచ్చింది. నిరుద్యోగి
టై నర్సుకొని రోపలికెళ్ళాడు. ముగ్గురు
గుండంగా కూర్చుని పున్నారు రోపం.
ముగ్గురూ నిరుద్యోగి వంక చూశారు. ఆ
చూపులో భావంగానీ జీవంకానీ లేదు. అవ్వ
నం అంతకన్నా లేదు. యింటో కొచ్చే
నిరుద్యోగిని చూసే యింటో వాళ్ళ మాదిరి
చూశారు...ఎందుకో చూస్తారు. 'రోపలి
కొచ్చాడు గదా' అని చూస్తారు...నిరుద్యోగి
అక్కడున్న కుర్చీలో విదురుగా కూర్చున్నాడు.
కుర్చీలో కూర్చోవనకుండా కూర్చుంటే
వ్యక్తిత్వం వునట్లు లెక్కట. అలా

నిరుద్యోగిని చూడటాన్నితో పాటు గరిచేసి
నట్టేట. అందుకో వశము ప్రాచం
భోత్రవం చేశాడు. తొలి వలుకులు పలికాడు
'మీరే పూరంబూ'. నిరుద్యోగి చెప్పాడు.
'అలాగా, బెజవాడ దేనికి ప్రసిద్ధి' అని మళ్ళీ
అడిగాడు. ప్రతిపట్టుణం దేనికి తానికి
ప్రసిద్ధిని యితడి అనుమానం. 'దేనికా?'
అని నిరుద్యోగి అనుమానం, 'అన్ని పట్టుణం
లాగానే నిరుద్యోగులక'న్నాడు నిరుద్యోగి....
యింకోడు మొదలుపెట్టాడు. 'మన్నెమన్నా
ప్రజాసేవ చేశావా?' అనడిగాడు. యితగాడో
దేశభ(భు)క్తుడు. పూర్వం ఎప్పుడో ప్రజాసేవ
చేశాట్టు. వోసారి చేసి మిగతా వాళ్ళకి అవ
కాశం యిద్దామనే పుద్దేళ్ళంతో యిప్పుడు
ఎప్పుడోగానీ ప్రజాసేవ చేయడు అవుడు
పుడూ చేస్తూ ఎప్పుడూ దేశం మీద పడి
తింటూంటాడు. ప్రతివని దేశభక్తితోనే
చేస్తాట్టు. ప్రతివని వెనకాల దేశభక్తి
వుండాలంటాడు. వెనకాలే వుండాలంటాడు.
అతడేం చేసినా దేశభక్తి వెనకాలే వుంటుం
దిట అదే అతని ఆశయంట కూడా.
యిప్పుడు వేసిన ప్రశ్న వెనకాల కూడా దేశ
భక్తి వుండిట....నిరుద్యోగి అలోచించి యిలా
అన్నాడు, 'అయ్యా, నాకూ మీ మాదిరి
పుద్దేళ్ళలే వున్నాయ్. కానీ అవకాశం లేక
పోయింది...కానీ నా శక్తి కొద్దీ ఏదో ప్రజా
సేవ చేశాను. మా బజార్లో పోస్టాఫీసు
'ఏక్స్ పెరిమెంటల్'గా పెట్టారు మొదట...
ఆ పోస్టుమాస్టరే రోజుకో పుత్తరం
రాసుకునేవాడు. వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ, రోడ్డు
మీద వాళ్ళని అడిగి వాళ్ళ అడ్రసు తీసు
కుని తను వాళ్ళ పుత్తరానికి సంరక్షకు
డుగా వుంటానని చెప్పి తన పోస్టాఫీసు
అడ్రసు యిప్పించుకునేవాడు. యిలా ఏం
తంటాలు వడ్డా ఏం కుగరేడు కొన్నాళ్ళకి
పోస్టాఫీసు నుంచి ఓ ఉత్తరం కూడా వెళ్ళ
టం మానుకుంది. రావటం మానుకుంది.
పోస్టుమాస్టరు బెంగెట్టుకున్నాడు. బెంగ
పోస్టాఫీసు పోతుందని కాదు. దాంతో తన
పుద్యోగం పోతందని పరిగ్గా ఆంజానే

మా తిజిల్లు వచ్చిందయ్. ఆ మర్నాటి
నుంచి దేను 'అన్నే' చేరేందుకు కుర్చా
కొద్దా పోస్టులాగ్గయ్యా. పింపుడా
కొంటూ అర్జినరీ పోస్టులోనూ, రిక
వ్వరు పోస్టులోనూ నంపేవాళ్ళే. పోస్టు
లాగ్గయ్యా కొనేటప్పుడూ, రికవ్వత
పోస్టులో నంపేటప్పుడు ఆ పోస్టుమాస్టరు
ముఖం దండ్రబింబంలా మెరిసిపోయింది....
ఆ పోస్టుమాస్టరన్నాడు 'బాబూ, నా ఉద్యో
గం నింటిట్టావు...మిస్టికాగే నీ పుత్త
రాల్నీ, అన్నే కేషన్లనీ వర్జిల్లి చేస్తూ
వుండు' అని. 'నీ సేరే పెద్దాను పోస్టాఫీసు
క'న్నాడు. 'నాకు సేవ నెయ్యడమేకానీ
సేరెట్టుకోటం అలవాటు లేదు మీ మాదిరి.
అందుకని వద్దన్నాను' అనిపూర్తి చేశాడు
నిరుద్యోగి.

'అబ్బే యిది పెద్ద ప్రజాసేవ క్రింద
లెక్కకాదు' అని కొట్టిపారేశాడు దేశ
భక్తుడు.

'అయ్యా! తమరు ప్రజాసేవనే అన్నాడొ
గానీ పెద్దా చిన్నా అని వున్నట్టుగా చెప్పలేదు.
తమరిది పెద్ద ప్రజాసేవ కాదన్నారూ
కాబట్టి చిన్నదని వచ్చేనుకున్నారు. అందు
కని నేను ప్రజాసేవకుళ్ళే' అన్నాడు నిరు
ద్యోగి. దేశభక్తుడాలొచ్చింది మళ్ళీ వశ
ప్రశ్న చేశాడు. 'మన్నెపుడన్నా వ్యతంత్ర
పోరాటంలో జైలు కెళ్ళావా' అన్నాడు యిత
గాడు చూడొచ్చాడా అని వెళ్ళానందావము
కున్నాడు. కానీ తన వయస్సెరవై అయిదవ
గుర్తు కొచ్చి—

'వ్యతంత్రం వచ్చేసరికి నాకు ఆరేళ్ళు
కూడా వుండవు. అప్పటికింకా వ్యతంత్ర
పుద్దేళ్ళలా, వ్యతంత్ర పూసాలు వుండి వుం
డవు....అయినా క్రిందటి జన్మలో వ్యతంత్ర
పోరాటంలో పోరాడి ఏ ఝాన్సికో, తాంతి
యాకోనవాయం చేసుంటాను. మా వాళ్ళూ
అదే అంటూంటారు, 'మన్నీ జన్మలో వ్యతంత్ర
త్ర్యం కోసం పోటువడకపోయినా నాయా
కుడు వచ్చలేదు. బహుశ క్రిందటి జన్మలో
ఆవని చేసుంటావు. అందుకే యిప్పుడూ
అనుభవిస్తున్నావు. కనీసం ఉపనాయకుడ
వన్నా అవ్వలేదు' అన్నాడు.

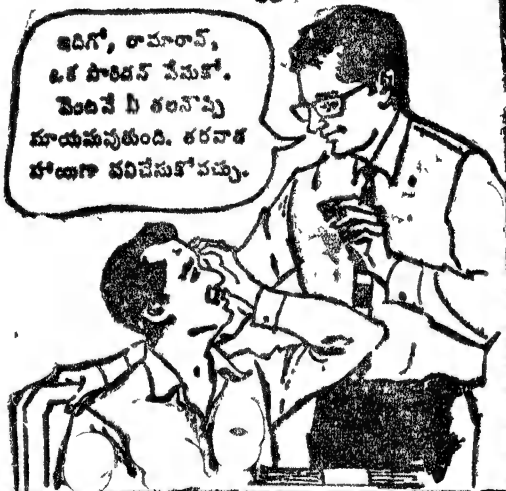
దేశభక్తుడు హుంకరించాడు. కోప్ప
డ్డాడు. 'అంటే యీ నాయకు లంతా
ఏం పోటువడలేదనేగా నీ పుద్దేళ్ళం....'
అన్నాడు. నిరుద్యోగి భయపడ్డాడు.
'అయ్యా! తమరు అపార్థం చేసుకున్నారు'

అర్జంటు ఆఫీసునని...కాని రామారావుకు తలనొప్పి

ఈ నైక్స్ యీ రోజే పూర్తి చెయ్యాలి. వాకేమో కలనొప్పి తివరీతముగా వుంది.

ఇదిగో, రామారావు, ఒక సారిడన్ నేనుకో. మెంటనే నీ కలనొప్పి మాయమవుతుంది. కరవాక హాయిగా వదిలేసుకోవచ్చు.

రామారావు ఒక సారిడన్ పెట్టుకోవడం

తరువాత...

బాద్మం! ఇది కలనొప్పి మాయమయ్యింది!

ఒకే ఒక సారిడన్

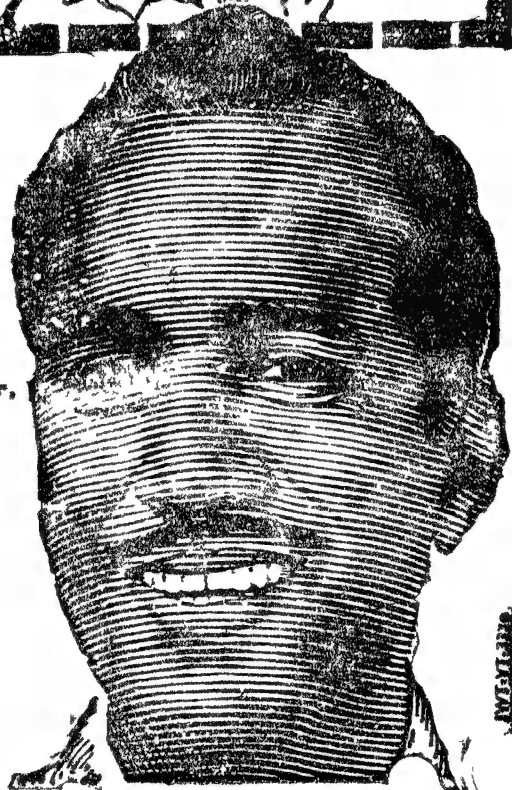
నొప్పిని పోగొట్టును, సేదదేర్చును, నవోత్సాహమును కలిగించును.

కొప్పికి ఉపశమనకారిగా ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగాంచిన సారిడన్ నొప్పిలనుండి త్వరితముగా, తిరపాయముగా, విశ్రయముగా ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. కలనొప్పి, కంటి నొప్పి, ఉబ్బనొప్పిలు, సాధారణ అనవ్వతల మొదలైనవాటి వివారణ ఒక ఎక్స్ ప్లైన్ గా వాడండి. పెద్దవారికి ఒక నిక్క; పిల్లలకు 1/2 నుంచి 3/4 నిక్కవరకు పెట్టుకోవచ్చు.

(ఒకే ఒక సారిడన్ నిల్వ చాలును)

కరవాక హాయిగా! (ఏకైక డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, వాల్టాన్ లిమిటెడ్)

వరిగ్గా విన్నేడు. అలా అంది మా వాళ్ళా
కానీ నేనుకాదు' అన్నాడు.

'వాడు చెప్పడంబావా?' అన్నాడు దేశ
భుక్తుడు.

'మీరు మళ్ళీ అపార్థం చేసుకున్నారు.'
అంటూ నిరుద్యోగి చెప్పబోయాడు.

'నేనింకేం అడగను. మీరడగండి' అని
వక్కాయనో చెప్పికుర్చీలో జారగిలవడాడు.'

వక్కాయనోక స్వీర్చ్యుమన్. అనే
అక్షరాలు. మొదట్లో ఉంగరాల బట్టు
పుండేదేమో? దాని మొదటి ఉంగరం నులు
పులోనే చేధించి పైకి నిలబడేట్టు చేసి
బాల్పుడై క్రావ్ కొట్టించాడు. వళ్లంతా
కండలు తిరిగి పుంది. ముఖం మ్రాతం
పీక్కుపోయి పుంది. ముఖం నిరుద్యోగి
ముఖం మాదిరి పుంది. వళ్లు మ్రాతం
నిరుద్యోగి అక మాదిరి పుంది. ముఖం
కూనీ 'మీరూ నిరుద్యోగులేవా' అని అడు
గుదావసుకున్నాడు. కానీ మిగతా శరీరం,
కూనీ ఆ పుద్దేశ్యం తాత్కాలికంగా ఆపు
చేసుకుని వీడు యింటర్వ్యూ చేసేవాడని
కుర్చుకు తెచ్చుకుని నిరసించుకున్నాడు.
అటుగాడు నిరుద్యోగితో వెంటాటం మొదలు
పెట్టాడు.

'వరుగునందెంలో మీకంటే ముందుగా
వినడన్నా వరుగెత్తుతుంటే గెంబాలంటే
మీరేం చెయ్యాలి' అన్నాడు.

'యింకా తాగా వరుగెత్తాలి' అన్నాడు
నిరుద్యోగి.

'అదేం తాళలేదని తెలికాక ఏంచేస్తారు'
మళ్ళీ అడిగాడు. నిరుద్యోగికేం పొలుపో
లేదు.....కాప్పేసటి వరకూ వినకూ ఏం
మోట్లాడలేదు..అటుగాడు వచ్చుకుని మళ్ళీ
ప్రశ్న వేశాడు. యీ యింటర్వ్యూ చేసి
కాళ్ళతో యిదే చిక్కు. చెప్పలేని, నమా
ధానంలేని ప్రశ్న అడగటం సరదా. నేనీక
కాటన్నిటికీ నమాధానం చెప్పి కాండిడేటుని
కూస్తే కొందరి కుటుంబం కోపం. వక్క
మన్న వాళ్లు 'నీ ప్రశ్న అన్నిటికీ నమాధానం
చెప్పిరా కుర్రాడు. నీ గొప్పేమిటి?'
అంటార్చ తర్వాత, అందుకని ఏదో ప్రశ్నగా
తలాతోకలేందిగా, నమాధానం రాందిగా
చేస్తారు. ఈ అటుగాడు అలాంటిది ముందే
చేశాడు.....అటుగాడు మళ్ళీ మొదలెట్టాడు.
'మీరెప్పుడూ అడతారా' అన్నాడు. 'లేదా'
న్నాడు నిరుద్యోగి. తన చదువేమిటో తనే

నిరుద్యోగిపర్వం

విటో అన్నాడు. ఏప్పుడూ అటలాడనన్నాడు.

నిరుద్యోగికి అనుభవం తక్కువ. పెద్దాళ్ళ
మాదిరే అసీనర్లు కూడా అటలాడని
వాళ్లని మెచ్చుకొని పుద్యోగా రిస్కను
కున్నాడు....అటుగాడా నమాధానం విని
'షేవో' అని విగ్గరగా అరిచాడు.

'జీవం (కీకెట్టున్నా వచ్చా)' అన్నాడు.
నిరుద్యోగి కేం చెప్పిలో అర్థంకాలేదు. నిజం
చెప్పిలంటే నిరుద్యోగికి (కీకెట్టు రాదు.
కొంచెం కూడా రాదు. ఆ సంగతి చెప్పితే
యీ పుద్యోగం రాదు. వచ్చని చెబితే స్క్విరు
ఫలానాగా పుంటే మువ్వెడుస్తావా నవ్వు
తావా?' అని అడిగితే రెండోదే శరణ్యం...
నిరుద్యోగి ఏం నమాధానం చెప్పలేదు.
అటుగాడు ఏదో రాసుకుని 'వై' అన్నాడు.

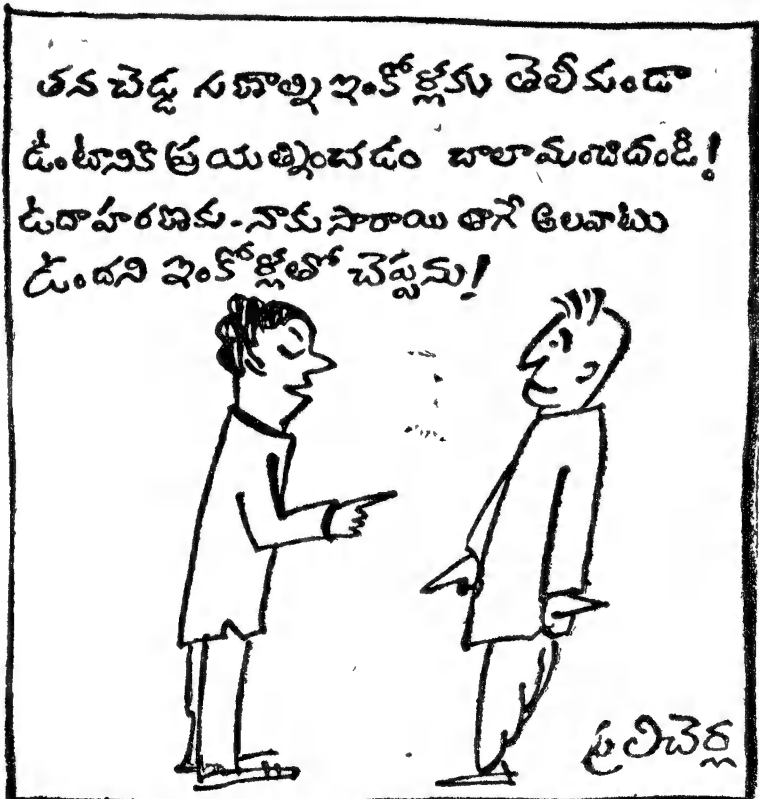
'మన్వోళ్ళు' అన్నాడు. 'వెట్టకేం
అడగరా' అన్నాడు నిరుద్యోగి అశ్రురంగా.

'వెట్టకేవడికి కావాలి? నీ కాటలే కావు'
అన్నాడు అటుగాడు.

'ఏకు ప్రకాశిత వేతవ్వడు. అసీను
పేవేం చేస్తావు' అన్నాడు దేశభుక్తుడు.
నిరుద్యోగి అయిటకోర్చాడు..... మిగతా

శిరుద్యోగులు కుడ్డుముద్దారు యథా
ప్రకారం. 'వెట్టకేవడిగారు' అన్నాడు నిరు
ద్యోగి. మిగతా వాళ్ళాశ్రయ వడ్డారు.
స్వీర్చ్యుని బుక్కు చదవటం మొదలెట్టారు.
'వై' వాళ్ళ (టెండు నిరుద్యోగి నడక
మాదిరి ఏటు వెడుతుందో చెప్పలేకుండా
పున్నాం' అని నిరుత్సాహపడ్డారు. విండు
కైవా మంచిదని రెండుచేతుల్లో రెండూ
పుచ్చుకుని చదువుతున్నాడు..

నిమ్మకు పీరెత్తివట్టు కూర్చున్న, వాణ్ణి
కింద ఏనుగులా పున్న పీనియర్ నిరుద్యోగి
యీ నిరుద్యోగిని నమోదించాడు. 'డియర్
జానియర్, ఏమిటా షేవో? టిక్కెట్టు దొర
కని తాయకుడితా...మార్చియో పీరింగు.
ఈ ఉద్యోగం కాకపోయిందని విండుకు
కెంగ. పీకేం రికమండేషను లేదు కదా?
రికమండేషను తెచ్చివా ఉద్యోగం రానట్టు
కాధనడానే? యీ పుద్యోగం నీదనుకో
మని వినరన్నాడు...యూనివర్సిటీ వరీ
కైలో వరీకై పేవరు తగలెట్టివట్టి
మిటా ముఖం. వెళ్లు. ఇయిటకెర్ని
యివాళా రే పూ పొడరాదాడు కూనీ
ఏయిండి రైలెక్కా' అన్నాడు. నిరుద్యోగి
కుమాలుతో ముఖంకుద్దుకునివయల్లేరాడు
(ఇంకా ఉంది)

బ్లూ సీల్ టాల్క్

శరీర దుర్గంధనివారణ అయిన
హెక్స్ క్లోరోఫిన్ తో కూడినది

బ్లూ సీల్ టాల్క్, పాఠశాలమైన శరీర దుర్గంధ నివారణకు
అవ్వలేని కక్షణను అచ్చు ప్రత్యేకమైన శరీర దుర్గంధ
నివారణ అయిన హెక్స్ క్లోరోఫిన్ తో కూడియున్నది.
మొగంబుపూరికమైన బ్లూ సీల్ టాల్క్ ను ప్రతిరోజూ
ఉందిమీద అల్లకొండి ... అది అతి తక్కువ కొర్రోనవని
అలా హాయి విస్తుంది. మృదువుగా, హాయిగొలుపుతూ
తర్కమనకు కక్షణయిచ్చుతామోడుతుంది.

హెక్స్ క్లోరోఫిన్ అంటే యేమిటి:

మీన దేశమునందీ తద్దాదిక్కడగల రోజూో బామలను
తొలగించిన కమన్యత అతి కఠినమైనది. బామల వర్ణదళిత
తర్కమమైన మాక్కుడివులు కరిగించే దుర్గంధమునకు చాది నీస్తుంది.
బ్లూ సీల్ టాల్క్, అల్లకొంటే అది తర్కాన్ని మాక్కు
డివులనుంచి చెడ్డ వాననలనుంచి కాపాడుతుంది ...
దీనికి కారణం బ్లూ సీల్ టాల్క్, హెక్స్ క్లోరోఫిన్ తో
కూడి ఉండడం. హెక్స్ క్లోరోఫిన్ ప్రపంచమంతటా
అంగీకరించబడిన శరీర దుర్గంధ నివారణ.

— తాజా హాయి
గొల్పుతూ
రక్షణయిచ్చే టాల్క్

బ్లూ సీల్ టాల్క్, మీడియం,
స్కామిలీ వైజం కర్మాంధో దొరుకుతుంది

ఫిన్స్ట్రో-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్
ప్రతిమితమైన బాధ్యతతో
యూ. ఎస్. ఎ. తో స్థాపితము

WTP 4369

చెప్పాను.

శాంతి మువ్వనంగా కూర్చుండిపోయింది. ఆమెను చూస్తుంటే నామనసుకెందుకో అవరిమితమైన శాంతి లభిస్తుంది. ఒక పుడు నాకు శాంతి అంటే అవరిమితమైన ప్రేమవుండేది. దైవం దయదల్చివుంటే ఆమెనే వివాహమాడే వాడిని. కానీ విధిక్యత— కాదు న్యాయక్యత! వాలోని భావన నేనాడూ నేనామె ముందు ధైర్యంగా వుంచలేక పోయాను. నాపిరికి తనం నాకు తగిన శిక్ష విధించింది. ఏదో పోగొట్టుకొన్న వాడిలా నాలుగు పంచత్తరాలు బాధపడ్డాను. తరువాత రాధతో పరిచయం. మా ఇద్దరి వివాహం జరిగింది.

ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాను.

నాలో రేగుతున్న యీబాధ శాంతి, మాతలకు మాతం తెలుసు. శ్రీమకు కూడ చెప్పలేదు నేను.

“మీ జీవితాల్లో శ్రీత్ లేదట శాంతి. కావాలను కొన్నారాదట” అన్నాను.

“ఎవరన్నారు—రాధేనా?”

తలూపాను.

శాంతి నవ్వంది “రాధ పూహలోకంలో జీవిస్తోంది రామం. నవలలు చదివి, సినిమాలు చూసి జీవితాన్ని అత్యున్నతంగా పూహించుకొంది. పెళ్లయిన రెండు సంవత్సరాలలో ఆ క్రాంత్యదనం పోయి వాస్తవికతను ఎదుర్కొని నిరుత్సాహం చెందాతోంది. ఆ నిరుత్సాహం లోంచి తేరుకొని వాస్తవికతను ఎదుర్కొంటానికి అలవడటం ఇష్టంలేక క్లబ్ లూ, పార్టీలూ లాంటి కాలానిక జగత్తును తనచుట్టూ నృప్తించుకొని, వాటిలో ఆమె చెప్పే ఆ శ్రీత్ లోని వెతుక్కుంటోంది. బహుశా ఆకాలానిక, వాస్తవికతల మధ్య పోరాటమే ఆమె నిన్ను నిర్లక్ష్యపరచటానికి కారణం కావచ్చు. నాఉదేశ్యంలో ఆమె నిన్ను మ్యాన పరుస్తున్నట్లు ఆమెకే తెలీదని...”

“నువ్వు చెప్పే మొదటి ఏషియం నిజంకావచ్చు శాంతి కాని నన్ను తన నిర్లక్ష్య పరుస్తున్నట్లు తెలీదంటే ఒప్పుకోను. ఒకమాటు స్పష్టంగా చెప్పాను. షున్నితంగా తెలియ జేశాను. కళ్ళు పెదవి చేసి అమాయకంగా ‘అలానా?’ అంటుంది కాని ప్రవర్తనలో మార్పురాదు. అసలు నాలోనే ఏదోలోపం వుందేమోనని అనుమానంగా వుంది...”

వెగసిన నీడలు

(12వ పేజీ తరువాయి)

శాంతి వింటూ కూర్చుంది. నాహృదయంలోని బాధనంతా వెళ్ళగక్కాను. శాంతి వూకొడుతోంది. ఏం చెప్ప గలదు ఆమె మాత్రం?

శిను వచ్చాడు. కబుర్లలో పడ్డాం. చీకటి పడింది.

ఇద్దరూ లేచారు. నేను ఇంకాసేపు అక్కడే కూర్చుంటా నన్నాను. వాళ్ళ అబ్బాయితో ‘టూటూ’ చెప్పించి వెళ్ళిపోయారు. ఆలోచిస్తూ కూర్చుండి పోయాను నేను. నాలో లోపాలేమైనా వున్నాయా అని నిర్దాక్షిణ్యంగా పరిశీలించుకోసాగాను.

లోపాలు లేక పోలేదు.

—ఏమనిషి పూర్తిగా పరిపూర్ణుడు కాదు. కానీ, నాయీ లోపాలు ఒకవేళ రాధని ఇరుకున పెట్టినా క్షమింపరానివి మాత్రం కావు. ఈ ఆత్మ పరీక్ష ఒక సారికాదు పలుమార్లు చేసుకొన్నాను— రాధ నన్ను నిర్లక్ష్య పరచినపుడల్లా. రాధకి అనువుగా నన్ను మలచుకోటానికి నిరంతరం కృషి సల్పుతూనే వున్నాను.

బహుశా అదేనేమో నాపరబాటు.

—ఇలానే ఆలోచిస్తే నాలో అహం తల ఎత్తు తుంది. రాధకు నేను ఎందులో తీసిపోతాను?

ఆమె అందానికి తగనా?

విద్యలేదా? హాదాలేదా?— సంస్కారం లేదా? నభ్యతలేదా?— కాదు. ఇది ఆలోచించాల్సిన రీతికాదు. ఈ విధంగా సాగించిన ఆలోచనల మధనంలోంచి ఎలాంటి పరిష్కార మార్గమూ గోచరించదు.

అసలు ఆలోచనలో పనికాదు— నిర్మాణాత్మకమైన పనిజరగాలి. ఏమిటది??

—మళ్ళీ బుర్ర తూన్యం.

బీచిలో అందరూ వెళ్ళిపోయారు. పెర్ఫెక్ట్ లా బీచిమీద వెన్నెల వెదజల్లి నా ఒంటరితనాన్ని ప్రస్ఫుటంచేస్తున్నాడు శశాంకుడు.

ఎదురుగా అఘాతమైన నమ్మదం.

ఒడ్డున ఇసుక రేణువులంటి నేను.

అవ్వలి దరి చేరటం సాధ్యమా?

ఒంటరితనం చిరాకనిపించింది. బుుషులు, మునులు ఈ ఏకాంతంలో చూసిన ప్రశాంతత ఏమైందో మరి! రాధకూడ

దాబాపై పడక కుర్చీలో కూర్చుని ఆలోచిస్తూ వుంటుంది “ఏమైంది జీవితానికి? ఎక్కడికి పోయింది జీవితంలోని శ్రీత్!” అని.

నుంచోని నడక ప్రారంభించాను.

రాత్రి డైరీలో వ్రాశాను నాబాధంతా. భోజనం చేశాక నవల చదువుకొంటోంది రాధ.

“ఉదయం క్యాంపేక్ వెడుతున్నాను రాధా” అన్నాను.

“ఎక్కడికి?”

చెప్పాను.

“ఎన్ని రోజులు?”

“బహుశా వారం రోజులు కావచ్చు”

“ఆరోగ్యం జాగరత్. దోమతెర తీసుక పొండి. మాలతిని అడిగానని చెప్పండి— కలుస్తారుగా?”

“బహుశా—” అన్నాను.

అంతే. అతరువాత మాటలు దొరక లేదు. రాధ నవల్లో మొహం దాచుకొంది. దిండులో తలదూర్చి అశృవారిత నయ నాలని రాధనుండి దాచుకొన్నాను నేను.

* * *

అయిదు రోజులు పరుసగా ఆఫీసు పనులలో గడబిడ పడ్డాక ఆరో రోజు తీరిక దొరికింది. మాలతి ఇంటికి బయలు రాను.

“ఏమోయ్— మరదీ! తీరిక దొరికిందా?” అంది మాలతి.

“అంటే నేను క్యాంపేక్ ఇక్కడికి వచ్చి నట్లు నీకు ముందే తెలుసునేమిటి?” అన్నాను.

“అ!” అంది.

“ఎలా?”

“ఉమన్స్ ఇంటర్వ్యూ” అంది నన్నెత్తా.

“పోదూ! నీక్కూడా పట్టించిందేమిటి ఆ నవలల పిచ్చి రాధ నాలుగు వెలల్లో!” అన్నాను.

నవ్వి పూరుకొంది.

“అన్నయ్య గారే?”

“పోలానికి వెళ్లారు” అంది.

కబుర్లలో పడ్డాం.

ఉబుసుపోక కబుర్లయ్యాక అసలు విషయంలోకి వచ్చాను.

“ఈసారి నువ్వు ఇంటికి వెళ్లేటప్పటికి మారివుంటుందిలే రాధ.” అంది.

“ఏం? మ్యాజిక్ లాంటి దేదోనా చేశానా?”

“అదేం లేదురామం. నువ్వు ఒకటి మర్చి పోయావు. నువ్వు చేసిన పొరబాటే

నేనూ చేశాను. ఎంత కరకు హృదయమేనా ఒక మునితమైన హింట్ తో మారి పోగలడన్న విషయం ఇరువురం విన్నారించాం. రాధది కరకు హృదయం కాదు. నిర్లక్ష్య హృదయ అమె. అమెకు బోధన ద్వారా మనభావాలని తెలియజేయాలని ప్రయత్నించాం. కానీ...."

"నువ్వంటున్న దేమిటి? రాధనిజంగా మారుతుందనే! జోక్ వేస్తున్నావా?"

"కాదు నిజం" అంది.

"అనంభవం మాలతీ!" అన్నాను.

"అది నీకు—నాకు. శాంతికి కాదు."

శాంతి!

అశ్రుర్యం వేసింది నాకు.

"శాంతి రాధని మార్చిందా?"

"స్వయంగా కాదనుకో—నీద్వారా"

"నాద్వారానా?"

"హూ!"

"నాకు అర్థంకావటంలేదు." అన్నాను.

"దీన్ని చూడు. నీకు అర్థమవుతుంది"

అంటూ పేబిలు సారుగు తెరచి ఒక ఉత్తరం తీసి అందిస్తూ "నీకి ఉత్తరాన్ని చూడటానికి నాకు అనుమతిలేదు. అయినా చూపుతున్నాను." అంది

ఉత్తరం అందుకొన్నాను. అది రాధ వ్రాసిన ఉత్తరం. మాలతి వైపు వోమాటు తలవెత్తి చూసి, ఉత్తరం మీదికి చూపులు పరుగెత్తించాను.

"...మాలతీ ఈ విషయాన్ని ఆయన నాలో చాల సార్లు అన్నారు. కూర్చోబెట్టి బోధించారు. చివరికి నీతో కూడబెప్పారనుకొంటాను. నాసాంసారిక విషయాలను గూర్చి నువ్వు తరచి ప్రశ్నలడగటం అందుకే కదూ?"

నిజం ఆయన్ని నేను ఇవాళదాకా అర్థంచేసుకోలేదు. ఆయన మనసులోని బాధ ఇవాళకాని నాకు అవగతం కాలేదు. ఇవాల్ని నుంచి - నాలో మార్పువచ్చింది. నువ్వు నమ్మినా, నమ్మక పోయినా నిజం అది.

నువ్వు, ఆయన, నాలోపాలని నా కళ్ళకి తేవాలనుకొన్నప్పుడు కూర్చోబెట్టి కుర్రాడికి పాఠం చెప్పినట్లు చెప్పారు. నాలోని ఆత్మాభిమానాన్ని తట్టిలేపారు. అహంన్ని వెలికితీశారు. దాంతోమీమాటలు సరిగ్గా వినలేకపోయాను. విన్నమాటలు అర్థం చేసుకొందుకి ప్రయత్నించలేదన్న విషయం కూడ నిజం.

కాల్పనిక జగత్తులో వూగినలాడుతున్న వ్యక్తికి— నువ్వు కల్పనలలో కట్టు

వెగసిన నీడలు

బడి వున్నావని చెప్పిచూడు.

ఆవ్యక్తి అంగీకరించదు.

పైగా నువ్వే పొరబడ్డావని అనిపిస్తుందా వ్యక్తికి. నీవేపో వెలికినవ్వు వినరబడుతుంది. నావిషయంలోనూ అంతేజరిగింది.

మరి ఎలా నేనా విషయాన్ని తెలుసుకొన్నానో, ఎందుకు మారానో తెలుసుకోవాలని నీకు కుతూహలంగా వుంది కదూ? కాని మాలతీ విన్నాక అంత హర్షించవేమో!

ఆయన క్యాంప్ కి వెళ్ళిన ఉదయం ఎందుకో పేబిల్ సారుగు తెరచాను. నేను ఆయనకి యిచ్చిన డైరీ తెరచివుంది. పెన్ క్యాప్ కూడా వేయకుండా తెరచిన పేజీలమీద పెట్టివుంది.

అదితీసి సరిగావుంచటానికి వాటి మీదికి చేతిని పోనిచ్చాను. ఏదోరకమైన కుతూహలం నాలో రేగింది.

నేను చేస్తున్నది తప్పే—నాలో మధన! సంస్కారానికి, కుతూహలానికి పోరాటం. అప్రయత్నంగా 'శాంతి' అన్న పదం మీదికి నాదృష్టి పడింది. అంతే! కుతూహలమే జయించింది.

మూడు రోజులుగా ఆయన వ్రాసుకొన్నదంతా చదివాను అరగంటలో! మళ్ళీ చదివాను.

అర్థమైంది ఆయన బాధంతా. ఈ సారి నాకు ఎవరో బోధిస్తున్నట్లు లేదు. వేదనని వెళ్ళ బోసుకుంటున్నట్లు లేదు. ప్రార్థనల ద్వారా అదేశాల ద్వారా నన్ను మారమని శాశిస్తున్నట్లు లేదు.

జ్ఞానోదయం కలిగిస్తున్నట్లు యింది! శాంతి అందిట నాగురించి "ఆమెకి వోషాక్ లాంటి త్రిత్రియవ్వు రామం. ఆ త్రిత్రిలో త్రిత్రి లేదని ఆమెకి తెలిస్తే వాస్తవిక ప్రపంచాన్ని అర్థంచేసుకోగలదు" అని!

"డిటెక్టివ్ కథల్లో లాగానా?" అని ఆయన నవ్వురట.

పైమాలతీ, శాంతి నాఎదురుగా అనివుంటే నాభావనలు ఎలా వుండేవో కాని, చదువులోంటే తమాషగా తోచింది. ఆయన సమాధానం చదివాక శవ్యోచ్చింది. కాని అప్పుడే నేను సరియైన ఆలోచనా పథంలో పడ్డాను. వాలుగు వెలలు నీతోపాటు చుట్టుప్రక్కల వూర్లన్నీ చూశాను. చెరువులో ఈతలు కొట్టాం కదూ? అర్ధరాత్రివేళ దూరంగా

పున్న పట్టుణపు ధియేటర్ నుండి నడచి వచ్చాం. మామిడి తోపులు తిరిగిం. కొండలు, గుట్టలు, ఆవురాతన కోటగోడలు, పాడు పడిన దేవాలయాలు—వో—హో నేను త్రిత్రిగా ఫీలయిన వెన్నోపున్నాయి. శాంతి అన్న మాటలు చదివాక ఆలోచించాను. నిజంగా వాటిల్లోంచి నాకు లభించిన త్రిత్రి ఏమిటని.

నీలా, మావారిలా, శాంతిలా— ఏమీ లేదు అని ఇప్పటికీ అనను నేను.

వుందికాని క్షణికం అని ఇప్పటికీ అర్థమైంది నాకు. కవ్ బాయ్ సినిమాలు చూసినప్పటి త్రిత్రి లాంటిది. సినిమా హాల్లోంచి బయటికి రాగానే వాస్తవికత విసుగెత్తిస్తుంది. ఈ రెండు స్థితులకీ సమన్వయం కుదిరించుకోవాలన్న విషయం తెలియజేసింది శాంతి నాకు.

మా వారు నిజంగా మంచివారు. నా ఈ ప్రవర్తనకి వివరీతార్థాలు తీయలేదు.

ఇదీ మాలతీ జరిగిన కథ.

నేను చేసిన పని హర్షించదగ్గది కాక పోయినా నేనెప్పుడూ ఇందుకు పశ్చాత్తాప పడను. పైగా యీ తప్పే నా జీవితానికి క్రొత్త చిగురులు తొడగబోతోంది. కాని ఆయనని క్షమార్పణ అడగను మాలతీ. ఎందుకో తెలుసా? నా అహం కొద్దీ కాదు. ఉన్నత స్థానంలో ఆయన హృదయంలో నిలచిన నా ప్రతిమని కేవలం జేలలా క్షమార్పణ చెప్పి క్రిందికి పడదోసుకోను. క్షమార్పణ కాదు కావలసింది. నాలో మార్పు. ఈ విషయం ఆయనకి నువ్వు చెప్పొచ్చిన అవసరంలేదు. నిన్ను చూడటానికి వస్తారనుకుంటాను క్యాంప్ లో తీరిక లభించి నవుడు. బావగారికి నా నమస్కారాలు. తొందరగా ఉత్తరం వ్రాస్తావు కదూ? —నీ రాధ."

ఉత్తరం చదివి కాసేపు అలానే నిలుచుండిపోయాను. నా హృదయం తేలిక పడింది. రాధ దగ్గరకు వెళ్ళాలని వేగిరపడుతోంది. ఉత్తరం మాలతీ కేసి వినరేసి బయటికి దారి తీశాను.

"మరదీ అన్నయ్య వచ్చేదాకా వుండవా?"

"ఇప్పుడు కాదు. మంకొప్పుడు...."

వేగంగా పరిగెత్తాను. మాట్ కేన్ సర్కారి. రైలు ట్రెంకి చేరుకోవాలి. నిర్మలమైన రాధ మొహంలోకి చూస్తూ ఆమె వుప్పు హస్తాలని నా కళ్ళ కడుక్కోవాలి.

మరింత పడిగా ముందుకు దూసుకపోయాను!

* నాచర్ల సౌందర్యమునకు లక్ష్మి దివ్యమైనది *
(అన్నది వైజయంతిమాల)

వైజయంతిమాలకున్నట్లే
మీకున్న చర్మసౌందర్యం
అమూల్యం... ఆ సౌందర్యమే
దానికే తగినది!

మందరియైన వైజయంతిమాల ఇలా చెప్పుకున్నది. చర్మసౌందర్యం మీకు. దానిపై
ఉదయంకు అమూల్యం. ఎందుకంటే. అది వదిలకు పరిపూర్ణ సౌందర్యంగా మారు
తుంది. నాసౌందర్యకారియైన నన్ను...లక్ష్మిను మీరు ఎందుకు వాడి చూడగూడదు నో
దాని మీగడవంటి సురగ ఎంతో హెచ్చుపైనది...వాకు ప్రయత్నిన పరిమళం గండి
లక్ష్మిను మీ సౌందర్యసాధనగా రోజూ వాడండి.

లక్ష్మి టూల్ లెట్ నట్టు సినీమాతారలకు సౌందర్యమునిచ్చే పుష్కలమైన
సౌందర్యమగు నట్లు తెలిపులాను. నాలుగు వానవల్లి రంగులను పుష్కలమైనది

సౌందర్యమగు నట్లు తెలిపులాను. నాలుగు వానవల్లి రంగులను పుష్కలమైనది

చిత్రాచిత్ర. 189-140 TL

సంగీత ప్రధాన చిత్రం సంగీతలక్ష్మి

'సంగీతలక్ష్మి'లో జమున

సమీక్ష:

అపార్థాలు, అనుమానాలు మొదలైన వాటితో ప్రమేయం లేకుండా ప్రతిపాతనా మంచితనంతో ముంచెత్తి రూపొందించిన కథను సీతా రామాంజనేయ పిక్చర్స్ వారు 'సంగీతలక్ష్మి'గా నిర్మించారు.

అయిదు సంవత్సరాలపాటు రష్యాలో శిక్షణ పొందిన శ్రీ గిడుతూరి సూర్యం ఈ చిత్రానికి కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం నిర్వహించారు.

మదరాసులో జరిగిన సంగీత పోటీలో వేణుకి, రాధకి పోటీ జరుగుతుంది. న్యాయ విర్ణేతలు వేణుకి బహుమతిని యిస్తారు.

కానీ రాధ కూడా తనతో సమంగా పోటీందనే ఉద్దేశ్యంతో ఆ బహుమతిని రాధకిస్తాడు వేణు. రాధ కల్పల్ కోండలరావు కూతురు. కోండలరావు మేనల్లుడు అనందం సలిని అనే నాట్యగ్రామ ప్రేమిస్తాడు. కోండల రావు రాధను తనకిచ్చి చేయాలనుకుంటున్న సంగతిని రాధ వేణుల పరిచయానికి, తద్వారా ప్రేమకి అవకాశం కలిగిస్తాడు. కోండలరావు ప్రమేయం లేకుండా రాధ వివాహం జరుగు తుంది. తానూ వేణులో ఉన్న కళకోసం సర్వస్వాన్ని త్యజించి వచ్చానని, పుట్టింటి వారి సొమ్ము తానొక్క చిల్లగవ్వ కూడా ముట్టుకోనని ప్రమాణించేసి చెప్తుంది రాధ

వేణుతో. పరిస్థితులు దిగజారటంతో వేణు తన భార్యమాలను కాదని సలిని బృందంతో విదేశాలకు వెళ్తానంటాడు. భార్య నకి రాని విద్య వృధా అనే నిర్ణయానికొచ్చిన వేణు ప్రయత్నాన్ని ఆపాలని ఎంతో ప్రయత్నిస్తుంది రాధ. వేణు వెళ్లిపోతాడు—రాధని, నాలుగేళ్ల కూతురు లక్ష్మిని వదలి. కూతుర్ని పుట్టింటో తండ్రి బలనంతం మీద వదలి రాధ గురుదేవులవద్దకు సంగీతశాస్త్రంలో యింకా సాధన చేయడానికి వెళ్తుంది. తల్లి హైదరాబాదులో ఉండన్న సంగతిని లక్ష్మి యింటో నుంచిపారి పోయి మరొక సంగీత విద్వాంసుని యింటికి చేరుతుంది. సలినితో పేచీపడ్డ వేణు తిరిగి వస్తుండగా వోడ ప్రమాదం సంభవిస్తుంది. బ్రతికి బయటపడ్డ వేణు అనిటివాడవు తాడు. తిరిగి తిరిగి స్వస్థలానికి చేరిన వేణును ఎన్నిదేశాల్లో లత పాట ముగ్ధుడిని చేస్తుంది. దేశ దేశాల సంగీతాన్ని ప్రాప్య సంగీతంతో మేళవించి కొత్త ప్రయోగం చేయాలనుకున్న వేణుకు లత శిష్యురాలవుతుంది. లతద్వారా చన కృషి ఫలిస్తుందని ఆశిస్తాడు వేణు. తర్వాత కొద్ది రోజులకు లత తన కూతురు లక్ష్మి అని చెరిసినా తానెవరో మౌనం కుమార్తెకు తెలిసివ్వకుండా జాగ్రత్త వడి సంగీతశాస్త్రంలో తనకి తెలిసినదంతా లతకు నేర్పుతాడు వేణు. రాధకు లతకు పోటీ జరుగుతుంది—సంగీత సరస్వతి బిరుదు ప్రధానానికి. పోటీలో అంతా కలుసుకోడంతో కథ సుఖాంతమవుతుంది.

ఈచిత్రంలో ఎన్. టి. రామారావు, ఎస్. వి. రంగారావు, నాగభూషణం, రమణారెడ్డి, రాజ్ బాబు, ఏడిద నాగేశ్వరరావు, జమున, సూర్యకాంతం, ఎల్. విజయలక్ష్మి, నేటి శాంతికళ మొదలగువారు నటించారు.

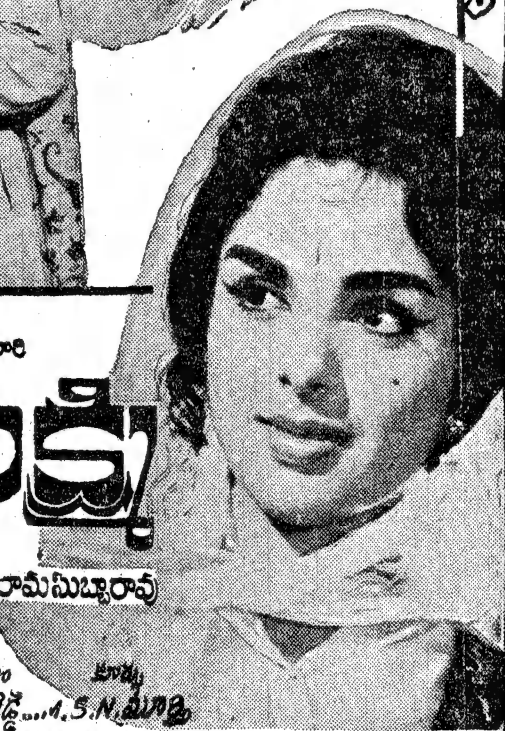
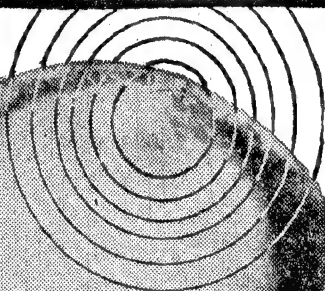
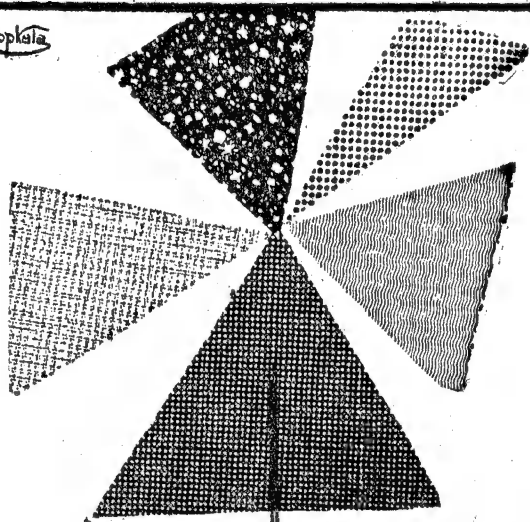
వేణుగా ఎన్. టి. రామారావు, రాధగా జమున, కల్పల్ కోండలరావుగా ఎస్. వి. రంగారావుల నటన చిత్రానికిజీవం పోసింది. అనందంగా నాగభూషణం వటసల్ కొత్తదనం కన్పించింది. రాజ్ బాబు, రమణారెడ్డి, సూర్యకాంతం హాస్యం ప్రేక్షకుల్ని గిలిగింతలు పెడుతుంది. ఎల్. విజయలక్ష్మి శాస్త్రీయ నృత్యాలు, ఎస్. రాజేశ్వరరావు శాస్త్రీయ సంగీతం సంగీత నృత్య కళాభిమానులకు విందు చేస్తాయి. దర్శకత్వం ప్రతిభావంతంగా ఉందనటంలో అత్యుక్తలేదు. ఈ చిత్రానికి నిర్మాతలు: పి. నరసింగరావు, అమరా రామ సుబ్బారావు.

ముఖ్య ప్రకటన

రూపాయ విలువ తగ్గింపు వలన ప్రతికలక, యేర్పడిన అధిక వ్యయముల భారమును కొంతవరకు సర్దుబాటు చేసికొనుటకై ఇండియన్ ఈస్టన్ మ్యూజిక్ పేపరు సొసైటీ వారు, తమ సభ్యులైన మ్యూజిక్ పేపర్స్ మినిస్ట్రీలో ప్రకటించబడు ప్రకటనలపై 1966 ఆగస్టు 1 వ తేదీనుండి 10 ఫిబ్రవరి సర్చార్జీ విధింపవలసినదిగా ఆదేశించియున్నారు.

ఆంధ్ర దినపత్రిక, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక — యీ రెండున్ను పై సొసైటీ సభ్యులు గావున, ఆంధ్ర దినపత్రికలో 1-8-66 వ తేదీనుండివెలువడు ప్రకటనలచార్జీ పై సూ. ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో 5-8-66 వ తేదీనుండి వెలువడు ప్రకటనల చార్జీ పై సూ. సదరు సర్చార్జీ నిధింపబడగలదని ఇందుమూలముగా ప్రకటనదార్లందరకు తెలియపర్చుకొనడ మైనది.

జనరల్ మేనేజరు.

హితారామాంజనేయ ఐక్వర్స్ వారి

సింగిల్ అక్ట్

కథ: శ్రీ శ్రీ పద్మవల్లభం

నిర్మాతలు

గిడుపూరి సూర్యం, పెనరకొంగరావు, అమరా రామమూర్తి, రావు

సంగీతం: యస్. రాజేశ్వరరావు

రచన: కె.మి.రా.

కళ

పుష్పం

జూబ్

ఆల్రేయం... అన్నయ్య... రాజేంద్ర కుమార్... K.S. రెడ్డి... A.S.N. మూర్తి

అంబ్ర. రాయల్ ఫిలిమ్స్... పేజ్: జయలక్ష్మి పిక్చర్స్... వైజాం, యస్.ఎస్.ఎస్.ఎస్... మైసూర్ R.S. పిక్చర్స్

జూలై 7 వ తేదీన శ్రీ ఆదుర్తి సుబ్బారావుగార్ని కలుసుకోవడం జరిగింది. నే వెళ్లేసరికి ఆయన హడావిడిగా ఎడిటింగ్ రూమ్‌లోకి వెళ్తున్నారు. నన్ను చూసి చిరునవ్వుతో పలుకరించారు. “బిజీయా సార్?” అన్నాను. “అవును సార్, ప్రస్తుతం బిజీయే. రేపు “కన్నె మనసులు” సెన్సార్లు జరుగబోతున్నది. మూడు, నాలుగు రోజుల్లో కబురుచేస్తాను వచ్చి చూద్దురు గానీ” అన్నారు శ్రీ ఆదుర్తి. ఆయన కళ్లు నిద్రలేమిని సూచిస్తున్నవి. పట్టుదల, కార్యదీక్ష గల వ్యక్తుల్లో శ్రీ ఆదుర్తి ఒకరు. ఆయన ఎంత శ్రమ పడుతున్నా శ్రమిస్తున్నట్లు కనిపించరు. ఎప్పుడూ చలాకీగా నవ్వుతూ, ఉషారుగా వుంటూ సాటివారిలో ఉత్సాహాన్ని రేకెత్తిస్తారు. అందుకే ఆయన చిత్రాల్లో పటించాలని, ఆయనతో పనిచెయ్యాలని, నటీనటులు, సాంకేతిక నిపుణులు కుతూహలం కనబరుస్తారు.

కన్నె మనసులు తర్వాత విశాలనేత్రాలు రంగుల్లో నిర్మించడం నిజమేనా?

“ఫిల్మ్ లభ్యమయితే రంగుల్లోనే తీయాలని ఉంది.”

“కలర్ ఫిల్మ్ కి నిర్మాణవ్యయం కొంచెం అధిక మవుతుందేమో కదండీ?”

“అవును. వలుపు తెలుపుల్లో నిర్మించే చిత్రం కన్నె ఐదు లక్షలు అదనంగా అవుతుంది. ఇది వరకు ఒక కలర్ ప్రింటుకు పదివేలయ్యేది. ఇప్పుడు పదిహేను వేలకు పెరిగింది. రూపాయి విలువ పడిపోవడం

చిత్రరహస్యం

వల్ల” అన్నారు శ్రీ ఆదుర్తి.

కన్నె మనసులు చిత్రం చాలా చక్కగా వచ్చిందని— మూగ మనసులు తర్వాత మళ్ళీ అంతటి ఘనవిజయాన్ని యీ చిత్రం సాధించగలదని, ఈ చిత్రంలో గల మొత్తం తొమ్మిది పాటల్లోనూ కనీసం ఏడైనా పాపులర్ కాగలవని— రషెన్ చూసినవారు అభిప్రాయ పడుతున్నారు. తేనె మనసులు తారలతో గుమ్మడి, సూర్య కాంతం కలసి యిందులో నటించారు. ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ వ్రాసిన కథకు— కథకుడు, ప్రసిద్ధ నాటక రచయిత అయిన యువకుడు యన్.ఆర్. నంది సంభాషణలు సమకూర్చారు. సంగీతం: కె. వి. మహదేవన్, కెమరా: పి. ఎల్. రాయ్, ఎడిటర్: కృష్ణ, దర్శకత్వం: ఆదుర్తి సుబ్బారావు నిర్మాత: పి. సుందరం. శ్రీ ఫిలిమ్స్ ద్వారా యీ చిత్రం జూలై మధ్య భాగంలో ఆంధ్రలో విడుదల అవుతుంది.

అనంతలక్ష్మి (పాడక్స్) వారి కార్యాలయంలో దర్శకుడు శ్రీ తిలక్ ను కలుసుకున్నప్పుడు “మీ స్వంత చిత్ర నిర్మాణ కార్యకలాపాలేమయినా ఆరంభించారా?” అని అడుగగా “ఇంకాలేదు. ప్రస్తుతం స్క్రిప్టు పని జరుగుతున్నది. పినిసెట్టి వ్రాస్తున్నారు” అని చెప్పారు తిలక్. నాగేశ్వరరావు,

“భూలోకంలో యమలోకం”లో రాజశ్రీ

జగ్గయ్య, జమున మొదలయిన ప్రసిద్ధ తారాగణం ఇందులో ఉండగలరని కథ: ఆరుద్ర, సంగీతం: పెండ్యాల నిర్వహించ గలరని కూడా వివరించారు.

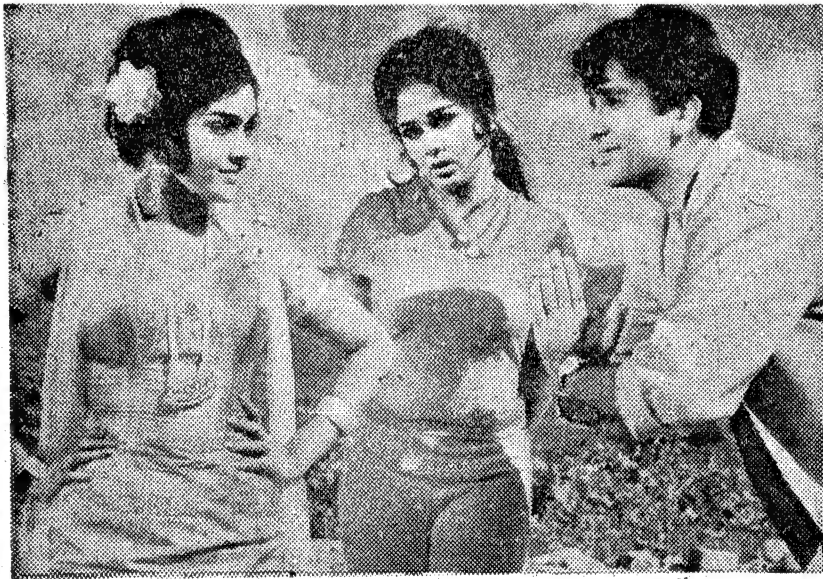
ప్రస్తుతం శ్రీ తిలక్ “కాంధోజ రాజకథ” చిత్రానికి దర్శకత్వం వహిస్తున్నారు. మొదటి షూటింగ్ పెడ్యాలలో ఒకనెలమీద పనిపూర్తి చేశారు. తిరిగి రెండవ పెడ్యాలు యిప్పుడు ఆరంభించారు.

తేనెమనసులు తారలు— రామ్మోహన్, కృష్ణ, సుకన్య, సంధ్యారాణి, దర్శకుడు ఆదుర్తి, పి. సుందరం (బాబూమూవీస్) గార్లను జూలై 3 వ తేదీన నెల్లూరు ఫిలింఫాన్స్ ఆసోసియేషన్ వారు సన్మానించారు. సభకు శ్రీ బెజవాడ గోపాలరెడ్డి అధ్యక్షత వహించారు.

లేతమనసులు

“హలో మేడమ్, కారుమందు కూచుని తపస్సు చేస్తున్నారు” అంటూ వ్యంగ్యంగా అడిగాడు శేఖర్. భామ చిన్నబుచ్చుకుంది.

“ఏం చెయ్యమంటారు? మర్యాద తెలియని మనుషుల్ని కార్లో ఎక్కించానని, కారుకి కోపం వచ్చింది. ఆగిపోయింది” అన్నది.

శ్రీధర్ హిందీ చిత్రం ‘స్వార్కియాజా’లో రాజశ్రీ, కల్పన, శశికపూర్

‘అనుపాతి’ హిందీ చిత్రంలో వైజయంతీమాల
“ఓహో, అలాగా సరే! యిప్పుడు
టైమ్ ఎనిమిది. ఇక్కడనుంచి నీటికి పది
మైళ్లు. ట్రైన్, బస్, ఆటోరిక్వా—
ఏమీ దొరకదు. బస్సుగూడ రెండునాళ్లకు
ఒకసారి....వస్తా....టా....టా....బై, బై...
ఫీర్ యూ” అంటూ ముందుకి కదలి
పోయాడు.

భామకు ఒక చక్కటి ఆలోచన వచ్చింది.
అతని వెనుకనేవస్తూ, “ఏమండీ, ఏమండీ!”
అని పిలిచింది. “ఏమిటండీ!” వెనుదిరి
గాడు. “ఇలా ఒక ఆడపిల్లని ఒంటరిగా
వదిలేసివెళ్లడం వ్యాయమేనా?” అడిగింది
దీనంగా భామ.

“కారుందిగా తోడు!”

“అది కదలనంటుందే!”

“అది బాగా ఉన్నప్పుడు చెడిపోయిందని
అబద్ధమాడారు. ఆ అబద్ధమే ఇప్పుడు
నిజమయింది.”

“ఇంకెప్పుడూ అబద్ధమాడనండీ. ఇప్పుడు
ఎలాగండీ యింటికివేరడం?” ఆమె
మొహంలో దిగులూ, ఆత్రులూ తొంగి
చూస్తున్నవి.

“ఏముంది, రండి. యిద్దరం కులాసాగా,
హాయిగా నడిచిపోదాం” అన్నాడు. భామ
గతుక్కుమని “అమ్మో పదిమైళ్లు నడవ

డమే?” అన్నది. “అయితే యిద్దరం
యిక్కడే వుండిపోదాం” తీర్మానించాడు శేఖర్.
“అ! రాతంతా మీతో.....యిక్కడ
ఒంటరిగానా?” సందేహం వెలిబుచ్చింది.
“పోనీ మీరుండండి. నేను పోతాను”
అన్నాడు కాస్త చిరాగ్గా. “వద్దండీ,
వద్దండీ! నాకు ఒక్కదానికీ భయం!”
బ్రతిమాలుతూ అడిగింది. “బాగుంది
వధన! పోదాం అంటే వద్దంటారు. వుందాం
అంటే కాదంటారు. ఎలా మరి?”

భామ కేదో యోచన తట్టివట్టు.
“అ! ఒక పని చేద్దాం. నేను కారు వెనక
సీట్లో పడుకుంటాను. మీరు ముందు
సీట్లో పడుకోండి!” అన్నది మొహం ఇంత
చేసుకొని అమ్మాయిగారి ఆలోచన అబ్బా
యికి నచ్చలేదు. “ఇంపాసిబుల్, మీది జాన
బెత్తెడుకారు. నేను ఆరడుగుల మనిషిని.
అందులో నూడుచుకుని పడుకోవడం నావల్ల
కాదు. అదుగో హంసతూలికాతల్పం! గడ్డి
వామి.....దానిమీద హాయిగా పడుకుంటా.
మీరు కారులో పడుకోండి!” అంటూ అటు
కేసి నడిచాడు. అనతిదూరంలోనేవున్న అమ్మ
వారి చలనచూసి భయంతో శేఖర్ దగ్గ
రికి పరుగుపెడుతూ, “శేఖర్, శేఖర్!” పిలి
చింది భామ. “ఏమిటండీ, ఏమిటలా గజగజ
లాడుతున్నారు” అడిగాడు. ఆమె కంగారు
దేనికో అర్థంగాక. “అక్కడ ఎవరో అమ్మ
వారు నాలొక వెళ్లబెట్టి నావంక గుడ్డు
రిమిచూస్తోంది” అన్నది ఆమె భయంగా.

“అక్కడ అమ్మవారికే అంత భయపడితే
ఇక్కడ అయ్యవారు ఏం తక్కువవాడా?”

భామను క్రిగంటచూస్తూ అడిగాడు.

“ఏమిటండీ వేళాకోళం? నేను యిక్కడే
పండుకోంటాను” అన్నది ధైర్యం తెచ్చు
కుంటూ. “సరే పడుకోండి!” అంటూ తన
వక్కునున్నచోటు చూపాడు శేఖర్.

“మీ వక్కునా?”

“పోనీ ఆ వక్కున పడుకోండి!”

“ఉహూ!” అన్నది చిలిపిగా. “అయితే
మియిష్టం!” అని పడుకున్నా డతను.
“సరే నేను యిటుతిరిగి పడుకుంటాను.
మీరు అటుతిరిగి పడుకోండి” అన్నది నమా
ధానానికీవస్తూ.

ఇద్దరూ చెరోచేపు పడుకున్నారు. శేఖర్
చెయ్యవచ్చి భామమీద వాలింది. చివాలన
ఆమె ఇటు తిరిగి “చూశారా, మీ చెయ్యి
వచ్చి నామీద పడుతుంది. దానికి కాస్త
బుద్ధి చెప్పండి” అన్నది.

“ఆ చెప్పేబుద్ధి మీ చేతికే చెప్పండి!”

“ఏమన్నారు?”

—కట్ అన్నారు దర్శకులు. యువ
వృద్ధయాలను రంజింపజేసే యీ సన్ని
వేశం ఏ.వి. యం. వారి “లేత మనసులు”
చిత్రంలోనిది. భామ, శేఖర్లుగా జమున,
హరనాథ్. యిందులో పాల్గొన్నారు. సంభా
షణలు: డి. వి. నరసరాజు రూపొందించారు.
గీతాలు: దాశరథి, ఆరుద్ర. సంగీతం: ఎం.
ఎస్. విశ్వనాథం, కళ: ఏ. కె. శేఖర్,
కెమెరా: ఏ. విన్సెంట్, దర్శకత్వం
కృష్ణన్—పంజా.

శ్రీరామా ఆర్ట్స్

శ్రీ రామా ఆర్ట్స్ అనే నూతన చిత్ర

“బూలోకంలో యమలోకం”లో కాంతారావు తాల్కి

నిర్మాణసంస్థ ఒక సాంఘికచిత్రం నిర్మించే సన్నాహాలలో ఉన్నది. యన్. టి. రామా రావు, పద్మనాభం, దేవిక, గీతాంజలి, వాణిశ్రీ మొదలయినవారు నటిస్తారు. కథ: రాజశ్రీ. సంగీతం: కోదండరామి, దర్శకత్వం: జి. వి. ఆర్. శేషగిరిరావు, నిర్మాత: జి. వి. రామ

చిత్రలహరి

చంద్రరావు. ప్రస్తుతం స్క్రిప్టు వని జరుగుతున్నది. సెప్టెంబరునుంచి నెట్టు మీదకు వెళ్లనున్నారు.

—మోహన్ కుమార్

తెల్ల వెంట్రుక లుండవ

సాగడం మాకు ఇష్టంలేదు. కానీ "మ. కే. రంజన్" ఆయుర్వేదిక్ సెంట్రల్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలను నల్లగా మారుస్తుంది. మెడతెల్ల వెంట్రుకలు నల్లవిగా మార్చి, అటుపై నల్లని వెంట్రుకలే వస్తున్నాయి, ఈ ఆయిల్ జ్ఞాపకశక్తి, కంటిమార్పు వర్ధిల్లించును. లాభంపొందినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాయువ్వారు. లాభం లేకున్న డబ్బు వానను. ధర రు 10/-.

Bengal Ayurved Bhawan (55)
P. O. Katri Sarai (Gaya)

తెల్ల మచ్చలు

మా ప్రఖ్యాతివహించిన 'డాగ్ సాఫ్' ప్రత్యేక జ్వరము తెల్ల మచ్చలను ముఖమున పోగొట్టుటలో 1925 నుండి ప్రఖ్యాతి వహించి యున్నది. మూడు రోజులు వాడినంతనే మచ్చలు తెల్లదనం ఆ పై సర్కిల్ రోజుల్లోనే పూర్తిగా బాగుచేయు శక్తి గలదు. ఉచితంగా ఒక పాకెట్ మందు ఇవ్వబడును నకిలను చూచి మోసపోకండి.

Bengal Ayurved Bhawan
P. O. Katri Sarai, (Gaya)

ఆకర్షణీయమైన నేత్రాలు

ఈ నేత్రాలకు

ఐటెక్స్

కాటుక వాడబడినది

ఐటెక్స్ బింది చాందు తిలకంతో

ముఖ సౌందర్యాన్ని, తేజస్సును పెంపొందించండి - అతినాజాతైన పరిమళం గలది. అందరి అభిరుచులకు అనుగుణ్యముగా అందమైన రంగులలో లభించును.

ఐటెక్స్ కుంకుం పేస్తుకూడా లభించును

అరవింద్ లేబరేటరీస్

పోస్టు బాక్సు నెం. 1415, మద్రాసు-17.

విభిన్న కళాస్వరూపాలలో అభ్యున్నతిని సాధించిన నేర్వేల వేణుమాధవ్

ఏక ప్రాతాభినయం, బహు ప్రాతాభినయం, మిమిక్రీ ధ్వన్యనుకరణ, వెంట్రీలాక్రీజం అదిగాగల విభిన్న కళా స్వరూపాలలో స్వయం కృషితో అభ్యున్నతిని సాధించి ఒక్క ఆంధ్రదేశంలోనే కాకుండా, దేశంలో లుచోట్లా ప్రదర్శనలిచ్చి ప్రేక్షకుల ప్రశంశలనందుకున్నారు శ్రీ వేణుమాధవ్.

వరంగల్లు వాస్తవ్యులైన వీరు బాల్యం నుంచీ నాటకాలలో పాల్గొని చిన్న వయస్సులోనే జీవితాన్ని కళకీ అంకితం చేశారు. శ్రీ వేణుమాధవ్ ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం నుంచి పట్టభద్రులయ్యారు.

వేణుమాధవ్, ప్రశంసిస్తున్న రాజ్ కపూర్

తెలుగు, హిందీ, ఆంగ్లం, ఉర్దూ, భాషలలో ఆయనకు మంచి పరిచయం ఉంది. ఈయన వయస్సు 32 సంవత్సరాలు.

బహు ప్రాతాభినయంతో శ్రీ వేణుమాధవ్ దిట్ట. అనేక ఇంగ్లీషు, తెలుగు నాటకాలలోని ప్రాతలను అతి సహజంగా సంభాషణలలో ఏకకాలంలో నటించగలరు.

విభిన్న వ్యక్తుల మనస్తత్వాలు, అలవాట్లు, రూపురేఖా విలాసాలను అనుకరించి ప్రేక్షకుల్ని నవ్వించటం మిమిక్రీ. ఉపాధ్యాయుల బోధనా రీతులను, వీధులలో వివిధ వ్యక్తులు నడచేతీరు, ఘాట్లో కూచున్న పెక్కుమంది రూపురేఖావిలాసాలు, భంగిమలను అతి సహజంగా కళ్ళకు కట్టే నట్లు చెయ్యటంతో శ్రీ వేణుమాధవ్ అందేసిన చెయ్యి.

మహా నాయకులను, మహా నటీ నటులను, రచయితలను వారి వారి కంప్యూటర్లలో అనుకరించటంలో శ్రీ వేణుమాధవ్ విశేష కృషి చేశారు. ఎందరో నాయకులు నటీ నటులు రచయితలు ఈయన ప్రదర్శనచూసి ముగ్ధులై ప్రశంసించడమే కాకుండా ఈయన ప్రతిభకు ఆశ్చర్యపోయారుకూడా.

విడికాలో బహుళ ప్రచారంగల కళ వెంట్రొక్కజం. శ్రీ వేణుమాధవ్ మొట్టమొదటసారిగా దీన్ని ఆంధ్రదేశంలో ప్రవేశ పెట్టారు. పాపభ్య సంగీతంగా దూరంనుంచి వినిపిస్తున్న గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు, ఫిడేలు, ట్రంపెట్, విజిల్, క్లారిన్ లో ధ్వనిలను మేళవిస్తూ ఘట్టాల్ని అభినయించడం ఈ కళలోని ప్రత్యేకత. ప్రేక్షకులు స్టేజీపై చూడకుండా కూర్చుని దాన్ని వింటుంటే నిజంగా ఒక సినిమా చూస్తున్నట్లే అనిపిస్తుంది.

శ్రీ వేణుమాధవ్ ప్రతిభా విశేషాలని ష్రుతికలు ప్రముఖంగా ప్రచురించాయి. ఇటీవల ఆంధ్రవభుత్వం సాంస్కృతిక ప్రతినిధిగా భోపాల్, రాయపూర్, భిలాయ్, బిలాస్ పూర్, కాన్పూర్, లక్నోలలో ప్రదర్శనలిచ్చి కీర్తి నార్జించారు. కోరాడ సృత్యబుందంతో భారత్ చైనా సరిహద్దులలో మన సైనికులకు వినోద ప్రదర్శనలిచ్చి వారి ప్రశంసలనందుకున్నారు.

శ్రీ వేణుమాధవ్ ని రాష్ట్రపతి ఆంధ్ర సంఘాలు ఎన్నో ఘనంగా సన్మానించాయి. కోయంబత్తూర్, హైదరాబాద్, నల్గొండ, వరంగల్ పట్టణాల్లో బంగారు పతాకాలను బహూకరించారు. ఆయన స్వస్థలంలో శ్రీ నీలం సంజీవరెడ్డి అధ్యక్షతన పౌర సన్మానం జరిగింది. ఆయన చదువుకున్న స్కూల్ లో శ్రీ వేణుమాధవ్ కు 'ధ్వన్యనుకరణ చక్రవర్తి' అనే బిరుదును యిచ్చారు.

ఇంకా యితర చోట్లలో 'ధ్వన్యనుకరణ పారిణి,' 'ధ్వన్యనుకరణసామాన్' 'కళా ప్రవీణ' బిరుదుల నందుకున్నారు యువ కళాకారులై శ్రీ నేరేళ్ల వేణుమాధవ్.

—ఎం. ఆర్. ●

అవీ-ఇవీ...

దుర్గాపూర్ ఆంధ్ర సమితి

దుర్గాపూర్ అంధసమితివారు యిటీవల నాట్యతార కుమారి ఎల్. విజయలక్ష్మి భరత నాట్య ప్రదర్శనను ఏర్పాటు చేశారు.

దుర్గాపూర్ లోని 'బి' జోన్ కమ్యూనిటీ సెంటర్ హాలులో జరిగిన ఈ ప్రదర్శనను ప్రధాన అతిథిగా దుర్గాపూర్ స్టేట్ ప్లాంట్ జనరల్ మేనేజర్ విచ్చేశారు. ప్రదర్శనకు ఆంధ్రులు, ఆంధ్రీయరులు ఉన్నతాధికారులు రవ్వన్ను, జపానీవారు, అంగ్లేయులు విచ్చేశారు. ఈ సమితివారు రెండు సంవత్సరాల క్రితం కుమారి యామినీ కృష్ణమూర్తి నాట్య ప్రదర్శనను ఏర్పాటు చేశారు. సమితి అధ్యక్షులు శ్రీ కె. అప్పారావు ప్రసంగించిన అనంతరం కన్వీనర్ శ్రీ పి. నర్సేశ్వరరావు వందన సమర్పణ చేశారు. ●

పుస్తకములు

5 పుస్తకముల సెట్టు రు. 5-50.

(1) కాక్స్ కళాశ్రుతి (2) మహాగత్ (3) మంబన వదనాలు, (4) 84 ఆననములు, (5) రహస్యసోపానం. ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/- సోసేజి, ప్యాకింగ్ ఆదనం. ఇంగ్లీషులో వాగొంది.

SULEKHA TRADERS.
WAT-7) Beat No. 13, Aligarh.

కుటుంబ నివేర్షం

గురువు లేకుండా అన్నిరకములను స్వయంగా కత్తిరించి కుట్టుటకు 384 పేజీల 400 బొమ్మల పుస్తకం రు. 8/- బట్ట యేమివ్వడా పోకుండా కత్తిరించుటకు 352 పేజీల 2 వేల బొమ్మల 160 పాన్లు పుస్తకం రు. 10/- 2 తెలుగు. వి.సి.ఆదనం. టి.పున్నారావుచౌదరి, ఆముదాలపల్లిపోస్టు, (వయ్య) బంటుమిల్లి, బందరు తాలూకా.

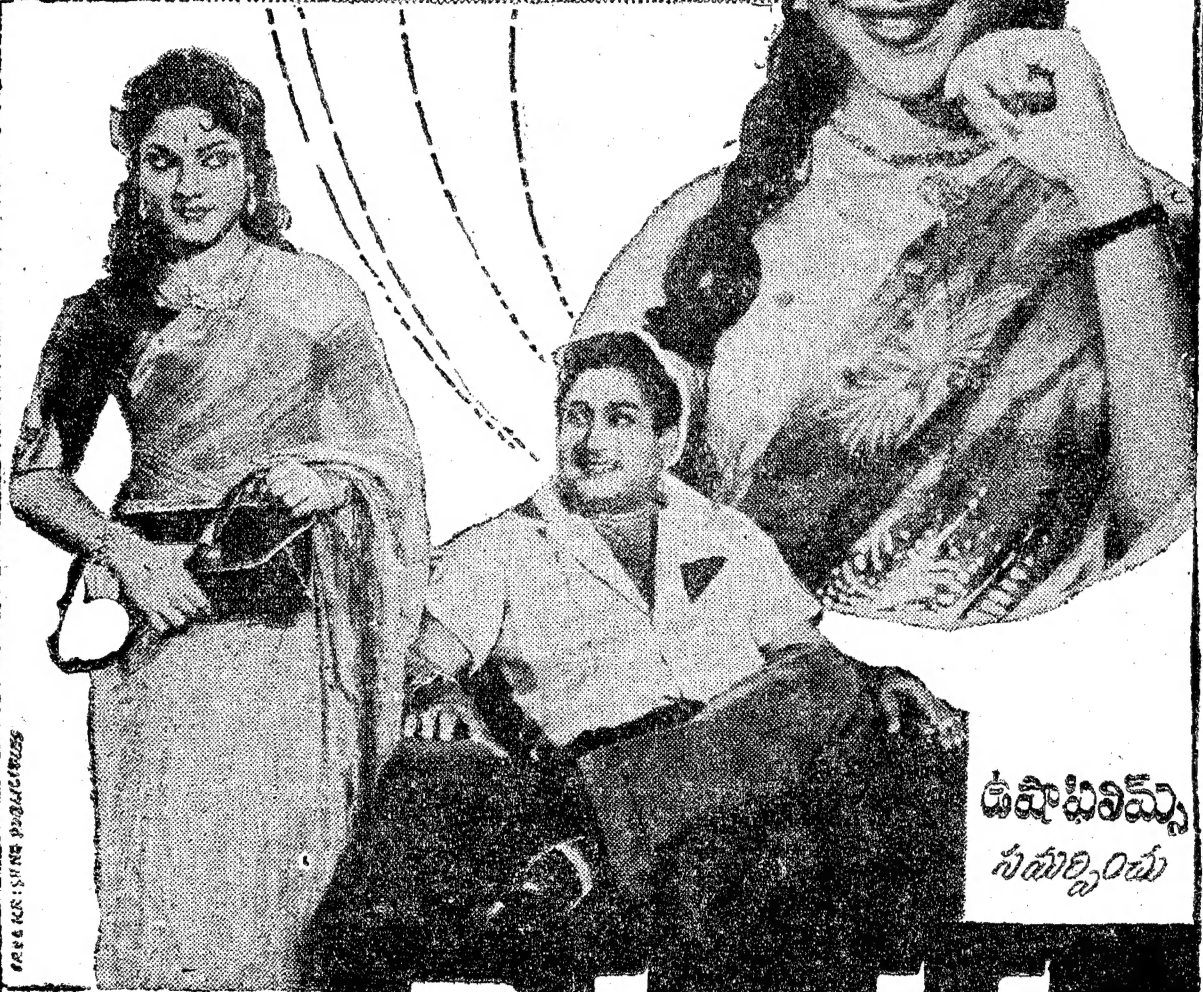
“మీ పాపాయికి ప్రత్యేకమైన పొడరు కావాలి, కాలేట్ ఎంతో దివ్యమైనది!”

కాలేట్ పేజీ పొడరు అతి చక్కనిది, ఎక్కువగా పియ్యక త్రగింది, నీల్లూరా మృదువైనది, అది వసే దర్జాయి పొట్ట తెగిదుండా, విరాతులు కలగదుండా రక్షణయిస్తుంది. పాపాయికి చల్లది హాయిని, ముఖమునూ చేహుదస్తుంది. ఈ పాపాయికి కాలేట్ పేజీ పొడరు యాదోజే కొనండి!

కాలేట్ పేజీ పొడరు కొనండి
—ఎక్కువ పొడరు....
ఎక్కువ పొడిమి!

తేజస్విని చూడండి!

డివి టివిమ్మ
సమర్పించు

నిర్మాత
పాతూరి సుబ్బారావు
వినియోగదారు
P. సత్యనారాయణ

దైవ శాసనం

చిత్రకర్త..... ఎ.పి.నాగరాజన్. సాధన..... శ్రీశ్రీ. పాత్రలు..... పామిరె.

నటి కాంచన

“ప్రేమించి చూడు” చిత్రం ద్వారా ఆంధ్రులందరికీ పరిచితురాలయిన కుమారి కాంచనకు యివాళ చలన చిత్ర పరిశ్రమలో అగ్రస్థానం ఉన్నది అచిత్రంలో అడే పాడే అందాల అమ్మాయిగా కనిపించింది. వీరాభిమన్యు, ఆత్మగౌరవం చిత్రాలు ఆమె చక్కని నటి అని నిరూపించినవి.

“రంభా పూర్వశి తలదన్నే రమణీల రామ ఎవరీమె?”— వీరాభిమన్యు చూసిన వారికి యీపాట గుర్తుండేవుంటుంది. తొలిచూపుల పారవశ్యంలో అభిమన్యుడు ఉత్తరసుద్యేశించి పాడుతూంటే, ఆ వేషంలో వున్న కాంచన నిజంగా ఉత్తరేమో నన్నంత చక్కగా భావప్రకటన చేసింది. పొంగుతున్న ప్రేమ వాహినిలో, ముంచెత్తే సిగ్గు తెరల్లో ముగ్ధమోహనగా కాంచన ఆ నన్ని వేశంలో నటించిన తీరు మరపుకు రానిది.

“ఆత్మగౌరవం” చిత్రంలో ఆమె పోషించిన పాత్ర బరువయినది. ప్రణయ నన్నివేశాలలో ఎంతో హుందాగా నటించ

చడమేగాక, విషాదఘట్టాలను సయితం వేర్పుతో పోషించి ఆవేషాన్ని రక్తి కట్టించింది. సంభాషణలు చెప్పేవిధానం కూడ చక్కగాఉంది. ప్రతిభగల నటీనటులు ఎక్కడున్నా గుర్తించ బడుతారు.

కాంచన యివాళ నాగేశ్వరరావు, రామా రావులవంటి అగ్రశ్రేణి నాయకులచక్కన నటించగలుగుతోందంటే — నటిగా ఆమెకి గల ప్రజ్ఞాప్రాభవాలే అందుకు తార్కాణం, దర్శకుల సూచనలు, సలహాలు పాటిస్తూ, నన్నివేశాన్ని అర్థంచేసుకుని — నటించే పాత్రకు వ్యాయం చేకూర్చేందుకు యత్నిస్తుంది కాంచన.

జన్మస్థలం

కాంచన జన్మించింది విజయవాడలో. అయినా, పెరిగింది, చదువుకున్నదీ మద్రాసు నగరంలో. ఇక్కడ పెరిగినంత మూతన యీ అమ్మాయిది అరవతెలు గేమో ననుకుంటే అపార్థం చేసుకున్నట్లు అవుతుంది. తెలుగు సాహిత్యంలో కాంచ

నకుగల పరిచయం అపారమయినది. ఆమె రిడింగ్ రూమ్ పరిశీలిస్తే—ఆమెతో సంభాషిస్తే తెలుగు సారస్వతంలో ఆమెకు గల పరిచయం ఎలాంటిదో అర్థమవుతుంది.

నిర్మాణంలోఉన్న చిత్రాల్లో

ఇప్పుడామె రవీంద్ర ఆర్ట్స్ (పాడక్స్) వారి “డాక్టర్ ఆనంద్”, చిప్పి (బదర్) వారి “సతీసుమతి”, హృషికేష్ పిక్చర్స్ వారి “అందంకోసంపందెం”, “వీరపూజ”, ప్రవీణా ఆర్ట్ పిక్చర్స్ వారి చిత్రాల్లోను నటిస్తున్నది. ఈ తెలుగు చిత్రాలు కాక ఆర్. ఆర్. పిక్చర్స్ వర్గచిత్రం, కవి కరుణా నిధి చిత్రం, పట్టు ఫిలిమ్స్, కె. బాల చందర్ దర్శకత్వంలో తయారయే చిత్రం— మొదలయిన తమిళచిత్రాలలో కూడా పాల్గొంటున్నది. ఇటీవల ఆమె నటించిన “తేడివంద తిరుమగల్” తమిళ చిత్రం విజయవంతంగా పొగుతున్నట్లు వార్తలు వస్తున్నవి.

ఇంతవరకు కాంచన నటించి విడుదలయిన చిత్రాల్లో తమిళం ఆరూ, తెలుగు మూడూ వున్నవి. తీరిక వేళల్లో గార్డె నింగూ, వున్నక వనం, అభిమానుల ఉత్తరాలను పరిశీలించి వాటికి జవాబులు వ్రాయడం ఆమెకి సరదాలు.

ఇష్టమైన భూమికలు

విశాలమయిన పాలభాగం, నిశితంగా పరిశీలిస్తున్నట్లుండే పెద్ద పెద్ద కన్పులు, కొనదేలిన నాసిక, చిరునవ్వు లాస్యంచేసే పెదవులు— కాంచన అందగత్తె అని చెబుతవి.

“ఏ తరహా పాత్రలు పోషించ దానికి మీరు ఎక్కువ యిష్ట పడతారు?” అన్న ప్రశ్నకు కాంచన సమాధానంచెబుతూ “అన్ని రకాల భూమికలూ పోషించాలని వుంటుంది. అన్నీ చేయగలనా అంటే చెప్పలేను. చేస్తేకదా తెలిసేది, ఏపాత్రలో ఎంతవరకూ సఫలీకృతురాలినయ్యాను అని... నేను రస్మిక్ టైపుకువెందిన వేషాలు పోషించడంమంటే ఎక్కువ మక్కువ చూపుతాను.” అన్నది.

“డాక్టర్ ఆనంద్” చిత్రంలో ఆమె నటించిన పాత్ర చక్కనిది. దీని అనంతరం కాంచన ప్రతిభావంతురాలయిన నటి అని మరోసారి రుజువవుతుందనడంలో ఆశ్చర్య పడల్పిందేమీలేదు.

—మోహన్ కుమార్. ●

ముత్యాలవంటి

తెల్లని పలువరప...
సుంభమైన డెంటానిక్
పద్ధతి ద్వారా మీరు
ఆందమైన తెల్లనిదంత.
మురిను, ఆరోగ్య
కరమైన చిగుళ్ళను
సాందగింరు.

ఇదా, మరీయు
స్టోరీతోలభించును.

బెంగాల్ కెమికల్స్.

డెంటానిక్

ఆంటిసెప్టిక్ టూత్ పౌడర్

కలకత్తా * బొంబాయి * ఇస్లామాబాద్ * ఢిల్లీ

Edited Printed and Published by S. Radhakrishna at the Andhra Patrika Press; 6&7 Thambu chetty Street Madras-1. Phones Editorial. 21747; Other depts; 29766. Chief Editor; S Sambhu Prasad.

సలహా

క్రోకోయిన ఆనందం, బలం, శక్తిని తిరిగి
యిచ్చేందుకు ఆహ్లాదకరమైనది. నరాలబలంకు
సైఫులకు వాడే తెలం. 1 సీపి ట 11-50
సెన్సిబిల్ రకం ఆర్డంటు గుణంకు ట. 27/-
విద్యాస్థుల సంపుటా జవాబుకు కవరు వంపాటి.

డాక్టర్ రత్నం నవ్వు,

Sex Specialists (Estd 1904)

ఆంధ్రపురా మార్కెట్ నడ్డ, మలకపేట. బిల్డింగ్

హైదరాబాద్-36 (ఆంధ్ర, వడో)

KESAVARDHINI

నిగనిగలాడు నల్లని నిడుపాటి
అందమైన కేశములకు

కేశవర్ధిని

ఆదర్శమైన హేర్ ఆయిల్

కేశవర్ధిని పాంపు

ఉపయోగించి మీ కురులను
కుశ్రముగా, సువాసనగా ఉంచండి

కేశవర్ధిని ప్రొడక్ట్స్,

మద్రాసు-14.

అందమైన ముఖవర్ణ నయనకు
 ఎక్కువ కాలం నిలిచే పరిమళమునకు

రేమి
 టాల్కమ్ పౌడరు

Manufactured by: REMY PERFUMS PRIVATE LIMITED,
 463, Thambu Chetty St., Madras.

Citation RP 804